

ॐ
रत्नातरङ्गिणी ११ : (० व्याख्या च)

भानुदत्तकविकृता

X

रसिकरंजनीव्याख्या

सहिता

१५

26

X

र.सु.टी:

१

॥ श्रीगणपतये नमः ॥ ॥ नमोऽनवतमस्तोमनोमरोत्तमकांतये कलिनाशेषकल्याणक
लिकल्मषसंमुखे १ रुचिरतमाललललामं वहिर्वहं शोखं सुरवं राधादृपनिवासं वाधा
हरमाश्रये नित्यं २ प्रणाम्य लक्ष्मीं नदीं प्रसह्य हननाशनं कुर्वेत्स तं रगिराया व्याख्या
सिकरं जनी ३ तन्नामिमतं यं समासि प्रतिबंधकविघ्नविधानापतत्प्रतिपाद्याः पुरस
स्तुते नैष्टे देवतामभिष्टुवीति लक्ष्मीमिति पीतवासाः मां यातु पीतं वासो वस्त्रं पश्येति
तद्गुणसंविज्ञानो वद्गुणी हिः तथा च पीतो वरो हरि रित्यर्थः पालने पीतां वरपदेन वस्त्रादि
संपन्निरूपयुज्यते अतद्गुणसंविज्ञानवद्गुणी हि पश्ये पीतां वरस्योपलक्षणत्वेन नीलां वर
स्यापि ग्रहणापत्तेः उपदर्शितरीत्या तु निरुक्तविशेषणस्य प्रकृतपालनोपयोगित्वेन प्र
कृतोऽनप्युक्तं पन्नदलक्षणमुच्यते अतस्तु कालक्षणादौ षोपि प्रसुक्ते विहितम् पद्ममगव
तश्चरणारविंदध्ये पमितितत्रिके पीतां वरसत्वेन ऋगिति स्फूर्तिविषयतया तदेव निरूपि

रामः

१

तमिति पद्म पीतवासेति पदे विशेष्यं भगवदर्थकं स्वगतविशेषणार्थं तात्पर्यं ग्राहकत्वं
रूपामिप्रापगर्भमिभवति पद्यपितथाप्यभिच्यसमाना भगवद्विषया चतुर्मुखारिः
कविगतांतां पुष्पातीति प्रयोलेकार एव च मत्स्यसाध्यापकतया प्रतीयते पीतवासाः पा
त्विति अनुप्रास्य च मत्स्यप्रयोजकत्वेन कविना निवद्धमिति तु सरलः पंथाः पात्विति पा
लतंतुग्रंथसमाप्तिप्रतिबंधकरितदूरीकरणेन तदनुकूलधनवस्त्रादिसंपत्तिदातव्य
तत्क्रोतिव्यंजकतां पालस्मीमित्यादिकिशेषणानिसाहाय्यमाचरंतीति तेषां क्रमेणा
र्थमाह किं कुर्वन्तलस्मीरमा आलोच्य दृष्ट्वा लुप्यन् लुभगार्धरतिगार्धमाकांसा अ
धीत्यतिष्ठतीति वत्परापरा भगवतो दृष्ट्वा कांसांतां पश्येयमित्यादि स्फुटतदातरमा
दर्शनमिति कालविशेषावच्छिन्नव्याप्यत्वमेव त्वाकाप्रत्ययार्थः आनंतर्पतुवो भका लोपे
मादर्शनसत्वेन वाचिता विप्रलंभशृंगारव्यंतकत्वेन निष्ठं चेति ध्येयं पद्मारमोददृष्टालिंगना

१. सुटी.

२

दिकमाकांक्षन्तित्यर्थः रमाविभ्रमविलासावलोकतेततदंगालिङ्गतचुम्बनप्रवरावेताः पी-
तांवरोतिजवेशविलासादितवनवीकुर्वन्शृङ्गाररसस्वरूपरतिधन्यर्थः पुनः किंकुर्वन्-
तिगमवेदंउपहसनवेदस्यकर्त्तारस्त्रयोमुनिभंडनिशाचरास्यादिसूत्रप्रणयतेनवेदो-
पहासंकुर्वन्हास्यरसस्वरूपरत्यर्थः उपहरत्रितिपाठेनुमत्स्योभूताशंखासुरंहत्वावे-
दोपहारंकुर्वन्तिर्यक्तात्पनुकरणेनहास्यरसस्वरूपरत्यर्थः पुनः किंकुर्वन्पततंत-
नूपतपशूनशोवपनतदालंभतंदष्टास्वपशोवनश्रमानशोकितानंकुर्वन्कराणा-
रसस्वरूपरत्यर्थः पुनः किंकुर्वन्शोणारक्तेः क्षिणीपस्योक्रियापापपथातथाक्षत्रं स-
त्रिपसमहं पश्यन्सत्रिपाणामवितंपदष्टाक्रोधविशेनरक्तेनेत्रः परशुरामोहसत्रिप-
ग्रहंमर्दपिष्यामीतिसंकल्पेनरोद्ररसस्वरूपरतिभावः पुनः किंकुर्वन्समितिसंग्रामेद-
शमुखरावरां वीक्ष्यरोमावमंचन् सुरासुरजेतरिणवरोसंग्रामांगरीसमागतेभाष्योपा-

रामः
२

हार्पयमनेन पुहं करिष्यामीत्युत्साहात्स्फुरदो महर्षीणामोवीरसस्वस्पर्शतिभावः पु
नः किं कुर्वन् हे पंगवी नंदो गोरोहो भवंतवनीतं अत्रत्यः अतीतिरिव संगोरोहमवंच
तंतत हे पंगवीतं पहाह हे पंगवीनं संज्ञायामिति सूत्रे धर्मदासः हे पंगवीनं तवनीतघ
तंवसधः पक्षमिति हत्वा चोरपित्वा च किंतपथा स्यात्तथाऽपसरन् पशोदामांताऽपिष्ण
तीति भयेन पलायनं तथा वभयानकरस्वरूपो भगवानिति भावः पुनः किं कुर्वन् ग्लेष्ठा
तां रक्ते दिगंतात् सिंचन् अत्रोत्साहितस्तेष्वातिनिःसृतरंक्तपांसकर्मव्याघ्रसकलदि
अत्रत्वावलोकनं व्यंजितं तु गुप्सपावी भस्मरं सस्वरूपो भगवानिति भावः पुनः किं कुर्वन् व
एहावतो रंतेन रंष्टपाभूमितिलमिव तिलपरमितमिव तुलपनधारपन अत्रैकोनपचाश
कोटिपोतनपरिमितभूमि रंष्टपाधत्ता सती तिलपरिमिताति विसमयमतत्ताऽद्भुतरस
स्वरूपो भगवानिति भावः १ नत्वितरं ग्रंथापेक्षयाऽयमेव किमित्युपादेय इत्यत आह मा

१. टी.

१

भारत्या इति शास्त्रं आस्तिक नास्तिक पद्वर्तीनी द्वयं तदेव कांताख्यं न तत्र परिशीलनस्वरूपम्
मरणेन प्राप्तायाः नाता तत्पथकथोद्येदपूर्वकसिद्धान्तस्यापनोक्तकिराग्याकुलितायाः
श्रोत्यकारिणी रसाव्रह्मानंदास्वादसमुद्भूतसंमत्ततकारपितत्वेतन्निघर्मतपस्पहि
हिमानीकारिणी भरिरसा रसपूरा रसतरंगिणी तत्रामकवाक्यावलीगुंफस्वरूपेय
थः भानुना भानुदत्तकविना क्रियते प्रकाश्यते अत्र शास्त्रिकांताख्यारोपेयं यन्निघरस
तरंगिणीत्वारोपेनिमित्तमिति भवति परंपरितरूपकालकारः अनेन च भानुरपि मासाष्ट
कंगृहीत इति रसस्य वर्षायां वर्षणेन च नंदी परपतीत्यभेदाध्यवसातेत भानुदत्तकवि
कृत रसतरंगिण्यासर्वेपादेयता व्यज्यते १ वारणीति एषा भानुदत्तनिष्ठमानसप्रत्यक्षवि
षयारसतरंगिणी रसप्रतिपादकवाक्यावलीगुंफतपापरिणता तरंगिणी तत्रोदाहरण
पद्यतपापरिणता भानुदत्तवारणीकमलितो कृतधियः पंडिताः हंसाः अत्र जलांशविहाय

रामः

३

पदुधसारग्रहावतपुक्तं पुक्तार्थएवप्रतीतिविषयोभवतुअत्रग्रंथेरसतरंगिणीत्वा
रोपःकविवाण्यांकमलिनीत्वारोपःकृतधीषुहंसत्वारोपःग्रंथप्रतिपाद्येरसेपुक्तपद
ग्रंथपदुधसारत्वारोपश्चपरस्परंप्रयोऽप्यप्रयोजकभावेनबोध्यःकमलिनीपदेनचलो
कोतरचमत्कारस्वादोपुक्तार्थमतीतिपरकतपाकृतधियोप्रतीतिविषयोभवतीति
व्यस्यतेःअलंकारस्तुपर्ववत्परंपरितरूपकमेव कमलिनीभ्रमरस्येवमंदलुचत्वेनत
त्वारोपोहंसस्पदुधसारलुचत्वेनतत्वारोपश्चप्रकृतोपयोगितपावक्तुमिष्टाननुपदर्शि
तरीत्येतिध्येयं ३ कर्कशाबुद्धीनामत्राविषयएवेत्याह गिरांहेवीतिसंबुध्यंतं क्रूरवारणान
क्रूराःकर्कशाएववारणागतास्तान्वाप्य अपसारय पदपसारणेनलोकानोलोकंतेआ
लोकंतेनानारसंप्रथापेस्तेलोकारसिकास्तेषांआविलोरसःकर्कशानांकृतर्ककर्कर्मो
स्यापनेनकलुषोरसःअनाल्हादकोविमलोभविष्यतिसहृदपरसिकानांहृदपाल्हादको

१. ४
५

मविष्पतीतिपावत ५ उन्मन्नप्रलपितत्वंशकानिवर्त्तयेशिष्यावधानामवसंगतिं दर्शयन्मावा
रितिरूपं प्रतिजानीते हेतोरिति कारणास्येत्यर्थः अनन्यथासिद्धतिपतपर्ववर्त्तितरतिपाव
त पर्ववर्त्तित्वनियमात् कार्येण सहान्वयव्यतिरेकाभ्यां पूर्ववर्त्तित्वग्रहात् पूर्वमेव प्रथम
मेव तस्य हेतोः उपन्यासः लक्षणास्वरूपप्रामाण्यादिभिर्निरूपणं समुचितं योग्यं रसस्य
ग्रंथगारहेः हेतवः निमित्तानि भावादपः स्थायीभावो व्यभिचारीभावश्च तेने हेतुना रसेभ्यः
ग्रंथगारदिभ्यः पूर्व निरूपणान् प्राक् भावादपः आदिनाविभावादिसंग्रहः निरूप्यते लक्षणा
स्वरूपप्रामाण्यादिप्रकारकवर्त्तमाननिरूपणविषयाः एवकारेण रसहेतुभिरेव वर्त्तमाननि
रूपणविषयत्वमवच्छेदः अत्र वर्त्तमाननिरूपणविषयतावच्छेदकं भावादितिष्टं रसहेतुत्वेना
नुभावादित्वं भावनिरूपणमसमाप्येव विभावादितिरूपणदर्शिनान्तत्वेनावच्छेदत्वे तु समग्र
भावनिरूपणानंतरमेव विभावनिरूपणं स्यात् पथापत्तहेतुब्राह्मणादिकं वदनेन इति लकीकु

रामः
४

यदि सत्रवाह्यरागदिकत्वस्येव निलकीकरणतावच्छेदकत्वेन द्वित्रिवाह्यरागनिलककरणानं
तरंतसादिर्न निलकीक्रियते किंतु समग्रवाह्यरागनिलककरणानंतरमेव यत्तद्वेत्तुत्वेतावच्छे
दकत्वे तु तद्धर्मवन्नयामध्ये तदाहिरपि निलकीकरणानकेनापि बाधेन तत्वेनावच्छेदकत्वे
तु क्रमेणोत्तरसंप्रहार्यबोधकमाहिरपि तद्वद्वेत्तुत्वेन तथैव व्युत्पत्तेः तथा प्रकृतेरपि दीपतांदा
ष्टिः अत्रेदमवधेयम् शब्दादिभावादीनां ज्ञानमथारस्यारेरित्यत्र निविदः परंतु लोकविलसराग
इत्यादितामाह्नौकविलसरागः प्रवलानंशो ज्ञापते स एव रसोक्ततत्त्वतस्तत्त्वविभावानुभा
वव्यभिचारिसंयोगादसतिष्यतिरिति भरतसूत्रे संयोगादिति पंचम्याः जनकत्वरूपसुखार्थ
नैव प्रमाणमिति कश्चित् तत्रारमणीयं तथाहि रसप्रतीतो विभावादि विषयकत्वमातुभा
विकंतच्चारसस्य तत्त्वसुखरूपत्वेन संभवति शब्दादिभावादेर्ज्ञानमथारस्यारेस्तत्त्वसुखोत्पत्ति
रथास्यानुभव इति व्यवधानात् अतएव विभावादिज्ञानाभावे पितृज्ञानप्रसंग इति मंमरभट्ट

१. टी.

५

अपिसमादधुः तच्चविभावादिस्तत्तानाधीनसमूहात्वंवतविषयकरत्यादिवोधस्योपना
यकस्यसखोत्पन्निकालेपिसत्त्वान्तसाक्षात्कारेविभावादिभानमविरुद्धमितिवाच्यं सुख
साक्षात्कारसामग्र्यारतत्तानविरोधित्वेनतदयोगान्ततथाचविभावादिभिर्व्यंजितश्रवणी
परतिमंसदोक्तरीत्यासोम्यंयः तद्व्याप्तकत्वमेवमंयोगादिनिपंचम्यर्थः तथाचरसत्त्वावधि
त्ररसनिष्ठम्यंयतानिरूपितम्यंत्तकत्वमेवभावादितिष्टहेतुत्वमितिम्यंतकस्परसपूर्ववर्ति
त्वनिपमाद्वंजकभावादेः पूर्वनिष्पन्नमितिभावः रसानुकूलरतिरसनिष्ठवर्तणप्रयोज
कीभूतइत्यर्थः अनएववर्तणानिष्पत्तानस्यनिष्पन्निरूपवर्तितिकाप्युच्यतेरतिमंसद
वर्तितुक्तंमित्रदेशकालानांतावत्सहभावोनसंभवतीत्येकविषयपनारूपोवाच्यः तदेवतान
मावर्तमानंवर्तणानिष्पत्तिरूपतेअनएवविभावादिसमूहात्वंवतंरसप्रतिप्रवादः साचन
त्येतिविषयविभागोपिनत्वमुपवर्ततेत्यर्थः परानुकेवलाद्विशेषाद्विशेषणाद्विशेषोभि

रामः
५

मित्रएवमः सचतानुमेयोमंग्योवाविभावादीनांरत्यादिप्रतिसंधानंतन्मात्रवगमसाम
र्थादितिपक्षस्तदातस्यनिष्पन्निराद्यसंवेधोपिद्यत्तेवदुत्पद्यःनरतिवदितिसुबु
द्धिमिश्राःसाहित्यदर्पणकृतस्तु विलक्षणएवापेक्षिततत्पिमेदेभ्यःस्वारनाख्यःकश्चि
द्वापारस्ततएवरसनास्वारनवमत्करणादपोविलक्षणएवमपदेशाःइत्याहुःविका
रानि विक्रियनरतिमुत्पत्त्याहुर्गद्योदेर्ध्यादिवदमथाभवनमित्यर्थःअनएवस्वपमे
वम्याख्यातंअन्यथाभावानि भावपतिवासपतीतिभावोवाप्तनाख्योवर्गनीयमपान
वनपोपम्यापारविषयइतिवानुत्पवदिति बाधकंविनेत्यर्थःअपत्रमनोविकारेहेहेवि
कोरेव भावपदप्रयोगेण भावपदस्यविद्वद्भा विनिगंतुं एकत्रैवमुख्यवृत्त्याभावपदप्र
योगंकर्तुं अशक्यत्वात् असामर्थ्यात् पद्मा तुल्यवदिति एकतरपक्षपातिनीपुक्तिमु
द्भावपितुमित्यर्थःननुलक्ष्यमवस्थितेर्लक्षणानुरोधेवविनिगमकमस्त्वित्यतआह

१.८
६

लक्षणेति लक्षणेनुरोधः लक्षणानुरोधः तेन पश्चात् लक्षणव्यवस्थितिरित्यर्थः ल
क्षणव्यवस्थितेरिति पारस्तसाधुः तथा च लक्षणेति लक्षणानुरोधेन लक्षण
व्यवस्थितेरभावादित्यर्थः आगेपे सति हि निमित्तानुसरणे तनु निमित्तमस्तोत्पारेप इति
न्यायान् पश्चात् लक्षणलक्षणव्यवस्थितिविवक्षापातुर्देहविकार एवभावः यतो विका
रभावपदप्रयोगो गौराः नवविनिगमना विरहः लक्षणानुरोधेन लक्षणव्यवस्थितेरेव वि
निगमकत्वादित्यपि वक्तुं शक्यत्वेन दृष्टाव्यं संगतः स्यात् इदमत्राकृतं सप्रवण
मतोऽभिमतो सत्पारेहविकृतिरूपसात्विकभावोद्देहविकृतिरूपसात्विकादिभा
वानां सप्रयोत्पत्तया प्रतो विकृतिरूपसात्वादिभावातामेव सानुकूलभावतया सानुक
लविकृतित्वरूपभावलक्षणमतो विकृतिरसादेव संपन्नमिति भावपदप्रयोगो मुख्या
तनुर्देहविकृतिरूपसात्विकभाव इति दिक्स्थापनाभावलक्षणमाह इतरभावस्येति स्वास

एमः
६

स्येत्यर्थः आत्मभावत्वोपनापकत्वेन सति स्वात्मापत्वेनोपनीयमानत्वे सति हि विरुद्धे
एविरुद्धैर्वाभावैर्विच्छिद्यते न यः आत्मभावं तपस्यस्य सस्थापी लवणाकाररूपकैः पथा
लवणाकारतरसा न स्वात्ममयी भवतत्वेन यतिनथास्थापी भावतरभावानस्वात्मम
यी भवतत्वेन पतति भावः सजातीयेति सजातीयैर्विजातीयैर्भावैरतिरस्कृतमूर्तिमानि
त्यर्थः प्रथममिति स्थापी भावरत्यर्थः तथा च स्वात्मापत्वेन स्वात्मभावस्फोरकत्वेन प्रती
यमानत्वावच्छिन्नसजातीयविजातीयभावाविच्छिन्नस्वरूपः स्थापी भावरतिनस्त्रसण
पर्यवसन्नमपरेति सजातीयविजातीयस्वात्मभावेत्यर्थः अनभिभाष्यति अभिभवि
तुंतिरस्कृतमशक्यत्यर्थः पथापानकरसैवं यसौ म्लारिरसैर्नाभिभूयतु तदापत्वेनाम्ल
हीनाभा नमिति तद्वत् पक्षु आत्मभावत्वापनापकत्वे आत्मसमानकायोऽप्यारकत्वमि
तिकश्चित् तत्र विभावादिद्यतिप्रसक्तैः रसोद्धोषस्वरूपतत्समानकायोऽप्यारकत्वसत्त्वा

१. रि.

७

तदतोपिलघुलक्षणमाह सकलेति अत्रप्राधान्यं प्रधानरसाधारत्वेन तत्परिणामि
तनकत्वेन वा मुख्यत्वं स्मात्तं अपहेतुस्थापीभावाननुभावयंतः कंटाक्षदृषोऽनुभावा
इत्युक्ताः अनुभावेति प्रसक्ते वस्तुनस्तु प्रथमतः सारमेव सम्यक् अभिचार्योदरपी
तरभावाविच्छिन्नस्वरूपत्वात् वाकारस्त्वस्वरससूचकः विशेषणस्य प्रकृत्यमाह तच्च
ति अभिचारः लक्षणावच्छेदकाभाववतिलक्षणवृत्तित्वमित्यर्थः विशेषणरहितस्येन
स्य तत्रातिव्याप्तिरिति पावत् न स्येति अभिचारिण सात्विकभावस्यैवैत्यर्थः स्त्रान्धभाव
स्य स्वात्मोपत्तेन स्फोरकत्वाभावादिति भावः ननु सजातीयविजातीयभावैरविच्छिन्नवि
न्नवृत्तिप्रवाहविशेषस्य स्थापीभावस्याशङ्कतरेविनाशित्वेन कथं स्यादित्यत आ
ह वरमेति तत्संस्थावस्थाकालएव वरमसमपः तनुतद्वृत्तिसंज्ञाः सत्कार्यवादांगीकारान्न
तथावत्संस्वरूपवासनात्मनोऽवस्थानान्न स्यादित्येव सजातीयैर्विजातीयैरतिरिक्ततया

रामः

७

मृत्तिमान् पावद्रमं वर्तमानस्यापीभावउदाहृतस्तुक्तेः तव्यमनेवासनारूपतपास्थिरत्वं
तुव्यमिवास्थितिप्रसक्तं तथाचवासनारूपणाममीषामुद्गसुद्गरमिमाक्तिरेवस्थिर
पदार्थः व्यामिवारिणां तु नैवं तदमिम्बक्तेर्विद्युदुद्योतप्रापत्वान्न सचस्यापीभावश्च
तत्र अथासुभारतःभारतसंमतिः तत्र तेषु स्यापीभविषु इष्टवस्तु मनोतुकूलोर्थः
तद्विषयिणीसमीहानदिष्टममभवत्वित्याकारेण तत्तन्नितायेमाख्यामनोविकृतिरप
रिपरागुत्पत्त्यमातदृशापन्ना रतिः रतिपदमवहायी पृथाश्रुतेनापिकानापकपो
रम्यतरतिमूनतापोरनेराभासतापत्तेः उदाहरणमस्तुतपथा शीघ्रं किमागतवती
मृगशीर्षनेत्रेनामद्वितोस्तिकिसुकोसुमकरहारः मुखेनतागदलजाधाररक्तरागः श्रु
त्वातिवाचमिति सावदतीति घालः उदाहरणं पथेति नापकसखं प्रतिनापिकासख्या
ः वचने वस्तुरिति पस्प प्रमदुमस्य स्त्रीपुंसोश्चरुः कृषीवलः कर्षकः क्षेत्रातीवः कर्षकः

र.ठि.

८

श्वकृषिकश्वकृषीवलइत्यमरः अत्रचक्षुःकृषीवलयोस्तादात्म्याध्यासेनतद्रूपस्य
कंपस्यप्रेमदुमस्यस्त्रीपुसोर्निगदितं पीपूषपाथोधरः अमृततलधरः यस्यप्रेमदुमः
स्यनापिकानापककृताभ्रसंज्ञा भ्रूविलासोभ्योभ्रसंगः परिवारिका कर्षकसहका
णासेवकीयस्यप्रेमदुमोनुमोनुशक्तेश्चिभाव अतएवदोहदोगर्भलक्षणे अभिलाषे
तथागर्भइतिहेयोवादीते सचैषः प्रेमदुमः तरुणार्कवत्कर्कशाहविषस्यतादृशोप
रस्यलिंगताघभावंप्राप्स्यपसतापः तैलनिश्वासएववातः तस्याहतिः तदाद्वरावाता
स्तावकस्मात्कथं सहिष्यते सोढुंसमर्थः स्यात् इमस्यांकुरितावस्थापामत्युस्मरश्मि
सहितवाताद्वरावातेसातिनाशदर्शनादितिभावः तत्रहेतुगर्भविशेषणं कोमलइतिअ
कुरितइत्यर्थः नचात्रसमात्पुमाप्रपुमएत्रत्वंदोषः विशेष्यजनितान्वयबोधत्वेनविशेष
णानपुमएतत्त्वादितिवाच्यं वाकान्तंरंभेः गौगीभावेनाकांताविरहान् अपमभिप्रायः वि

रामः
८

शेषरास्पविशेष्यपदाहृन्निनैयत्येततद्विलंबेनबोधविलंबः वाक्यंतरारंभेपुनरंगागी
भावेनाकाहाविरहात्रदोषरति पद्यप्रेमदुमइत्यत्रप्रेमादुमएवेतिमप्राव्यंसेकादित्वा
समासः तथाचप्रेमोद्गुमात्मनातिश्वासघानाबातसहेनाभावक्रियापयोगितपाप
रिणामालंकारः तत्रव केवलदुमात्मनानतदुपयोगित्वं किंतुअंकुरितदुमात्मना तदु
पपादकंचकोमलपरमिति तदभावेविशेष्यस्यतनितान्वयबोधविलंबादिति न समा
प्रपुनरात्रत्वं दोषरतिपरं तत्रप्राधान्येनभावधुनिरेवचमत्कृत्यतिग्रायाधापक इति ना
लंकारपंर्पतंकविदष्टिः अप्रधानोरसोऽलंकार इति ममयेकैः संपदं च भावरससाधार
णमिति तु हंरुत अत्रप्रेमशब्दस्वनतनुभावेनरुगिति प्रतीतिविषय इति न स्यापिनः स्व
वाच्यता दोषरतिरम्यं अत्रेदमो कलनापं संतापस्येष्टा प्राप्नोवर्णनोपत्वेन वियोगका
लावच्छिन्नत्वाद्धिप्रलंभमंगारएवप्रतीतिपथमवतरति तवकोमलपदेनरतेरकुरितदृष्टे

१.४८.

६

व्यत्यत इति वाच्यं अमिलाषतनितसंतापारे इति प्रोक्तो करणत्वेन इति पोषकत्वात् कथं
सहिष्णुतत्पुत्रैः संगत्यापत्तेः किंच तेनैकुरितत्वमिष्टस्य सकृद्वर्तनेन सकृद्वर्तनेन वा
स्मिताद्यदर्शनेन वा नाद्यः वस्तुषः कृषीवलनादात्म्यान्तापूराणसकृद्वर्तनसत्त्वात् न
द्वितीयः तस्यापि पोषपाथो धराभेदोन्तापूराणत्वात् नास्यः तस्यापि स्फूर्तत्वेन पूराणत्वा
त् तथा च कारणस्य पूराणत्वात् कार्यस्य पूराणत्वेन भवितुमुचितान्न च विभावोद्येन भिन्न
कृत्वमेवापूराणत्वमिति वाच्यं ससंबंधिकवस्तुः परेनालंबनस्य निगदितभ्रसंज्ञास्मिन्ने
ति परेनुभावस्य संतापपराक्षित्यामिलाषादेर्भविचारणश्च दुर्मोक्षस्य योगिनो व
र्षाकालादेरुद्धीयनस्य वपरिपूराणमिष्टकृत्वेन तेनैव भिन्नकृत्वमेवापूराणत्वमिति वक्तु
मशक्यत्वात् विभाषादीनां व्यंग्यत्वेनैव भिन्नकृत्वेरसौ योगित्वात् तेषां साक्षात्प्रतिपा
द्यत्वापेक्षा अत्यन्तातेषां स्वशब्दाद्यन्तापारसदोषत्वापत्तिर्दुर्वीरेति अत्र च इति संयोग

रामः

६

गस्यविभागपूर्वकत्वं च संयोगशृंगारस्य पूर्वानुरागात्प्रविप्रलंभशृंगारपूर्वकत्वमिति सर्व
ज्ञानी न तत्र पूर्वानुरागे रतेः परिपूर्णानभिष्यक्तोद्दिष्टज्ञानिताभिलाषादिधारावाहिकोत्प
त्त्याधिकस्नेहप्रसेयानंतरादीपदीप्तेरिवरतिदीप्तेरपि नाशः स्यादितिकथं सहिष्येतरिति
सम्पगुक्तं ननु रस्युत्पत्तौ समाहितवस्तुदर्शनश्रवणस्मरणानि जनकानीति कथं तत्सत्त्वे
तस्याः पूर्णानभिष्यक्तिरिति चेन्न तत्पूर्णानभिष्यक्तावग्रेतादृशसुखप्रतिबंधकीः नतदुद
ष्टस्यैव प्रतिबंधकत्वात् ननु तस्य तत्कारणमप्रतिबंध्यतत्पूर्णानभिष्यक्तिप्रतिबंधकारणो
किं निपासकमिति चेन्न तत्कारणसत्त्वमेवेत्यवेहि न च तादृशदुर्दृष्टसत्त्वे विभावाद्यभिष्यक्ता
वपिकथं सरसास्वादइति वाच्यं परतोऽसंघटनं कुर्वतः स्मरस्यैव दुर्दृष्टनाशककत्वा
त् अतएवाग्रेऽंशकृत्स्वपमेव वदिष्येति परनोरेकत्र प्रमोदस्परते वाधिसम्पन्नतायां
तिरेके वा परिपूर्णे भावाद्द्रसाभासरतिसंपूर्णरतिभावएवं शृंगारइतिसंप्रदायविदः पद्यपी

र. रि.
१०

षु वस्तु दर्शनेन अवगाह्य स्मरणजनितपरस्परमिलनोत्कंठा कृतो द्वेग संतापत्वालितवित्रम्भः
म्यांत्वालातारनम्येण प्रेमोण वृद्धितारनम्यदर्शनेन कथं तदसहनोक्तिं संगम्यात्रयापी
धनेद्बुज्ज्वलनत्वालितक्षितौ वज्रप्ररोहयोग्यतामत्येपि ज्ञाते-कुरेन ज्वाला सहनवत्ताते।
प्रेमोण कुरे संतापा सहनोक्तिः संगद्युततरामिति वपं पश्यामः १ अपरं ता अंकुरितदशा
हासलक्षणमाह कुत हलेनि कोतुकेत्यर्थः तेन कृतं पदचनवेषपोर्वैसादृश्यं वलभ्राय
नत्कृतस्तज्जनिता मनोविकारः परिमितो कुरितो हासः अत्राप्यंकुरितत्वं वाग्गं गादिविका
रदर्शनादि जनिता मनोविकारस्य विकासावस्था तेन न हास्यासाभासापत्तिः संप्रदापरी
तिमनुसृत्य वेदम् वस्तुतस्तु विभावापमिष्यन्त ननु द्रसो सन्निहारा एव न न द्रसं स्या
पी अन्यथा दध्यादिविवक्तुग्धादिदर्शनवच्छं गारादिविवक्तरसाधा स्वादः स्यात् ननु स्या
देवोपदर्शितो दाहरा इति चेत् शं गाराद्यभिष्यक्ति-हरास्येव रसाद्यंकुरितत्वेना तु भावेन प्र

रामः
१०

प्रतिनस्यादितिकः समर्थो वक्तुं मया त विशेषणपरकस्य माह वचनमेदं वेषमेदं कृते
 ति तत्र वचनमेदोऽनेकविधः भवत न कस्तु धन्यात्मकश्चेत होहा वित्याकारवर्णात्म
 कश्चेत व्याघ्रो जनाव्यापादपत्रे वा गच्छन्त पादस्य रत्याधाकारमाप्तवा संकोधजनक
 श्चत्वे नीचेत्याधाकारो वचनमेदं स्तज्जनितमया त्वेकोधा त्वेव मनोचिकारैव वचनमेदं
 कृतत्वे सत्यपि तद्वचनमेदं स्य कोतुक कृतत्वाभावात् तन्मासिरित्याह तत्रेति वचनमे
 दं स्यार्थः तत्पदस्योत्सर्गोऽव्यवहितपरामर्शकत्वेन व्यवहितपरामर्शकत्वमप्युपप
 द्यत इति भावः यद्वा तत्र मपेकोधे वा कृतहलकृतत्वाभावात् तत्पुक्तं वचनवेषवैसा
 दश्य कृतत्वाभावात् तथा च विशेषणभावप्रपुक्तोपविशिष्टाभावस्य व्यवहितपरामर्शक
 त्वं तत्पदस्य तानुपपन्नमिति भावः यथा उदाहरणं तातवरणानामिति गणपत्यात्म्यपि
 त्ववरणोरुदाहृतमित्यर्थः सुविभक्तावानुशासनिकलक्षणादर्शनात् यथा श्रुते तातवर

राम

र. टी.

११

रणाएवहासोराहरांस्पुरित्याशपः आगच्छत्रिति एतानं प्रतिकवेणशीर्वचनमिदं आ
 गच्छन् आगमनं कुर्वन् नगरस्य उवकंरः सामीप्यं तत्र मिलिते वीलकैरावेष्टितः संवलि
 तः शृङ्गान्ते अवरोधस्यानेः तः पुरे परिवारिकाभिः सेवकोभिरचिरं शीघ्रं सोध्नासं सोसा
 हंसविलासवा आवेष्टितः प्रदक्षिणः साकृन् सामिप्रापं सकुतहलं सकौतुकं सलोल
 मिति पावतः स्यवस्तुसमालोकै लोलेता स्यात्कुतहलमित्युक्तेः इदपथा तथा वेले वैध
 नां हरे पुरोऽग्रेऽन्तरापपतिसति वासनापत्रं देहीति ददतं प्रतिप्रेरपतिसति किंचित् अल्पं
 उरंचितरस्यं कृतं पतस्मितं तस्य लवोपस्मितसवामनः वोपुष्मानपापातरस्तनु सर्वश्चरा
 पमसमन्तरा तु मुक्तं वितारमातिस्मितमिति गृहाशपः अत्र वचनवेषवेसादृश्यनिष्ठं कु
 तहलकृतत्वप्रकारकं ज्ञानमेव हासप्रयोजकं अनरावतथावेषवामनं दृष्टुं पौरवालांग
 नानां हासोद्भवः शुक्रस्य तु परमेश्वरेण वलेः कृतनाथमेव तथावेषकृत इति कुतहलक

रामः
११

तत्त्वज्ञानाभावात्तदासोऽहवः प्रसुततीवातुहानेभयेमेवातनि ननुवामननिष्ठस्मितलव
स्पेवोदहरणालमवोवदत तथाचपौरवालांगनानिष्ठहासः कथांमुदाहरणालं सघटना
मियातवेवैवेसादृश्यं च वामननिष्ठं पौरवालांगनानिष्ठहासप्रयोजकं ननुतन्निष्ठमेव
तन्निष्ठहासप्रयोजकं प्रकृतेचव्यधिकरास्यापि कथं तत्कत्वातनिपतिक्कृतनिप
मरहितत्वादिवेत मेवं वामननिष्ठस्मितलवस्पस्मितलवस्पस्मितलवपदप्र
तिपाद्यत्वेन शब्दाच्चतारोषस्पस्फुटत्वात् तथाचाभिव्यक्तेः पौरवालांगनानिष्ठ
ः स्मितलवः स एव स्यापीभावः वामननिष्ठस्तु वेषवेसादृश्यकुक्षितिप्रसंगेति प्रा
तिभाति नचपौरवालांगनानिष्ठः स्मितलवरावाभिव्यक्तः कथं न पूर्णस्मितमिति वाच्यं
अभिव्यक्तकस्य स्वसमानाभिव्यक्तार्थोपस्थापकत्वात् अत्राभिव्यक्तकस्तु वामननि
ष्ठः स्मितलवरव अतएव अतिपृथुलमित्यत्र महत्त्वसमानमेव दुर्बलत्वमभिव्यक्त्यनेति प

पतिकृतनिपमागीकारेणुपरनिष्ठवेषादिवैसादृशपादेः स्वरूपतोहासेकारणत्वाभावेन का
 पेकारणपोर्नवैदेशावृत्तित्वं किंतु तदवलोकनस्य हेतुतया हातरूपव्यापारसंबंधेन तयो
 रैकदेशावृत्तित्वमिति ध्येयं पद्यस्ववेषवैसादृश्यविलोकनेन वामननिष्ठः स्मितलवामि
 व्यक्तश्चेतसोविकासलव एव हासरसस्थापीभावः तदीयस्य स्वनिष्ठपरनिष्ठत्वेन भेद
 स्पवस्य माणत्वात् अत्रैव समवधेयम् पद्यपिवलिवधं हृदकर्तृकात्रदापनालंवनोवाल
 कावेषु नोद्धीपितः किंविदुदंचितस्मितानुभाविनो हासोऽभिव्यज्यते तथापि तादृशवा
 मनालंवनोपां कविरनौ गुणोभूत इति न हासरसस्थापीभावध्वनिव्यपदेशहेतुरित्युदा
 हरणं पद्यासखे सदसि सर्वतः श्रुतवति प्रवोणतने पुराणमधिनिस्तं तज्जगद्वारुमिथ्या
 खिलं तदेव तरो मुरानितगुदासमुद्यद्ववकारवकिंतं किमित्यहह निद्रितान्बोधयत् अ
 त्रतरजनालंवनो गुदखकरणोद्धीपितो निद्रितप्रबोधकरणानुभाविनोऽहहं कुंरितदेशा

पत्रोहासोऽभिव्यक्तते तत्पराभिर्व्यक्तो जगद्विषयकाचारुत्वमिष्ट्यात्वश्रवणान्नितनिर्व
 रस्पतिबंधकस्य जागरूकत्वादित्यास्तां तावत् २ तवेति अत्राप्यंकुरितत्वमेवापरात्वं
 मितिभावः शोकस्थापितं लक्ष्यमिति श्येति काम्येत्यर्थः विम्लेषो वियोगः तज्जनितो त
 ज्ज्योत्स्नवालिगितः इति विमुक्तः मनोविकारः शोचामीत्याकारमनो हन्ति विशेषः शो
 कः स्थायीभावः तस्य विप्रलम्भगारस्य त्यागलिंगितत्वात् त्यागं श्रितृत्वात् ननु प्री
 तिं विना शोकोऽपि दुर्भरा त्यागं काह नवेति तथा च कुरुणा स्थायीभावेऽप्यनालिंगि
 तत्वासंभवरतिभावः एतेः प्रीतिविलक्षणत्वादिति निराकरोति श्येति इच्छाविषयेत्यर्थः
 तद्विषयणीसमोहाममभवतु त्यागकारेणा तज्जनितचिन्तवृत्तेः एतेः इतित्वेन लक्षणा
 पत्वात् कुरुणारसेऽप्युत्थाभावेन तद्विषयकसमीहासंभवात् तदेव दृष्टान्तेन दृश्यते कुमा
 रसंभवरति तत्रामककाम्येत्यर्थः त्यागः कामस्त्रियः प्रलापे कुरुणा एव सत्यत्वपः ए

२७

१८१

१३

वकारेण विप्रलंभः शृंगारसंयवच्छेदः एवंकारं वरीं ग्रंथे महाश्वेतापाः प्रलापे खकाये
 जस्य प्रलापे करुणा एव स इति बोध्यं तत्र तत्र कुमारसंभवादिस्यले वाधनिश्चयान्
 इष्टसमीहापाः भावनिश्चयान् तदेवाह इष्टवस्तु समीहापाः भावान् पद्म इति स्थाप्य
 भावस्याभावनिश्चयान् कुत इत्यत आह इति समोहितवस्तु विषयामिलाषस्ये
 त्यर्थः पत्रचमते आलंघननाशे सत्यपि जीविताशदिवता प्रसादादिना पुनरुत्तीव
 न ज्ञानं तत्र शृंगार एव विप्रलंभः पद्म तत्र तत्र निरुक्तस्य लेवाधनिश्चयान् शृंगारसा
 भावनिश्चयान् कुत इत्यत आह इति तथा वक्ष्ये समोहास्वरूपरतिस्थाप्य भावस्याभा
 वादित्यर्थापद्मान् तत्र तत्र निरुक्तस्य लेवाधनिश्चयान् तमेवाह इति तथा वक्ष्ये समोहा
 भावनिश्चय एव वाधनिश्चयपरिभावाः वाधसंदेह इष्टसमीहाभावसंदेहस्य मात्तसंदेह
 पर्यवसिततया इष्टसमीहासंदेहपर्यवसिततया इष्टसमीहासंदेहपर्यवसिततया तस्यैव प्राप्त

रामः

१३

नतपा समीहायाः इष्टप्राप्तीक्षाया अप्रतिबंधकत्वात् विप्रलम्भरूपशृंगारेन दभावप्रति
बंधकतायामपि तस्या अप्रतिबंधकत्वादिति साधयः इष्टसत्त्वस्यैवेष्टप्राप्तीक्ष्यप्रयोज
कत्वेन तदभावनेव तत्त्वाभावो वक्तव्यः अप्यवागतिरूपस्यापीभाववत्ताग्रहे इष्टसत्त्वाभा
वप्रतिबंधक इति स एवात्र बाधयदवागम्यः तस्येह हस्तिष्वसत्त्वसंदेहपर्यवसन्नो वक्तव्यः
तथा च तत्समीहानप्रतिबंधिकेति सष्टकं समीहाया अप्रतिबंधकत्वादिति इष्टसमीहा
यामप्रतिबंधकत्वादिति पाठे तु बाधसंदेहस्य इष्टसमीहाभावसंदेहस्य इष्टसमीहासंदे
हपर्यवसन्नतया इष्टसमीहाया अप्रतिबंधकत्वात् इष्टसमीहोत्पत्तौ बाधकाभावादि
ति भावः फलितमाह तथा चेति इष्टसमीहासंदेहपर्यवसन्नतया इष्टसमीहाया अप्रति
बंधकत्वात् इष्टसमीहोत्पत्तौ बाधकाभावादिति भावः फलितमाह तथा चेति इष्टसमीहा
या अप्रतिबंधकत्वेत्यर्थः पुनः पुनरीच्य पुनरीच्येकशेष इति नापिकानापकपोः एकस्मिन्

६८
१४

अन्यतरस्मिन्मृते मृतत्वनिश्चयदर्शायां पथाश्रुतेमृते जीवत्वज्ञानदर्शायां न शोकोऽप्य
निरितिभावः प्रलापस्तदुत्कीर्तने करुणा एव सः न विप्रलेभः जीवतोः प्राराधारां कु
र्वतोः विप्रलेभः विपुत्रे पोनीयिकतापकपोरन्यतरकृततदुत्कीर्तने शृंगारः विप्रले
भशृंगारसः तथा च तपोरसपोः परस्परैषु समोहासत्वननिषामकं किंतु जीवतत्वेऽन
एव अन्यतरा जीवतत्वस्य करुणा रसनिषामकत्वादेव सरसप्रदीपिकायां तत्राप्यक
यथे करुणारसोदाहरणं दृष्टमिति शेषः अपीतिकौमल्यमंत्रणो जीवितनाथप्राप्तता
यत्वं जीवसीति अभिधापत्रका उत्थितपामर्शपापनानंतरं उत्थितया देहस्योद्दीका
प्राप्तयोगानुकूलकृतवेषपातपारत्यापुनवारंवारं कृतौ भस्मं पुरुषाकृतिपुरुषाका
रहरकोपानलमेसहरक्रोधाग्निजन्यममथदेहभस्मकेवलं ननु किंचित्तिविंदवपवंद
शोदष्टं अत्र वक्रपेक्षपापारोहं नुनुविप्रलेभश्चतुर्द्वापूर्वानुरागमानप्रवामकरुणामेव

रामः
१४

नथावकरुणात्मकत्वेन जीवतोऽपि विप्रलम्भस्य करुणारसत्वमिति शङ्कते न चिति
जीवतोऽस्त्यो विप्रलम्भे करुणारसस्यो गताया करुणात्मकत्वमपदेशोऽपि विप्रलम्भ
स्य सुखत्वात् करुणा विप्रलम्भमपदेश इति समाधत्ते सत्यमिति तत्र विप्रलम्भश्रृङ्गा
रे भासमानत्वान् रतिनिष्ठोत्कर्षप्रयोजकत्वमेवो गत्वं तथा च करुणारस एव विप्र
लम्भे विद्योगकालावच्छिन्नारतिपुष्पान्तीति भावः न दुःखाहरणं पश्येति सखीसंखीप्र
तिवदति विरहस्य त्वरस्तेन यामूर्च्छा तपायते नानपनेन नैत्रद्वयेन कर्त्री अश्रुतलेन
कण्ठेन सिध्यमानां ह्याममानां निश्चसन्तो निश्चासन्तीति कामस्त्रिपं समेवेष्य
दृष्टुं शब्दोऽपि वस्य करुणादपाकुड्यलितावभूतेति संबंधः कुड्यलितेति अनुभाव
स्य स्फुरमप्रतीपमानत्वान्नपथा कथंचित्पदप्रतिपाद्यतपायते नैरपरात्वमिति भा
वः न च करुणोति शब्दवाच्यता रोषापत्तिः आस्वादानुत्पत्तेर्द्वेषकनावीतस्य विरहान् अत्रा

१.१८

१५

त्रास्वादस्य सदृशान्भवसिद्धत्वात् परां त्वे सत्वं स्यादिति हृदयं अत्रापि हलं वनापा
कविराजो कुरुणापागुणीभावत्वेन भावध्वनित्वमपदेशां संभव इति पपविकश्चिबो
घान्थापितस्यापूर्णात्वात् प्रकाशमानत्वरूपस्यापोभावत्वप्रयोजकतया वरणा
नामेतेषां न कश्चिच्चापावकाश इति हि क् क्रोधस्यापोभावं लक्षयति अवज्ञेति अव
मानने सार्थः आदिना निंदाते पादिपरिग्रहः तत्कृतः तत्तन्यः प्रमोदप्रतिकूलः हर्षाका
रचितवृत्तिविवर्तकः परमितोऽकुरितावस्थापत्रो मतो वृत्तिविशेषः क्रोधः क्रोधपर
वाच्यः क्रुध्यामीत्याकारकप्रतीतिरिति सिद्धक्रोधत्वरूपा खंडोपाधिमान्वा प्रमोदेति दशमु
खारावणः तस्य दुर्वचनं परुषवाक्येनैवावमानितस्य अवज्ञाविषयीकृतस्य रापस्य भ
गवतो वीरस्य रस्य तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्या तद्रसस्यापोभावेनातिव्याप्तिः तत्स्वरूपा ल
क्षणागपने तस्यावज्ञादिजन्यत्वेऽपि प्रमोदप्रतिकूलत्वात् कथं विज्ञातेतदिति चेत् प्राक्

रामः

१५

तविषयकवतापास्तत्रिष्टक्रोधप्रयोजकत्वेपि अप्राकृतपुरुषो प्रमत्तप्रमोदप्रत्यनुक
लत्वमेवेति विशेष्येतांतत्वेन परंत्वमर्थाख्यमभिचारीभावेऽतिव्याप्तिगीर्वाणगुरोरापि दु
श्चिर्नेवापतिस्पाप्यवतादिकृतमनोविकृतिरूपत्वात् नचप्रमोदाप्रतिकूलोपे नानाप
राधतन्यत्वात् नेत्ररागशिरःकंपरभूमंगवतर्तनादितनकत्वात् नहि प्रमोदानुकूल्ये
तत्तर्तनेत्रारूपादिसंभवति नचपराहंकारप्रशमनोत्करसमीहारूपत्वेन क्रोधादम
र्षस्पभेदेसिद्धे नावतादिकृतेत्यादिलक्षणातिव्याप्तिरिति वाच्यं तस्या अवतादिकृत
त्वात् नहितदपराधाभावेतदहंकारप्रशाने उत्करसमीहासंभवतीति प्राचः अर्वाचस्त
गुरुवेषुवध्वादपराधतन्माप्रत्वलाख्यश्चिह्नमहन्निविशेषः क्रोधः आपवपरवि
ताशादिहेतुः सुद्रापराधतन्मातुपुरुषवचनासंभाषणादिहेतुरपमेवामर्थाख्यमभिवा
रितिविवेक इति पथ्येत्युदाहरणे वाक्यं उक्तिः नाधारभ्येति अपदितं आरभ्य गृहीत्वा ताव

१. रि.
१६

वस्यर्पे तं कार्मुकलतापां वित्यस्तं दत्तं हस्तो वृत्तं पेन तादृशः सत्रहं किं चिरत्यं पारलभा सिध्वे
तरक्तको निमती लोचनपुगे नेत्रपुमेन केरोसि नकुर्पो तावत्किं पावस्यं पतं निमेषोरपा
तनिमेषोरपपरिमितं कालं व्याप्य सापकस्य कोटिभ्रं प्रतेन थोरिता ये रिपुस्मापालमो
लयः प्रत्यर्थि सिति मुकुरानितेभ्यः संवलंति पानि मध्वी मात्पानितेभ्यः पतंति पानि परा
गपटलानिते मेदिनी भूमिनी मादिता सौगंध्यं न प्राप्तिता तावद्भोचनपुगे रक्तप्राते प्यक्त
तप्रायेरतिभावः अपूर्णता क्रोधस्यां कुरिता वस्या तेन नेत्रपोरक्तिमानं दृष्ट्वा क्रोधो मि
व्यस्यत इति न स्थायी भावस्य शब्दा व्यतादोषः परशुरामवाकं क्रुद्धं वेति तापते अत्र ना
द्याभ्यना मोदितेति न जहं पक्रोधातिशय हां जकं पूर्वमधुकेटमवधेन मेदवत्यपि भूमि
यो वत्सुगंधैर्न भाविता तावत्स्वादातिशयवतीनेति सुगंधभाविता तथेत्यास्वास्वमत्का
एतिशया भिव्यक्ता रौरसा भिव्यक्तिरेव वक्रुमहीनेषु क्रोधस्य तथावस्थापी भावोदा

रामः
१६

दाहरांतसंधारते अत्रवरंति क्षत्रोत्सादनंनेत्रात्कीकरांगवजापमानंपरार्थक्रोधाभिव्यं
जकंतपोस्त्वजापमानावस्थावरांनेनेषतक्रोधाभिव्याक्तिर्मतुरोदरसाभिव्यक्तिः न च
पावद्विपुक्षितिपनिमुकरस्वलमध्वीप्रसनमकरंदहं है मेदिनीनामोदितातावदन्क्रो
तलोचनेनकरोमीतिवाक्यार्थपदीलोचनेननुनस्यासनस्यरुधिधिरंनपिवाप्सुरास्यारि
वक्रोधातिशयपरवाभिव्यंकीभवितुमर्हः अतिशयत्वंवपरांतमेवेतिकथं कुरितत्वंक्रो
धनिष्ठं प्रतीतिपथमारोदुमीहेतेतिवाच्यं अपरांतत्वंयंजकस्पकिंचित्पाटलपरस्पस
त्वात्तनवनकरोमीतिननुकूलपन्नाभावेप्रतियोगितयातदन्वपरावक्रोधातिशय
यंजकः पथाकृतपिक्त्रोधकेनावेतदवदनेननुयतेयावद्यतदन्तगृहात्रिष्ठाशायामि
तहि तावन्मयाक्रोधोनक्रियतएवेतिवाक्यंक्रोधातिशयेपर्यवस्यतिनथेतिवाच्यं
अनेवबोधान् पथापतदन्तकर्मकेगृहोपादानकानेष्ठाशनाभावोपावत्तावदल्प

र. रि.

१७

त्यक्रोधएवपदप्रतिपापोदृष्टान्तवाकोप्रतीपतेतथारिपुक्षितिपतिमोलिखलनमाल
तीकुसुममकरंदकारणकमेदिनीकर्मकसौगंध्यकरणाभावोपावन्नावन्तत्कर्तृनिषा
त्यक्रोधएवमंतनयाप्रतीपतरतिसरलः पंथाः दुर्पोधनेत्याघुदाहरणेत्वनिषापता
मंतकस्यकाकोरेवसत्वातवीससस्यापोभावंलक्षपतिशोषेति शरतेसर्थः शानं स्व
सन्नापरित्यागपूर्वकपरसंज्ञोत्पादकरंतुभ्यंनममेत्याकारकस्यागविशेषः दुःखि
तेषुभूतेषुतुंकपादपासांचदुःखिनंदष्टानुदुःखदूरीकरणसपीहाएतदभ्यतरकृतः प
रिमितोऽपरिपूणीमनोविकारकस्यागविशेषः दुःखितेषुभूतेषुतुंकपादपासांचदुःखि
नंदष्टानुदुःखदूरीकरणसपीहाएतदभ्यतरकृतः परिमितोऽपरिपूणीमनोविकारः मनो
वृत्तिविशेषउत्साहः पुद्गलोत्साहोदाहरणं पथेति सेनाचर्मसंघटपनमारुतोद्यता
पिवसंमेलनपत्रवन्तारिक्तविषयप्रतीत्यविषयीकारयितृत्वेसतिपदात्यादिनिष्ठवमु

रामः

१७

विषयप्रतीतिविषयीकारणपन्वा द्युतिं द्विगुणापन्वा कांतिं द्विगुणां वर्द्धपन्वा पां धनुः च
मत्कारपन्वा जपासंयोजकणां तमा कथं पन्वा तगा द्विद्रावणाः विश्वविस्माचकोरावणाः
ममतेन तस्याभिमुखः संमुखो भविष्यति सर्वचाकं सावधारणं मितिमापानं भविष्य
त्येव इति युद्धोत्साहेन पोविचारः मनोघटनात्मकः तेन मूढदृष्टः मग्नदृष्टः वा द्रानु
संधानरहितः रघुणां पतिः प्रभुः देवः लीलया विभीषितविग्रहः ज्ञाविन्यासविधिं विने
वचापस्पृशं वपासं योजनं विने वविशिखं वारां वाराणां सने वापे न्यस्तवान् संयोजित
वान् अत्रोत्साहशब्दवत्तदनुभावो न कृतिप्रतीतिविषयनिनस्वशब्दवाच्यतोत्साह
स्थापीभावस्पर्शरतिरत्तरत्तराः नवीनास्तत्तनात्तन्यप्रतीतिविषयनेव स्थापीभावा
तां पूर्णां तां सैव संतपापरिणतिरित्याहुः तथा च न व्यपदेशाक्तिवृत्तिन्यशब्दप्रतीतिवि
षयत्वमेवाकुरितत्त्वमित्यवधेयं दानवीरोत्साहोदाहरणं पथेति आदर्शोप मुखावलो

१०८

१८

लोकनेकैर्दृष्टं पदं दर्पणीभावेति वा पद्मं आदर्शं पदं दर्पणीकृत्य मुखे वा वलोकेना
 पदं परिदृश्यमाणं शशांकमंडलं चंद्रमंडलं मिश्रवेपावकाप दानपात्रे च तु यथैवा
 दर्शयति तदा दर्पणं नोदन्नवान् न ददाति तथैव हर्षापलाभेनोक्तं हर्षमुत्पादयितु
 मिति तदा दर्पणं च तु यथैव हिमावलं कनकाचलं पचकाप न ददाति तथैव दीपाय दीपार्थं
 घुमणिं दिनमणिं पावकाप न ददाति तथैवेति कथमित्यत आह महोमिवेति यथैव
 भूमिर्दत्तवान् तथैवेत्यर्थः कथं न दत्तवानित्यस्य त आह दित्सेति दातुमिच्छेत्यर्थः तपाय
 अवितापः पद्मवावस्य पापरिणितापः प्रमोदः आनंदोकारविभूतिविशेषः तेन पत्त
 लितं आनंदं बुद्ध्यास्तेन आकीर्णं आग्नेदृष्टमप्योग्याकृतेनेत्रां बुते पश्येति हेतुविशेषणं
 तादृशो भूगुणं न दत्तं दखितं चंद्रमंडलप्रभृतिप्रापशः दानयोग्यतावच्छिन्नत्वेन न दृष्ट्वा
 न किं त्वस्तीति कथं विदिति भावः अत्र पद्यपि भार्गवः चंद्रमंडलप्रभृतिविषयकदर्शनाभा

 एमः
 १८

भाववान्दित्सादेकज्ञानितपक्षत्रवावस्थयापरिणितानंदांबुज्जुआमनेत्रकमलपुगलत्वा
तपन्नेवतत्रैवमितिअतिरेकनुमातालेकार्थाः प्रतीपतेतथापिदानवीरोत्साहभा
वध्वनिरेवचमत्कृतिविश्रानहेतुरितिसरावव्यातनिकबोधविषयएवप्रतीपतो अत
एवपदिदृष्टंस्पात्रहिंदनमेवस्पादितितर्काहेयोत्साहभावध्वनिरेवचमत्कृतिविश्रान
हेतुरितिसरावव्यातनिकबोधविषयएवप्रतीपतो अतएवपदिदृष्टंस्पात्रहिंदनमेवस्पा
दितितर्काहेयोत्साहोभागीयोध्वन्यतइतिसाहसिकाः वस्तुतस्तुप्रमोदपरमेतोत्सा
हमेतके ननुप्रमोदनिष्ठं पक्षत्रवित्तं पद्यपरीत्वंतरातराधिकं हिरुकुसलिलप्रस
रां व्याहते आनेरभएवानेदाश्रयप्रसारानपक्षत्रवावस्थयापांतरमिथोरेवासंभवाच्च
नहिपक्षत्रवमात्रेपश्यतायाश्चात्यानाकिमप्यनसद्रुमावाम्रुमोवेतिफलास्वाद
हिरुकुप्रतीतिर्भवितुमर्हतीतिवेत्र प्रमोदस्पदिपक्षत्रवावस्थाः कुरासत्यनंतराभाविती

१.८

परस्परं विलक्षणविषयताशालिनीतत्रत्यलास्वादवतापनसाम्रादिप्रतीतिजननचव
तुराववतुराणां चित्रे समुदेवनि तथा च तद्वस्य एव प्रमोदः सलिलीभूपनेत्रद्वयं व्याप्तो
तीत्युत्पन्नाप्युत्साहः सहृदयचित्रे अल्पइवाभिव्यक्तश्चासुतांधत्रे अल्पत्ववानुभावा
घटालिंगितत्वमिति रसिकानामनुभविकः पंथा वस्तुतस्तत्तेदमुदाहरणीयं किंतु
शक्रः कर्कशचेतसानितसुतप्राप्यास्परक्षेपाप्राप्तस्तेसविंधगृहितुमनुलं वर्मदमा
पास्पति करं लंष्ट्रगतत्रदेयमिति नमानेदपित्रोदितं श्रुत्यामभ्रकुटिः कदाचललि
तं पश्यन्नुषेणोवभो इत्युदाहरणीयं निवारितोपिकर्णानस्यास्पती सुप्रभ्रकुट्याः हे
काराभिव्यक्ता कदाचललितमिति दर्शनक्रियाविशेषेण नदानोत्साहोभिव्यक्त्यत इति
परंतु केवलउत्साहस्यनुभावादिसामग्रीराहित्येनापूर्णा एव स इति हि कदाचलीरोत्साहो
दाहरणं संगृह्णाति द्येति सख्याः सखीप्रतिवचनं दुस्तारः दुःखेनापितरितुमशक्ताः संसा

एमः
१६

रपयोधिः अहंताममनोत्सकं प्रयंवतलधिः तस्य पारप्रकारं पारप्राप्तिसाधनं किमित्यालो
चयतां कथं संसारजलधिपारं प्राप्सामीत्याकारविचारचतां जनातां संबंधसामात्येष्वपि
अतएव महाभाष्ये उक्तं एकशतं षष्ठ्यर्थाः स्तवस्वस्वामिभावारपरिति तथाचेतादा
गिद्वाराखल्लतसंबंधी कैरभारेः कृष्णस्य वत्ससिकोक्तं भस्मकेतवेन मिषेण कुरांकुर
उत्तरोत्तरं कृपा रूपेण परिणाममानः समुत्थितः सम्पक् प्रकाशत इत्यन्वयः न त्वत्र
विरहत्वरमूर्च्छया पतंती न पाताम्रणि मुग्धमानां रतिमवलोकशंभोः कुडालितकारु
णावत्ससारनापतमानतत्राशेच्छन् प्राणिनो वीसहरेरंकुरितकृपेस्य विशेषाद्योक्त
एव प्रतोपतां कथमुक्ताहः प्रतीतिपथमारोडुमीषेन हि कुरुणा कृपयोरस्ति कश्चन
मात्रपाऽपि विशेष इति चेद्विवेकविषयते चेदमुपरिष्ठान् भयं लक्ष्यति अपराधेति प्र
वणदृष्टेनेति शेषतया चापराधतनितत्वे सातविकृतरेव अवगाविकृतसत्त्वादिदृष्टेन ज

१.टी.
२०

जनितोऽकुरितावस्थापत्रोभयमित्यर्थः अपराधस्तु चोपादि तदुदाहरणं पथेति नार्हेगि
रुतः तत्पक्षजनितमंदमंदमास्तमेवितं पदुनंदनं पुरोऽग्रेवीस्ववीस्वेति वीक्षपावीक्षणा
तिशयोक्त्यते अतिशयेन दृष्टेऽर्थः तत्र तस्मिन् स्थले कालिपः भीतभीतवद्वै अति
शयेन भीतवद्वै भयातिशयामासंप्राप्तो ननु भीतः मंदमंदमपसंभु उपसराणं कर्तुं उद्यतो
जातः अत्रापि मंदमंदेति वीक्षपाप्रसराणे मंदतातिशयोक्त्यते एवोपत्यासात्र एवप
दोपादानात् अपूर्णता भयस्यांकुरिता पक्षपि गरुडदर्शनात् नंतरपूर्णाभीत्युपन्यासो
वक्तुं शाकस्तथापि गरुत्मतो भगवत्सेवाप्रवरात्वेन मारकत्वस्य संदिश्यामानलपास्फ
र्त्तनीतेरत्यल्पत्वमिति ध्येयं अत्र मंदमंदापसराणे नैव भयमभिव्यस्यते भीतभीतश्चित्तनु
करणमात्रमिति न स्यापीभावस्य शब्दोक्त्या दोष इति मरणीयं प्रतिभाति नुगुह्योक्त
रूपति अत्यमिति हृदयाद्वादापानर्हमित्यर्थः तस्य दर्शने प्रवरादि न जनिताः परिपूर्णं कुरामः
२०

कुरितामनोविकृतिः वृत्तिरूपामनसः परिणतिर्गुणगतस्मरवाच्यं उदाहरणं पथेति शा
वकः सिंहशावकः तेन चटः चटश्चापमात्रं पथास्यात्रयापाटपमानाः सार्यमाणः
सारंगाः मृगापत्रतादृशभंगवतिशारवतिभ्रमतिपचेतेरामेचदः वासं चकार कृतवा
ननुगुणोत्तयेति क्रियाविशेषणोत्तेन तथेत्यधिके मित्यर्थः तथा च पथेत्यर्थपरामर्श
कत्वाभावेपिनक्षतिः नवभार न दधौ अपमर्थोपुक्तएवेति निदर्शनेनाहः दुःखेति
प्रतिकूलवेदनापेक्षित्यर्थः दुःखितानां पुंसामिति शेषः दुःखेषु दुःखमतिरेव प्रतिकूले
वेदनापेक्षवुद्धिरेव न भवति किंतु पथा कथंचित्कालक्षेपमात्रमिति भावः अत्र मार्क
माणसारंगदर्शनात्तुगुणाः मित्यक्ता तत्पदेनानुकरणाविषयीक्रियतेति न शाब्दवाच्य
तादृशः न चानुगुणाव्यक्तिविषयानध्वनिविषयीक्रियते किंतु रामविषयककविर्लोग
णीभूतेति वाच्यं अंतनाविषयीभूतापो नुगुणायामेव वमत्कृतिविश्रान्तेरिति ताराः पंथाः

१८१

२९

याः वयं तु पश्यामः अपूर्णत्वविवक्षायां गुणी धतुत्वमपीष्टं प्राधान्येन व्यंजनपापस्यार्थप्र
 तीतिरेव पूर्णप्रतीतिरितिकव्यविदां निर्दुष्टः पंथाः तच्च तथा नवभारेण सत्रतथे सनेना
 पूर्णत्वोक्तिर्ग्रेथ कृता विरुध्येतेति वाच्यं पाद्यमानसारोदिरूपविभावादि पूर्णसामस्या
 नुगुतायाः पूर्णमित्यक्तोरसत्वापत्तिमिपारा मविषयककविशतिगुणीभूतनुगुप्सा
 पास्तथा नवभारेण सनेन संकेतविषयतमोक्त्या पूर्णतया बोधितत्वात् ततथा च वेपंतनिपा
 रामधि विषयककविशतिगुणीभूतनुगुप्सायास्तकबोधस्य प्राधान्येन नुगुप्सायामविश्रो
 तिरेव ग्रंथकर्तुरभिप्रेतेति पुनस्तुत्याश्यामः अपूर्णता अंकुरितता चमत्कारः कौतुकवि
 षयीभूतं वस्तु तद्विषयकदर्शनस्पर्शनस्मरणजनितोऽपारिपूर्णमनोऽविकारो विस्मयः
 उदाहरणं पथेति इर्मो धनवाकं कृतवर्माणं प्रति पुष्पतं पुष्पकवर्तनं अर्जुनं वीर्यदेवाः केवा
 नविस्मिता अपितु सर्वे विस्मयं प्राप्तः गोविंदस्तु वद्भनमेनेन तथा विस्मितो भूत किं त्वीषतवि

 एमः
 २९

स्मितोभदित्यर्थः पतोदष्टः करीष्यपराक्रमोपेनसरति अतरावातवद्गनमेनेरतिपदोविस्म
पस्यांकुरितावस्थाव्यत्यतरस्याह नमेतेरस्यादि अत्रवदति करीष्यपराक्रमदर्शनस्यार्ज
नपराक्रमदर्शनप्रयोऽयविस्मपस्पगोविहंनिष्ठत्वेनोत्पन्नोप्रतिबंधकत्वात्तनेषदपिवि
स्मपः किंतुविस्मपसामास्याभावएवप्रतिबंधकभावस्यकार्यमात्रजनकत्वान्नवद्ग
मेवैनेरतिपदानांविस्मपपरसाहचर्येणोषद्विस्मपवाचकतायांस्यापोभावस्यशब्दा
व्यजादोषः प्रसज्येतेत्यतएवसंमाधेयं अतुनपराक्रमदर्शनतन्पविस्मपानुत्पत्तिरे
वकरीष्यपराक्रमदर्शनतन्पविस्मपव्यनक्तिपरंतुपरानि किंत्वीयततथाचविस्मपति
ष्टेषन्ताव्यजकतानवद्गमेनेरतिपदत्रयेऽत्रविरोधिपराक्रमदर्शनतन्पविस्मपोत्पत्ति
क्षणाएवनेहितरविरोधिपराक्रमदर्शनतन्पविस्मपनिष्ठेषत्रयामत्यमानतायांप्रयो
जकः विस्मपोत्पत्तिक्षणाएवविस्मपस्यांकुरितावस्थेतिदिक् ननुषोडशभृगासोदपे

१. टी.

२२

पददर्शनादावतिप्रसंगस्य तत्राह श्रृंगारादाविति भूषणपरिधानादिरूपश्रृंगारादावि
त्यर्थः आदिनांगसौंदर्यादिपरिग्रहः अत्र श्रृंगारादिकंदश्यमाणाननुस्वरूपसत्तनस्य
विस्मयप्रयोनकत्वाभावात् वसत्कारदर्शनात् विस्मयदर्शनात् तथाचो श्रृंगारादिद
रीने विस्मयोदश्यत इत्यतिप्रसंग इति भावः तत्रिचारान्तुपत्रेति ग्रंथेन स्याद् पत्रेति
श्रृंगारादित्यर्थः मनोविकृतिः विस्मयाख्या श्रृंगतया अमुख्यतया प्राधान्येन मुख्य
तया तत्रांगतयोदाहरति पथेति सखीसखी प्रतिवदति वैषम्यमिति स्त्रियः मरणाः ने
त्रयो गानंदनीरं आनंदो श्रृंगारश्रृंगारतिथं कृतान् श्रृंगारकमलाद्वेषम्यं मेदं प्रकटयति प्रका
शयति तस्याश्च मरणाः श्रृंगेषु गात्रेषु पुलकोरो महर्षः स्वर्णलंकाराणामुत्तुवर्णभू
षणात् वैषम्यं मेदं मनक्ति व्यंतयति बोधयति तस्याश्च मरणाः नूपुरपद्मरागमहसः नूपु
रमाणि कारकतामाः अथ च पादादिविंदश्रियः चरणकमलरक्ततापाः मेदं परस्परवेलसं

राम.
२२

साप्यसिंतिनमेवरणितमेवषक्तिवदति अत्रवचिः स्वार्थेः स्यंतमनुपपुक्तत्वात्प्रकाशक
रणरूपेः स्यात्तरे संक्रमितस्याशयः अतः परं भेदकधर्माप्राकर्यादभ्युद्विधेर्विधानुः
विद्यते चातुं पकिं चार्पता किं वरणीयं अत्रेदमवधेयं कर्णपुगलधतविकसितकमल
तेत्रयोः परस्परभेदभ्रमनिवर्तकान्यानेदाश्रया असाधारणधर्मदर्शनस्य भ्रम
निवर्तकत्वात् तद्धर्मप्राकट्यपनुकामस्येवेति स एव विधानपरं नो अनेकामोदके सस्ये
वसात्विकधर्मप्राकर्यात् पञ्चतपुरपद्मरागरक्तताचरणारविंदरक्ततपोरभेदभ्रम
निवर्तकः सिंतिनशब्दोपन्यासः तत्र तु पश्यतो हरस्येव क्रियावैलक्षण्यमिति स एव
विधानपरवाच्या भवितुमर्हति जगत्त्रयः कार्यत्वधर्मावच्छिन्ने प्रतिकारणत्वात् तरे
षातु कार्यत्वव्याप्यधर्मावच्छिन्ने प्रतिकारणत्वात् सामान्यतो विश्वे वैलक्षण्योपात्तौ ज
गत्सष्टुः शैल्यंशभृतुतत्रत्कारणानामेवेति साधारणविधिग्रहणमनुचितमिति प्रति

१०८
२३

प्रतिभाति पूर्वमरापंगासाधारणधर्मोपत्यासं कृत्वा कस्मान्न हि हापतभ्रष्टराधर्मो
पत्यासअधिष्ठानासाधारणधर्मदर्शनस्य भ्रमनिवर्तकत्वात् न तस्य स्तासाधारणध
र्मदर्शनस्य प्रकृतेः धिष्ठानं नुरमरापंगमेवेति अत्र वदंति पत्राध्यस्तं संस्कारो वा स्मर
णं भ्रान्तिकारणं तत्राधिष्ठानासाधारणधर्मदर्शनस्य भ्रमनिवर्तकत्वेऽपि अथ स्ताधि
ष्ठानापरोक्षदर्शनस्य लेनापनिपमः परस्परार्थासंस्पृशसाधारणधर्मदर्शनं नि
वर्तकं प्रकृते च कारा पुगलादिधृतविकसितकमलादिरमरापंगयोः सहभावे परस्प
रार्थासंभवात् अतएव सामास्यतो विधातपदेन तत्तत्कारणग्रहरामपि नानुवितं
कविसमयेति पतिकृतनिपमाभावात् निपतिकृतनिपमरहितमित्युक्ते अत्र विस्मयः
शृंगारंगतयेव भासते पद्मासौ दर्पमेव मुख्यतया भासते तदंगतपाचावेस्मप इति भावः
विस्मयस्य प्राधान्येन प्रतीतोऽहं हरणीमयेति नापकस्य सखीप्रतिवांसं विना सर्व

पसः
२३

सापंसमपंचिनासोरभ्यसुभगः ताएपरिहृटः ताएधिपः प्रभुः परिहृटोमिपरत्यमरेक्रे
:चंद्रः समुद्रपति उरितोभवति प्रासिद्धश्चंद्रः सापंसमुरितोपिनसौगंधं सुराः किंकु
र्वन अधिधरणिधारणं त्योत्नाधाएकंतिधारंकिरवेनविकीर्णपिन प्रसिद्धस्त
अधर्द्धकांतिप्रसारयति अपंतुधारणं चतुरस्रं किंचस्मरंस्मरसंबंधिधनुर्धनेदृधा
ति प्रसिद्धस्तनअपिचापंतमसाविहारं विलासंनिरपतिनापसारपतिप्रसिद्धस्त
तथाकिंचापतिरातंकोनिर्भयः सनअकेउत्संगेपेकेरुहगुपुगलेकमलपुगलेनटप
तिनृसंकारपतिप्रसिद्धस्तनेतिनिगीर्णध्रुवसानलसरापाप्रसिद्धचंद्रैवलसरापन
चंद्राभिन्नतपारमणीमुखवर्णीनेः त्याश्रुधमिति विस्मयएवप्रधातत्वेनपासदृश्या
तामनुभवास्तुत्वेनप्रतापनशतिशिवम् ॥ इतिश्रीवागीशकविभट्टाचार्यवेणीद
नेशमिणादिशिवितापारसतरंगिणीव्याख्यापारेसिकरंजन्याप्रथमस्तंभः ॥ ॥ पूर्वाप

१०८.

परंप्रथेकवाक्यताप्रतिपत्तये उपपत्तीव्योपपत्तीवकभावसंगतिप्रदर्शयन् शिष्याव
धानापविभाजनिरूपणप्रतिजानीते अथेति स्थायीभावसुपत्तीव्यविभावादीनां प्रवृ
त्तिः स्थायीभावनिरूपणानंतर्यमेवाशुशब्दार्थः प्रथमोपस्थितस्य स्थायीभावस्य
जिज्ञासाद्यनिवृत्तकीभूता तन्निरूपणाननिवृत्तैस्त्ववश्यवक्तव्यत्वं विभावादिनिरूप
णस्य वसरसंगतिरित्यपि रसिकः प्राहुः तथावस्थाप्य भावनिरूपणानंतरवत्तेमा
ननिरूपणविषया विभावा इत्यर्थः विशेषेण प्राधान्येन अप्रधानोरसोऽलंकार इति
सिद्धांतान् उत्पादयन्ति व्यंजयन्ति पथाश्रुतेरसस्य तत्रैवाधानं यद्वा विशेषेण असा
धारण्येन रसत्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नत्वेनोत्तिपावततथावरसत्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नप्र
तिअसाधारणानिमित्तकारणविभावा इति पथाश्रुते स्थायीभावेऽतिप्रसंगः तस्या
पिरसोत्पादकत्वात् परंत्वेनावातविशेषः रसादिस्थाप्यभावस्तु अभिन्नपरिणामि

रामः
२४

कारणं विभावारिक्तवर्णकृतिप्रविष्टसंननिमित्ततपारसंयंजकरति उत्पद्यते व्यंजि
तोभवति उद्दीपयतीति अत्ररसनिष्ठव्यंग्यतायांचमत्कृत्यतिशयाधायकत्वमुद्दीप्ति
ः आलंबनविभावोदाहरणं पथेति प्राणस्येति ममेति प्रत्येकमन्वितं ममप्राणास
नस्यर्थः प्रतिसृतिः अपरांस्वरूपं ममपुण्यलनिकायाः मत्संबंधिप्रविकसितपुण्य
लतायाः प्रत्यात्मा प्रतिरूपं मत्पुण्यलनेवेति पावनममनपनयोः अधिरेषतं अधि
ष्टानदेवताएनां विनाममनेत्रयोरांधमेवेति भावः ममप्रेमास्पराया साकापिउक्त
ष्टासैवनेदृश्यन्तेत्यर्थः नन्वत्रनायिकाविषयकनायकगतारतिरेवमुख्यतयाप्रताप
तेतरंगतयातायिकानायकावितिचेतसत्संपरंतुसविषयपरार्थभानेविषयस्यैवमु
ख्यत्वेनग्रहात्विषयातिरिक्तविषयापारुर्निरूप्यत्वात्तथाहि विषयत्ववतिविषय
तोऽपि कार्योनिर्विषयत्ववतिविषयेवा आद्ये आत्माप्रपः अंत्येवाधरति किंचरतेः ससं

१. टी.
२५

संवंधिकपदार्थत्वात्संवंध्यापन्नतपातनिरूपकपोःसंवंधिनोरात्वंनपोरेवमुख्यत्वे
नेवग्रहणात् समुद्भवति व्याप्योभवति अत्रालंकारपदंभूषणपदं बोध्यं प्रियजनपदं
संख्यादिपरंतापिकानापकपोस्त्वालंवनविभावत्वेनेवग्रहीतत्वात् चंद्रचंद्रनादपरति
आदिनारोत्वंदरुतादिसंग्रहणं ऊहनीयाः अनुकर्षणीयाः उदाहरणं पथेति कस्यचि
त्सखीप्रतिवचने संख्यासमयः शोणांवरतवनिका रक्तवस्त्रीतिस्करणी कामितोः प्रे
म तापिकानापकपोः परस्परालिंगनचुंबनाद्यनुकूलमतोवृत्तिविशेषः नाघंनसंनटे
नाभिनीप्रप्रदर्शनयोग्यंवा भ्रमंतोयेभ्रमराः मिलंदास्तेषां विरुतंगुंतारः तांही तस्याही
देवस्तुतिः मारिषः आचार्य इति पावत कोपि अनिर्वोच्यः निमलपरिपूर्णवंशोदपातुक
नशरद्विशेषः पुष्पांजलिमिवताराः किरतविकोरापतपुष्पकेतोः पुष्पकेतुविहंपस्ये
तिविग्रहेणविहंधतुः स्वरूपप्रकरणावशाद्भ्यतेतेनवपुष्पधन्वाकामहत्यर्थः तस्यन

रामः
२५

सोरंभंस्वपनस्त्रधारो नरः सुधादीधितिः शीतलामृतकिरणाश्चंद्रः प्रविशति नायमभि
नीपप्रदर्शयितुमत्तो भवन्नसमास्वसुपिरांया प्राचिरिशिरुहपते नचात्रकामिनोः प्रेम
नायमित्यनेनरतिरूपस्थापीभावनायिकानापकरूपालंबनविभावनिरूपरास्यापिह
शानात्कथमुद्धीतविभावमाननिरूपरांताघटीतीतिवाच्यं उद्धीपनशब्दस्योद्धीत्यिकर
रात्वार्थकतपोद्धीत्यविषयानमिधाने किंनिष्ठोद्धीत्यिकरांतेत्याकोशाया अनिह
तेः उद्धीत्यविषयश्चकामिनोः प्रेमात्पारतिरेवेतिनयोरपितदुपसर्जनतयावक्तव्यतां
पानकोप्युपद्रवः आचारश्चाचरणं विकृतामिधानं नामवैलक्षण्यं पथा आगरोप
यंकारमेराभांकारश्चीशलपाणिभराचार्यः समापातिदुरद्वेष्टेद्वेष्टेनातिनर्जित
दीर्घग्रिवादेवभराचार्यैः सहविचारं कर्तमिति विकृतवेशः वस्त्रादिपरिधानकृतः सं
निवेशः नत्वंगेवेकृत्यं अंगेवेकृत्येत्याद्यसंगत्यापत्तेः पथा कोपीतमस्तकेवद्वतिलकं

१.१
२६

मेद्रमस्तकेकायवक्त्रासमायात्पन्वपोपुंवदत्रिति किपित्यन्वपइतिचेतनिलकात्पन्वपो
मस्तकेकोपीतान्वपोमेदेइति उदाहरणंपथेति देवानोपावचनं केपरं आंगरं दृष्ट्य
पनस्यानात्मव्यावपनवेनक्षणेनस्यापपुनमौलिमुकुटभ्रमपनवेपरोत्पस्यापनव
वेकंभ्रमितंकुर्वेनवाङ्गविवर्त्तपनविलक्षणावर्त्तपनउर्द्धधःस्यापपनवानेत्रावलव
पलपननेत्रप्रांतंचपलितंकुर्वेनमायाशिष्टःकापटवालःश्रोत्रेस्मृष्टापाखप्रतिभृता
दृष्टोसातपेवानपतिनृत्यविशिष्टाकारपतीत्यर्थःअथेति हास्यसविभावनिरूप
णानंतरमित्यर्थःकेशानद्रुःखान्वयसनात विपन्नेःनिःफलोद्यमाद्वात्पक्षोपपंचम्या
एतत्सर्वपरनिष्ठदृष्ट्यर्थःवंधिनिआदिनाःपराधंहिरुदृष्टकृतताडनादिसंग्रहःउदाह
रणंपथेनिलस्मरणंप्रतिरामस्योक्तिरिपंहेलस्मरणं सौमित्रे भुजगाःनागाःतटपाः
पाशाःबंधनानितैर्नितरांवद्धोदेहोपस्पतादशांत्वांपश्यतोवीक्षतोममरामस्यअद्यापि

एतः
२६

दर्शनादभवदितकालेपत असवः प्राणाः वहिः गात्रं विहाय न प्रयांति तनिःसरंतिः ३
तिहेतोः त्वं नेत्रेति मीलपसि मुद्रिते करेण पितावन निश्चयं मदीयं आस्यं नैव पश्यंति
सन्मुखे मोन पश्यसि तनपुरुक्तमेव अत्र मेघनादकृतलक्ष्मणावधनदर्शतोद्वापि
तं मनिषं करुणात्वेन परिणतेतुः त्वं संत्वं भतने न वहिः प्रयांतीति विरुद्धलक्षणा
पाप्राणांतदुःखातिशयोः भिन्नः सन्वाच्यधेषतां न प्राप्नोति अत्र वदंति करुणा
दीनांतुः त्वत्वाद् सत्वं वक्तुं न शक्नुमः एसस्य तु ब्रह्मानंदसहोदात्वेनानंदस्वरूपत्वादि
ति अत्रेदमवधेयं करुणादिषु सकलस्यापि साभिनिवेशप्रवृत्तिदर्शनात् न्यथानुप
पत्त्या सस्वमपत्वं स्फुरमुपलभ्यते कथमिति चेत्कात्र कथं तासमुद्भास्यते आपुष्पा
ता तथा हि शोकहर्षादयो लोके जायन्तानाम उक्तं च साहित्यदर्पणे अलौकिकवि
भावत्वप्राप्तेभ्यः काव्यसंश्रयात् सुखसंजायते तेभ्यः सर्वेभ्यो पीतिकाक्षतिरिति अप

१.८१

२७

माशयः पेस्वलुरामवनर्वसादयोषोकेदुःस्वकारणातोत्पुच्यंतेतरावकाव्यं नाट्यसम
 पिता अलौकिकविभावनव्यापारवत्तपाकारणाशहंत्वपरिहायालौकिकविभावश
 दृवाच्यं त्वं भजंते तेभ्यः सुरते हंत द्यातादिभ्यः खसुखमेवतापते अतश्च लौकिक
 शोकहर्षादिकारणोभ्यो लौकिकशोकहर्षादयो जायंते इति लोके रावनिपमः का
 ये पुनः सर्वेभ्यो विभावादिभ्यः सुखमेवतापत इति निपमात्रकश्चित्तदोषः निपति
 कृतनिपमरादिनामितिकाव्यप्रकाशोक्तेः निपतिलेकिसृष्टिकत्तापरमेश्वरस्त
 त्तुतो निपमेहिर्षशोकादिकारणानां दाहित्यं काव्यसृष्टौ न त्रसुखजनकत्वात् सुख
 मयत्वमितिन्याः तौ द्विविभावानाह अथेति भरतोक्तिं प्रमारापति तत्रेति तद्विभा
 वविषयनिरूपणं भरतो वदतीत्यर्थः आपुधेति मिंदियालादीत्यर्थः तेन खद्वेन वअ
 भिभवः आद्यातः तस्माद्विकृतमेदात रुधिरनिर्गमनकृतावयवविकारात् विदारण

 रामः
 २७

तत्रांगविदारणान् अर्थान् अर्थशब्दः सर्वत्र संबध्येते तथाच संग्रामे संभवति तरेतेभ्यो
: योऽप्यः शब्दः संभवति आभिषेकः संभवति पुद्गलः संग्रामः संभवति वैरिदर्श
नेति वैरिणां दर्शनेत्यर्थः निर्भत्सनेति रस्कारः आदिपदाद्वैरिहृतगालिप्रदानादपो
गनात्माः अत्रेदं विसं वैरिदर्शनस्य सर्वहोदासत्वेऽपि संग्रामप्राकरणे कस्यैव रोदर
सविभावकत्वात् चौरकृतवद्वाद्यात् तस्य कुरुणा स बोधकत्वेनातस्तत्रातिव्याप्तिरि
तिभावः उदाहरणं पथेति मार्गवंप्रतिमागधोक्तिरिपंतन्वतोति तन्वानेत्यपि सा
धुः ततो ते रुमपपदित्वात् शान्तशान्तचोरुमयोरपि प्रसंगात् हर्मागिवहेपरशुरामरा
षा अपरोक्षतावकीर्तयेपं निस्त्रिंशस्पष्टवद्गुणधारेव निशात्रिवितेपते विपराभ्य
नेरिस्वात्मनेपदविधावात् किलंक्षणाः तिस्रिरधुनि वैरिनेत्राणां अंधकारकान्तिं तत्वं
तीविस्तारं पतीप्रत्यर्थिनो वैरिणा एव पेवक्राः चक्रवाकास्तेषां मथाकृतवती पुद्गलः

क्रुद्धः क्रोधांगता विपक्षाः शत्रवस्तेषां पक्षाः वलानि सहापादानेषां विदलं तो नश्यंत-
 तं कुंभीराश्वतेषां कुंभाः कुंभस्य स्थलानि तेभ्यो भ्रंशंति च तानि मोक्तिकानि च मुक्ताफ-
 लानि च तेषां केतवेन मिषेण व्याप्तेन परितः समंतात् तारावली ताराकायं किं वषति अ-
 त्रां धकारकांति प्रसराण कर्त्तृत्वविशेषं गाविशिष्टा वैरि वक्रव्याज निका पुद्गु शत्रुव-
 लसंबन्धिनश्च पुद्गुं कुंभस्य लपत्तमोक्तिका मेदाध्यवसित तारापंक्ति कवर्षणानु-
 कूलकृतिपती खद्गधारामेदाध्यवसितानि शोतिकर्त्तृविशेष्यको बोधः तादृङ् निशाक-
 र्त्तृकतादाता एपंक्तिकमिका वषण क्रियेति क्रियाविशेष्यको बोधः अत्र भोगे वालं
 वनो विपक्षविदलनोद्दीपितो रौद्रो रस अभिव्येजितः प्रतीतिपथमुपाहृतो स्तिपघपित
 व्यापिभागे वमहिमा वर्णनालं वनापां क विरतो गुणी भूत इति तथ निम्न पदेश हेतुरिति
 नोदाहर्तुं योग्य इति कश्चिद्वोपातनं प्रतीदमुच्यते रूपकालंकारेण निशा मेदाध्यवसि

सितानिस्त्रिंशधोरामुख्यतपावर्गानविष्ठातिसुपगतैवेतिनरसिख्यक्रोरोद्गरावसञ्चि
नचमत्कृतिंधनरतिनकस्यापिबोधमवतरतिवीरसविभाताहअथेतिधरतसंमा
तिप्रमारापतिनत्रेतिविभावेनिरूपणीयेत्यर्थःभरतःभरतोक्तिःप्रमाराजुत्साह
तिउद्यमेत्यर्थःउत्साहःसूत्रउपमरतिहैमःतस्यअध्यवसायःअभिनिवेशःअविषा
दित्वात्अशोकान्अविस्मयात्अदर्यात्विस्मयोभुतदर्ययोरितिहैमःमोहान्
विषयपात्मिथ्याज्ञानान्मोहोभूत्वाविषयपावितिहैमःनन्वत्रानुतागर्वमर्ह्यमि
थ्याज्ञानानावीरसविभावत्वंनदृष्टंवेरप्रत्युजगर्वपथार्थज्ञानयोःसंभवंदितितोकदा
क्षिद्वक्तुंयोग्यवितिचेन्नोच्चैर्वाच्यमावाप्रोदवाहमात्रपरत्वात्विविधात्नानाविधा
त्अथविशेषात्तदनविशेषात्तदनविशेषात्तत्तन्नितानामभिनवेशाएवबोध्यःन
हतेधनवतोप्युत्साहानुसन्नेःविनयवतारपइतिविनयःशिक्षाप्रणतिर्वावलरूपंहे

मंदेहदार्घ्येवा आदिपदान्गुर्वानुध्वनारिपरिग्रहः सर्वेषामुत्साहं प्रतिप्रयोजकतया
 वीरविभावत्वे बोध्यं उदाहरणं पथेति संखीप्रतिसखीवधनं रावणं प्रति सारणवचनं बालं
 काधियः रावणः संपतिसंग्रामेशंकनीपः न द्विष्यपरांशं काकर्त्तव्येति सार्थः सर्ववाक्यं सा
 वधारणमिति न्यायात् किंलक्षणं रावणः जंभस्पदेत्यस्यारिर्द्विष्यत इत्येवमः बलकेतवंतद
 पंहतत्राशंकं वाङ्मवीर्ष्यपराक्रमो यस्य स तथा एतिवदंतं कथयंतं हनुमंतं रावणमः स्मिन्तेः
 मंदहसितैरेव उत्तरपांचकार उत्तरं दत्तवानुत्तरशत्रुपराक्रमश्रवणस्योत्साहं प्रतिप्रयोज
 कतया विभावत्वे उक्तेऽपि उपदर्शितविभावकोटिनिवेशादृशं तादृशं संगतमिव प्रतिभाति य
 द्यपि तथाप्यादिपदसंगृहीतत्वात्तदोषः अथ दानवीरावेभावोदाहरणं पथेति रातारं प्रति
 पाञ्चकवचनं वपुषा देहेन विनयं नम्रतां वपुः सपुः संवापुलकैरामहर्षैः सपुः पद्मवपुति
 पद्मवितो कुर्वति प्रकरयंतोत्यर्थः अत्यंकुरितावस्थातः पद्मवावस्थायां प्रकटीभावेदृशीना

तत्तत्त्रादौ पुलकः पञ्चाद्वचनं पञ्चाद्वहेतुसेवेति क्रमेव क्लेबेव पुषेत्यादिवर्णनं क्रमभे
गमावहति पद्वैक कर्म कक्रिया पांल प्रक्रममंग सत्वेपि विविध कर्तृ कक्रिया पांके
पिसंतः अतिथो समुपारानेव पुषा विनयं कुर्वति केपि च वचसा केपि पुलकेः सपर्वोप
ध्वचपंतीति विविध रान प्रक्रममंग स्तथापि पतत्प्रकर्षदोषोद्भूतः वपुषे त्यपे सपावव
सेत्यपकर्षः तदपे सपापुलके रित्यपकर्षः पध्वचपंतो सुक्ता सपर्वोपा अपरार्णतो क्रिश्च
सुत्रोत्तरापे सपापूर्वपूर्वी त्कर्षा पातादिति चेत् अत्र वंदति वपुः करणकवचः करणक
सपर्वोपा अंतः करणक करणकत्वस्य संभवेपि तस्यापुलक करणक पध्वच करणत्वस्य
संभवेनोत्तरात्कर्षसमद्वारतिरहस्ये अथादपावीरविभावोदाहरणं पथेति भक्तं प्रति
भक्तस्य वचनं अविरलं तिरंतरं ताप्रतीवा सो भक्तिश्च पामेश्वरविषयक प्रेमोदेक पूर्वकं
धारावाहिक सेवानां भजंति ते भक्ति भाजो जावारेने निशा पारात्रोदुरवगाहे सकल परार्थविष

१.८१

३०

षपकरशोनासंभवकेनससिकथंवीसरागीपाःदृष्टाकाःकिंमुवितर्केइतिहेतोःमुगारिःसु
 मुवेरिःकृष्णःसम्पकुरुदंवंतोप्रसरंतासंवद्वपरायनिविषपंकुर्वेतीदोपलेखादोपराति।
 तद्वदभिरामाद्युतिरोप्रिपस्यतंकोस्तुभंसमिगिंउरसिवससिसंवभारसंभनवातिस्यथोअ
 त्रेष्वरस्पनित्यतानवत्वेपितन्यतानस्याद्रापीरोपकृत्वात्प्रेक्षापात्रंग्यत्वसंभवोवर्गोनाया
 रोषंदूरीकरोतिवस्तुनस्तंनकरणोध्यातारःस्वाज्ञानध्यानवर्मिसंसारतिशायामद्वीशरां।ह
 लुमशक्तानिरंतरभक्तिमंतोपिक्रिषास्फुरितिदपपेवकिमुतद्वान्तधंसनमसिगंभगवान्
 धतवान्इतितानसाधनंभक्तिरितिदिवसितोर्थःनथावभगवतोनाज्ञानप्रसक्तिर्नापिसर्व
 त्वदातिरितिभावःपरंतुस्मिन्पदेवीसरागीपपदमनुपपन्नसंत्केप्यमद्विषपंकुर्वीसरा
 कंतुशक्तारत्यर्थवोधकंलसरागाहमेतिरहस्यंशंकतेनान्वितिस्वनिष्ठःवीरसाधाररूपस्वा
 त्मानिष्ठःतस्यस्थायीभावत्वादित्याशयःसत्यमित्यद्वोगीकारेज्ञापमानरावज्ञानविषयाए

एमः

एवं एवकारेण स्वस्वसद्भावोदः सामान्यतः उद्घोषनविभावस्य ज्ञानमेव सप्रयोजक
मित्याशयः तथा चोक्ताह विषयकज्ञानमेव वीरसोद्घोषकस्वरूपसन्नुक्ताह स्तस्यापी
भावइति विवेकः न कश्चिद्विशेषः न किंचित्त्रिपामक न च नुभावस्यापि तापमानत्वे
न गमकत्वे स्वनिष्ठत्वे परनिष्ठत्वेन किंचित्त्रिपामकं स्यादित्यत आह अनुभावस्त्विति
तु भिन्नक्रमे स्वनिष्ठ एव रसावा एव त्वेव गमकः रसानुमापकः तस्य अनुभावस्य
अनुमापकत्वेन रसानुमितिकरणत्वेन पक्षद्वित्वनिपमान पक्षधर्मता निपमा
त् इह पक्षस्वरूपधारण एव वस्तुतस्तु अनुमितिप्रतिलिङ्गज्ञानस्यैव विभावादिज्ञान
स्यैव गमकत्वं अन्यथा तेषां कष्टकल्पनपाभिव्यक्तेरसदोषतानस्यात् स्वस्वसत्त ग
मकत्वेनानमिज्ञानोरसानुभवइष्टविषयः स्यात् अंधोपस्थावारवधविलासानित्य
केऽप्यक्तः स ते विभावाद्यैः स्थायीभावोरसस्मृतत्वात् सा ज्ञानापरपरीपस्थापीभावा

कटोरकेसरंदलंतीपाथोधरातुमेधातुप्रसवंलंतीपतंतीपाविद्युततद्धतदोधितुपोरश्म
पःतेःकांचनीकृताःकांचनताप्रापितातगतोनिःशेषाःसाध्याःभूमाधरागिरपोपिन
तथाविद्युतप्रसवलनेनमायाहोरेविद्युत्संघातपतनममिष्यसते पुनःकिलहृत्तणः
स्फूर्जनंन्युग्रापःकंठविनादःतेनमित्राःभेदंप्राप्तायेवसुधापाभूम्यामार्गेःअनेकं
भूमिमार्गद्वारेप्रविष्टाद्विताःतेषांप्रोदात्पशावचनानीवाशीवचनानितैःप्रहर्षितोहा
र्षप्रापितोवलिर्पेनतथासःपद्मास्फुटंकेटेतिनादेनमित्राविदीर्णाजानविवरवतीपा
वसुधातमार्गानेकप्रर्धिविष्टरितप्रहर्षितोवलिर्पेनेतिपथामिन्नमित्रमार्गपानानेक
द्वितैराशीवचनंक्रियतेतथापापाद्वोरुत्करकंठधनिपर्वकमाशीवचनेनज्ञात्वावलिह
वितरत्पमिप्रापःअत्रमायाहोरागमनमकस्माल्ललदात्पतद्वाभिनीद्युतिसदृशंकानि
चप्रकृतिचतुरस्त्रीकुर्वन्आप्यवोद्दामदामिनीध्वानसदृशमायाहारिकंठधनिर्मपरसम

र.टी.

३२

पमिष्यनक्ति अत्रमप्यंवलिसभास्थिनसमाजजनानां वलेस्तुशनवीरत्वाद्धर्मभावोत्पन्नो
नहति। परंतुभयंअप्यंदृषीवाध्यःस्येवधेयंवीभत्सविभावानाह अनभिमतेति अती।
शितेत्सर्थः उद्देजनैः उद्देगव्रतकैः जुगुणानिभ्यंतकत्वेनवीभत्सविभावत्वमितिभावः
अध्यवस्तुनामिनिविविकित्माजनकवस्तुनामित्यर्थः आदिनातच्चितापरिग्रहः
उदाहरणंपथेतिपरस्परंरुद्रगणानां वचनं पोधानामधरेः श्रोषेः तैरेवाशोककुसुमे
नैत्रैरेवश्वेनकमलैः प्राणैर्गतैर्नैत्राणांश्चेत्यसंभवादितिभावः दनैरेवकुंहदलैः कुंद
पत्रैः करैरेवसरसिजेः पुष्पोजलिं मिह्वीशद्वं अतर्धानपठंवाकर्णपुगे अवरामुगलेवि
धापकृत्वाकरिणां हस्तिनांरक्तैः रुधिरैरेवसिक्तान्यंगकानिपेषांतैः प्रेतानां वद्गमिरिति
वद्गपेतैः कर्तृभिः पुरभिदः रुद्रस्यपुराग्र्येनत्यंसमारभ्यते प्रेतानृत्यंतीत्यर्थः पद्मादिह्वी
दोषकृतिकां मिह्वीवर्त्यातपरुचोश्चोर्धामितिहैमकोषात्पद्मादिह्वींकार्त्तरीदविशिष्ट

रामः
३२

वृद्धिगुरनामकतंतुविशेषं अथवापोधानोमेवकर्णपुगलेमिहूत्रीरूपं कृत्वेत्यर्थः
वदुक्कैरिति कृच्चित्पारेप्रेतवालकैरित्यर्थः अत्र सर्वेषां मुद्गेजनकत्वेन पुरोणीवीभक्तवि
भावइतिभावः अद्भुतविभावानाहपरिहितिअतिशयार्थवत् चमत्कृतार्थवाक्ये तार
शमेवशिल्पंकर्मापितादृशंतर्थास्यं चतसंवद्धैः तारशावासादिसंवद्धैरर्थैरितिनस्य
तिपाद्यैरर्थैरितिपावत् आदिनाधिकपुरुषार्थवलादिसंग्रहः उदाहरणं पथेति एता
नेप्रतिकवेरुक्तिः उद्दामोद्दामं अधिकारधिकं माघं नोवलेनमन्नापेप्रतिभयः ऐस्य
भयः तेषां रमनः हलतः मद्धनः रुद्रं न तास्याउग्रस्वरूपेणाउग्रोभावीपस्यउग्रउग्रोता
ग्रत्प्रभावापस्येतिवासोपं परिदृश्यमाराः देवानरहरिः नृसिंहः वः पुष्पाकं मुदेहर्षापभ
वतुहर्षप्रपद्यतुः सः कः पस्पदेवस्पप्रौढेनाधिकेनप्रतापेनउग्रः उग्राः विकटापाः
सराः केशवल्पः तासांकोरपः अग्राणिताभिः पाटितानां रलितानां अभोधराणां मेवानां

अत्राणि विद्युतांकेतवेनमिषेणवहिर्निरगुरिवनिर्गतानीवेत्युपेक्षानचोत्रशब्देनवीभ
 तःप्रतीयते तस्यांगत्वेप्रतीयमानत्वात् नचनसिंहविषयककविरेतोभयस्यगुणा
 भावइतिवाच्यं उत्प्रेक्षांकारेणाभिप्रेत्येवमुक्तं तपाचमत्कृतिविश्रामा
 तरु १ पत्रे इदंतालोदाहरणंयथेतिश्रुक्तामिसारिकोप्रतिसावोःवचनंयोस्मिन्
 काशोएवंप्रागणसीमि अंगणसमीपेअंगणस्थितोवासाध्मकिरणसंध्याभवं
 श्मितालंनरेववेलांचलंवसनंविस्तार्यविस्तृतं कृत्वाध्वानैःतमोलक्षणेःकर्मण्यो
 सुभिःमंत्रितमस्मभिःत्रिजगतीनेत्राणिजगत्त्रितयस्थितलोकलोचनानिमोहपन
 मोहितानिकुर्वन्तारण्यवशोक्तिकमोक्तिकानिशुक्तिसंवर्धिसुक्ताफलानिदुमादि
 नाशदावागंछंतीविहगाःपक्षिणःतेषांप्रेरणयःपंक्तयःतद्वच्चक्षुनातध्वनिमिषेण
 जीतांकृत्यतादृगधन्यनुकरणंकृत्वापंचाशुगःपंचवाराःकामदेवःइदीवामशोकंचेष्ट

तंचत्तवमद्विका मीलोन्मलेवपवेनेपंचवाणस्पसापकाइत्यक्तत्वात् सएवमापिकः
ऐंद्रजालिकःमुखात्तवदनात्तवहिःकरोतिप्रदर्शयतिइहगगनांगारोचंद्रकिरणरूपव
सनास्तरांगमुखात्तारांरूपमुक्ताफलप्रदर्शनवर्णनमेवस्वरूपतोविस्मयममिष्य
नक्तिपूर्वोक्ताहरांगोत्क्रासंभावितसंभावनरूपोत्प्रेक्षावर्णनमर्थतिष्ठमसंभावि
तत्वोपस्थितिद्वारेतिविशेषःअत्रतगनेत्रबंधनपूर्वकगगनांगारविस्तृतसाध्यरश्मि
वसवाधारकवदनापादनकताराभिन्नामुक्ताफलकर्मकवह्निप्रदर्शनानुकूलकृति
मानैंद्रजालिकोपहनइतिबोधःतथाचैंद्रजालिकत्वबोधकत्वेनसामिप्रापकमापि
कपटमिति रूपकालंकारांगितद्यापरिकरालंकारःप्रतीयतेतथाचनसमाप्तपुन
रात्तत्त्वदोषइत्यवधेयं॥॥इतिश्रीकविचागीशभट्टाचार्यवेणीदत्तशर्मणाविरचितायां
रसतरंगिणीव्याख्यापारसिकरंजन्याद्धिनीपस्तरंगःअवसरसंगत्यानुभावनिरूपः

१.टी.

३४

परांप्रतीजानीते अथेति विभावनिरूपणानंतरं अथ शार्थः निरूप्यं नरति वर्त्तमाननि
रूपणविषयीभूता अनुभावात्स्यर्थः गोचरता विषयता विषयतावरसानुभवप्रतिबंधकी
भूतावरणध्वंसः तथाचानुभावादीनां प्रतिबंधकनिवृत्तौ कारणत्वमित्यतएव अनुभ
वोऽत्राज्ञान्यात्रन्यरसापेक्षमतेः परोक्षसाक्षात्कारो बोध्यः इतरेषां मानससाक्षात्का
र इति तत्त्वं ननु विभावादीनामपिरसानुभावकत्वेनानुभावत्वेनिरावाधेऽस्य तत्राह कारण
स्यादित्यत आह कारणत्वेनेति साधकतमत्वनस्यर्थः ननु कदाशादेरिव प्रियप्रियातनु
माल्यालंकाराणामपिकरणत्वेनानुभावत्वेनिरावाधेऽस्य तत्राह कारणत्वेनेति फला
योग्यवच्छेदोऽवहितफलजनकतासाचकारादीनामेव इतरेषां तद्वारेति तदाविलं
वेपिनद्विलंबात्तद्विलंब इति भावः शंकेते नन्वेति सत्यमिति विरुद्धलक्षणापामिष्यत्यर्थे
तस्य स्थायीभावस्य आंतरत्वात् धर्माधर्मादिवशंतरधर्मत्वात्परात्मधर्माणांपराप्रत्य

रामः
३४

सप्तत्वात्तापकापेक्षेतिभावः कथं तानमिति तथावत्तापमानएवस्थापीमावोरसग
मकरतिभावः दृष्टेस्तुक्त्याः नुभावोपि तापमानएवरसगमकइत्यपि बोध्यं शंकति न
न्विति अनुमवसिद्धत्वेनेति कामिनिर्हृष्टपरिपूर्णमतोविकारंप्रतिकयासादेरुदीपन
त्वस्येतिशेषः कयासादीनामुद्दीपनत्वेप्राचांसमतिमप्याह किंचेति इषदिति नापि
कांप्रतिनापिकसख्यावचनं इषतअल्पचक्राकृताः किंचिद्वक्रतांप्रायिताः पृथ्मपंक्त
योनेत्रपालपोषेषुनैरताकृतनिरभिप्रायंस्मिन्मंदहासोपेषुनैरेवास्मद्वेचैवैवास्ति
तेस्तवकयासैरेवहेतुहरितागसर्वकारकोदेहस्तेवयोतिष्ठति निरभिप्रायवोत्तराणेदे
पदिमाभिप्रायंकुर्याः तर्हि न ताने किंकुर्या इतिभावः अतः पांसुलंपरागविशिष्टपत्केन
कस्यदत्तंपत्रं तस्य दोषाभिधेनेन दुर्गपादुर्लभ्याश्रीपंस्पतस्यादोमूलस्यविभावनास
रिणीलनानुहेकुरेतिर्द्वेकिमाकांक्षसिकिकर्तुमिच्छसिपथादोमूलविभाव्यत्वं पश्य

१. टी.
३५

पश्यसि नथा नथामनो उद्धेगी भावं प्रापयसीति भावः तथा च कदाहादिभिर्मनोविकारो
द्धीपतमिति प्राचामाशयः समाधत्ते सत्यमिति विषयत्वेन परस्परं दृष्टिगोचरी भूतत्वेन त
देवदर्शयति तं यावेति आत्मनि एसा तु भव पात्रे नापके प्रतिनापिकमिरूपिताः कदा
हादयः कामनाद्यसमर्पिता अनुभावाः तेव दृष्टिगोचरी भूता विषयत्वेन निरूपिता इति शेष
षः आहार्पाः स्फुरति वाधे प्यारोपिताः तत्रादौ शृंगारानुभवा ताह तत्रेति तस्मिन्निरूपणा
पे सत्यं भात इति प्राहेति शेषः प्रसादः प्रसन्नताभिः अंगविकारैः तं भारं भादिस्वरूपैः
कदाहेति आदिना वेलां चल चालनादिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति सखा प्रतिसखाव
चनं परिभवमप्यारैव सोकुमार्यानिशयेनांगानां क्लेशमप्यारैव नान्यहेतोः सुभ्रुवां प्रो
धनमकुद्यास्तनावेचकलशोनयोः मुक्ताहारः कर्णयोः करिणं कान्कुसुमं मौलिकेश
पाशे मालाहरे न्यवारि न्यवारितानि हरे न्यस्तानि किंच अमीष्टनापके दृष्टे सति सुभ्रुवः

लमः
३५

नापिकापाः भूषणोपभूषणोभवितुं प्रातः संबंधिवानेनतरलं चंचलं पत्कमलं तद्दोहेतु
भातिरस्कारेदृशः चतुरङ्कठाक्षः सपत्नित्तानः सौंदर्यगर्वितेयनापिका अतुभावोः
पिकाम्यगनाद्यसमर्पितः काव्यघटकपदपरार्थव्यतिरावरसम्यंतक इत्यवधेयं प्रक
तेचकपत्तोनापिकांगभूषणीभवत्त्वेनवावधर्म्येणनापकमनोविकृतितनकतपाः
भियंजितरावानुभावतां प्राप्रदतिरहस्यत्रास्याधारपोः विवराणांचालनं दृशार्तदनेदृशः
तपोदर्शने नासाकपोलपोः स्पर्शक्रियाविशेषः दृष्टिमाकुंचने नेत्रसंकोचः आदिनामे
त्रपोरुत्तानीकारणादेः परिग्रहः उदाहरणं पथेति परस्परंगणानां वचने इदं परिदृश्यमा
णं हरहस्तकपालं मंडलाकारपात्रीकृत्य आधारपात्रं कृत्वा पोषभातोरसतकिरास्य
चंद्रस्य कलां हरशेखरीकृतं वनोक्त्यवर्तिकां कृत्वा फणिपनेशेषस्य शिवेनं कटेहारी
कृतस्य फणामणिं फणास्यं मणिं नस्यावर्तिकापां शिरवां कलिकां संपाद्य कृत्वा शिरो

१. १८.
३६

शोभरागाधिपेकार्त्तिकेपेवासांवंकालेदीपविपिंदीपस्वतांवितन्वतिकुर्वतिसतिमंदं वि
तःहसंत्पा हासकुर्वेत्वातपाशिवपाकिंचितरईयनकुंचितेसंकोचंप्रापितोअपांगोनेत्रा
तभागोतपोभोगेनरचनाविशेषेराकुटिलावक्रादधिःसमारोपिता कृताअत्रपद्यपि
सुतपदस्यसमान्यतःपुत्रवाचकतपाप्रकृतेसंभवत्पुत्रद्वयबोधकत्वेनसंदिधायेक
तपासंदिग्धत्वदोषःसंभवतितयापिवाच्यमहिम्नाव्याजस्तुतिपर्यवसायितपागुराए
व पद्माकार्त्तिकेपस्यमानुषद्वयकत्वेनसाधारणानपासाधारणपुत्रत्वेपावतीनिरूपते
गणेशोनेरावितिएकनरग्रहणोनियामकत्वसत्वात्रदोषइत्यवधेयं करुणानुभावाना
ह निश्चसितेनचेत्यादितृतीयांनअभिनेयइत्यनेनान्वेति परिदेवनेःविलायेःआदिपदं
संगृह्णाति मुखेति आदिपदेनकाश्यादिसंग्रहःउदाहरां पथ्येति कविवचनं तांतेपिन
रिगणपतोगणपतिनाम्निनाकंस्वर्गपलोकनिर्गद्यतिगानेसतिप्राप्तेसतिवाअद्यापि

रामः
३६

अधुनापिनस्याः प्रसिद्धायाः वाचां देव्याः भारत्याः रोक्षोः हस्तयोः कंकरां शिथिलं शि
थिलं त्वनेव तपतति न मुंचति धर्मि परस्यापि पदस्पद्येकयोर्द्विवचने कवचनरत्नारोध
मे परत्वदर्शनात् मापिकवितरितानेपिमसितविरहस्पसरस्वस्या अघाप्यनिवृत्ते
रिति भावः अपि च तस्याः कवयोः पारीरं चंदनं न स्पयं को घनता अघापि ओदीन भ
वति विरहत्वालपात्वलितत्वात् पुनः निर्यस्यपसि निर्गलिताश्रुगाने त्रेकतलं अं
ततनद्रव्यस्येपेन रातिनस्थिरा भवति सरस्वत्याः सर्वदारी हनेन कतलमिप्रिताश्र
णां निर्गलितत्वात् तथा चामिर्मन्त्रैर्निष्वासरोदनादिभिरनुभावितः सरस्वती वि
षयककरुणारसोत्तेयः न च गणपतिकविगतापो सरस्वती रत्नोकरुणापागुराभि
तत्वेन न धनिमपदेशभागिनां निवाच्यं कविनिष्ठभारती रत्ना समुद्भूतकरुणापा
एव मुख्यतया प्रतीतिविश्रांतिविषयतयाः स्वरातिशया धापकत्वादिति हृदयहृदपा

र. टी.

२७

पातुमवएवात्रप्रमाणमित्यास्तांतावत्तरोरसानुभवानाह नानेति विविधेत्पर्यः प्रहर
तोः प्रहारैः संकुलं व्याप्तं पश्चिस्तस्य कं पेंः कं पेंतेः करप्रपोः हस्ततलयोः निःष्ये षेः निष्ये
षेः निष्ये षेः षेः रोरैरुः रोरैः तस्य रोरैस्य भ्रुकुटी संहनभ्रः आरिपदेनांगुलीनर्तनादिप्र
हः अस्यादाहराण पयोति अश्वस्याम्रगेरुपोधिते प्रतिवचने भीमेनभीमसेनेन नामैक
देशेनाममहराणमिति न्यायान् वद्धासंहिनो कृताभ्रकुटिपस्यां क्रियापापपथातयाप
नोतिविदोस्वो गर्जनापस्यां क्रियापापपथातयेति निष्यादिनोदष्ट आधोपस्यां क्रियापा
पथातयेति क्रियाविशेषरागानि विंध्यावलवतवदुलमनोहरं वमत्कारं सांश्यं भजं
तेपेनथानेकारीराः पेपेव्योमिगगनेविशेषेरागिस्तोस्तिषामेषां करं शराणां भेदेनविधु
तानविशेषेराकंपितानकयोलादिवगंडमंडलादिवकाचिरनिर्वायामधुकराणां भ्रम
राणां परलोपंक्तिः पीपूषभानोश्चंद्रस्य विंदे रड् पउडातं कृत्वालां छनस्वकस्य चलेनमि

रामः
२७

षेणलग्राभान्तीतिशेषनान्विहंनरोद्रास्पनुभावोराहरांभविनुमर्हतिभकुटीरंनो
षपीउतादीनांतदनुभावानांक्रियाविशेषणतयाःमुख्यत्वेनप्रतीतेःमुख्यत्वेननु
नेहंउंइलाच्चनंकिंतुभ्रमरपंक्तिरिपमित्यपन्कुत्पलंकारस्येवप्रतीतेःतत्रैवचमत्क
तिविश्रांतिश्चेतिचैवैवंभीमसेनकर्तृककंरीइतिशेषरास्येवमुख्यत्वेनवर्णित्वान
तस्यचभ्रकुटीरंतोषतिष्पीउताभिमत्तक्रोधंविनासंभवात्तथाचानुभावएकवैवर्ण्य
प्रतीतिविश्रांतिःप्रतीपतेतद्वाराचमपद्मांगंरस्यलादुदीतभ्रमरपंक्तिश्चंदलाच्चनं
लेनप्रतीपतेतस्मादपन्कुत्पलंकारेतात्रैवमत्कृत्यतिशयाधायकःकिंतुनुभावए
वतिदिक्वीरसानुभावानाहशौर्यस्याहिश्लेषकृतेराश्लेषबोधकंकेवीकेःपरिभर्त्सनवा
कौरिपावत्विनपादपरतिआदिनारपार्तवस्मश्रुपरिशीलतादेःपरिग्रहःशंकतेन
न्वितिअंतीद्रिपस्पंद्रियागोवरस्यज्ञापकःअनुभावकाःतएवशरीरधर्माएवंसर्वत्र

६८.

३८

अनुभावकत्वेनेतिशेषः तथाव शरीरधर्माणां अनुभावकत्वेव तपोर्मानसधर्मत्यादिति
भावः विवक्षिताः लक्षिताः नत्यादेनुपपत्त्याश्रयार्थः आदिपदेनाश्रयपरिणीतनादिपरि
ग्रहः वास्तवसमाधानमाह पदेति तस्यैव मानसस्याप्यनुभावस्त्वानमेव हृत्तिजन्यो
पस्थित्यात्मकमेव अनुभावकं एतेन लाहृत्तिजन्यं ननुभावकमेवेति प्रत्युक्तं तच्चेति
ज्ञानं चेत्सर्थः हृत्तिजन्योपस्थितेः स्मरणात्मकत्वे मानसत्वे प्रत्यभिज्ञानात्मकत्वे
द्रिपकत्वमिति भावः काव्यताद्यसमर्पितविभावाद्यनुभवादिवरसन्नज्ञापरोक्षमनुरा
तिमनुसृत्य चेदं इतरथा तु मानसमेन्द्रियकं चेति पथा श्रुतमेव सम्प्रकृतवद्वृत्तिजन्यो
पस्थितिः प्रत्यभिज्ञानात्मिकानदृष्टवरीति शङ्कनीयं सोपमित्यादिवाक्यवृत्तिपदतन्म
पदार्थोपस्थितेः प्रत्यभिज्ञात्मकत्वस्य सर्वज्ञानत्वात्तपथा नवरासंधनेन ववशिशव
इत्यशिरसो विरागं वैविसंगतवसत्वापन्नवदति पदालोकादेव हरिरिति योगेन विकल

रामः
३८

स्तदेवेदं राधावपलनपतंशाननरुतं अभित्तसख्याः सखीप्रतिवचनं पूर्वश्रीकृष्णवलो
कनसमयेपतराधाकृतनेत्रशाननरुतं नंतरेतेरुमिति संस्कारसंप्रयोगजन्यत्वात्स्वप्र
तिसाक्षात्सखीप्रतिपदेः प्रतिपाद्यत्वात्पदतन्मोपस्थितिस्वरूपाप्रत्यभिज्ञेयमनु
भावंसंबंधिनीतिपुक्तपुत्पश्यामः उदाहरणं पथेति अग्रेपुरः समप्रसमरः सकल
सग्रामः तस्य व्यापारः तद्धृतानुकूलपलेः क्रियावानुस्पदाक्षापांतदुपदेशोगुरुः वा
सवजितमेव नारः तस्य पाश्चेतिकरे विपक्षाराणां शत्रूणां पेपक्षः तेषां रमनं रत्नं नंत
स्पक्रीदारावलीलाएव धनं यस्य स तथा रावराः अस्तातिशेष सदा स्वधनपरिशील
नवद्विपं हपरिशीलनं रावरास्य सदेति धनपदेन व्यस्यते धूरतिपाटे सेदेव तद्य सनीए
वरातिव्यस्यते स्थितिप्रकारेण सर्वतः चतुरस्रपरितने सेवकतलेनेतत्पतिसति
विवदमाने सति विजिगीषोः कथातत्पश्चितिलेखेणानकथयतिसतीति वा संध्यास्मृति

१८१.
३६

नित्यात्मकं संप्रसासरं कर्तुं तः श्रीरामस्य यः कुंभकः वायुधारणात्मकः तस्य पर्वने इति
निमित्तं सत्यं पवनं नैमित्तिकं क्रमः संख्यास्वरूपः पञ्चाधोगी च संकोपितः ॥
एतन्निवृत्तः स्तुतिपाठेन भगवत्स्यार्थः उक्तं च योगसंग्रहे विरणाप्रारणमाहस्य
एषो हरी कुंभपित्वाशनेः पञ्चाधोगी वेदेणैवैदिति तेन च रामस्य धैर्यानुभावेः
मिथ्यस्य ते अभिषेकं तेन च शेषोर्वीर्षोऽसाद्वपराक्रमप्रभावा अभिषेकं ते इति
या कुंभकक्रमभंगेनाभिषेकं तेन च धैर्याभावाभिषेकं तेन च द्वाकृतं तत्तापामभिषेकं
त्वाप्राप्तोर्वीर्षोऽयमावादिभिषेकः स्यात् दयावीरानुभावोऽहं हारंगपथेति गोपानां
परस्परं वचनं धातानां अधकाराणां स्तोमः समूहः तद्वरेत इति पाथो धौर्वर्षति स
तिक्रौडः श्रंके क्रौडः कोलेशनौ क्रौडमंकरति हेमकोपात उत्संगार्थोपमासस्तस्वी
पत्वातिशयं तत्कल्पमिषायः वस्तुतः क्रौडः शक्रैर्व्याकुला इव व्याकुला वत्सा गोकु

रामः
३६

तातिचतेषुचपादपाद्गःस्वप्रहारोच्चातपादीनंदनईरुगांरर्शनपंस्पसःतथाकेश
वःश्रीकृष्णःहस्तेदक्षिणहस्तेन्यस्तोपोमहीधरःगोवर्द्धनगिरिःतस्यभ्युतिभिपाप
तनभयेनैवंअगुलीपध्ववेःनवपध्ववपद्रक्तकोमलागुलीभिःस्रस्तंस्वलितंवेणुने
वउरीकरोतिउपेक्षतेअथतनोरागातस्तस्तंपतितंअंशुकंउत्तरीयंपीतांवरंहरति
नगह्लातिअत्रभगवानस्वेष्टंकार्येउपेक्षतेनदीतीनानित्यमित्यक्तेनवस्तनारपति
शपंरूपंवस्त्वमित्यपतेदानवीरानुर्भवोद्गारं पथेतिविश्वतिद्यत्तसमात्प्यनंतरं
स्वगहंप्राप्तवरंतंतुशिष्यंकोत्संप्रतिरवुरातोवचनंहेकोत्सओदास्प्यनविधेहिप्राप्तिं
त्युदासीनोमाभवमुद्भातनंमुत्पात्रंचोत्पदष्टमत्पात्रशोषामकरोद्विभ्रतिमितिवा
मशोषात्किमनेनरेपमितिसंचित्यगृहानमङ्गेहेविहायत्यध्वोपेपंचमो नगच्छ ना
न्यत्रगमनेकुरु किंतुभवंतंत्वाप्रतिगततत्रप्रखिलंएतदखिलप्रकारेणपावेप्रार्थया

१.८६

५०

मिहारांहरामांत्रंरूपंतांशमांकुहवेन परिअहंतेतवरासोस्मिभवामि तहिसर्वेवसम
श्रेववसुमनीभूमिःसंगत्यनोसर्वेवेतिपदलक्षिताहंकुत्रस्यास्यामीतिचिंताभाविनोदा
योतिशयोध्यते ननुपावत्प्रयोतनातिरिक्तप्रतिग्रहणोप्रतिग्रहप्रापश्चिन्तंस्पादित्या
तआह स्वरांवेति चेत् परि सुवर्णमात्रंगुरोर्वरतेनोदातव्यादक्षिणास्तितर्हिधनुपने
ःकुवेरातआतीपनीत्वासंघाद्यतेदीपनेभयरसानुभावानाह करेस्यादिहंतानांनिःका
शानं ओषुपोर्मुद्गीकरां तातुहाहःकरेशोषःरोमांवेति आदिनास्तंभादिग्रहःभप
रसातुभावोदाहरां पथेति गृहेगृहेगोपानांगोपीप्रतिवचनं न्यस्तोनिःक्षिप्तोपःअ
स्तोविपरीतःतृणावलीटःतृणाकवलोपस्मिन्वरनेतस्माद्दृष्टाक्षाकीर्णोविगलितः
फेनोच्चपोपस्मिन्कर्मणिपथाभवतितथा काकुःसामिप्रापःव्याकुलोच्चोरोःतिश
पितोपावृष्टैरवःअव्यक्तधनिःतेनस्फारीभवेतिलोचनानिपस्यांक्रियापापपथाभवतित

रामः
५०

तथा कोकुः सामिप्रापः आकुलोहोरोऽतिशायिपेन प्रसवलंतोपेऽद्यपः तैर्वा मनत
नुपेऽप्यं क्रियापां पथाश्वासोर्मिति निर्मिषासतरंगैर्नुन्नोमधितोऽधरोपेऽप्यं क्रियापां
पथाभवति तथा विस्तीर्णो महति भुजगस्याद्यासुरस्य वक्रकुहरे मुखविवरे कृष्णस्य
कृष्णसंवेधिन्योगावः स्थिनाः अद्येसाश्च पर्येति शेषः अन्नगोतिषं पारपोः तुभा
वाः तदनुभाविश्रोतसमाततिष्ठ एवमपरसः ससामग्री कएवाभिव्यक्त्येति न प्राह
वाच्यतादिदोषः वीभत्सानुभावानाह आननेति आनततत्रयोविद्युर्गंतं भ्रामरां
नासामुखपोर्वस्त्रे राक्षसदनेनेन अत्यक्त्यारपतनेः अज्ञातकुत्सिवादिष्यते चरणपत
तनेः अभिनेपः तापनीपः सर्वांगसंहारेति सकलागानां संकोचो करणोत्पथः आदि
नानासिकासंकोचनादयो ग्राह्याः उदाहरणं पथेति गोपीनां परस्परं वचनं मत्साह
भक्षणात्तीलापां पशोरो प्रतिस्वमुखे ब्रह्मोऽप्रदर्शनसमये कपटहरेः कपटेन मायया ग

कमिति न्यायात् निमेषाः पञ्चपरिहारेणैव ता प्रति नैवं दृश्यंते अत्रार्थैर्वैराग्यनिर्निमेषा
एव नाकिनः स्थिता इत्यनुभाव एवास्मिन्नङ्गे प्रतीतिविश्रान्तिरिति न गुराणीभावत्वा
हेपः इति श्री कविवागीशमहाचार्यवैरागीदत्तशर्मणा विरचिता पारसनरंगिणी व्याख्या
पारसिकं रत्नं न्यात्ती पस्तरेगः अथांतरभावे निरूपिते प्रतीतिबंधको भूता पारं अंतरं भा
वतिता सापानि हन्तो अवश्यपवक्तव्यत्वरूपा सरसंगत्या शरीरभाव निरूपणं प्रतिता नी
ते अथेति वपंतु प्रसंगत्येति प्रमः अंतरं मन्मिचारिभावे निरूपणोपेतस्य वदु विषय
तथा तम निरूप्या ल्पविषयस्य सात्विकभावस्य सची कदाह न्यापेन निरूपणमिति तु
वस्तुगतिः निरूप्यं त इति वस्तुमान निरूपणविषया भूता इत्यर्थः शकते अस्य स्तंभाः
देः सकलेति संकलरसवृत्तित्वं मन्मिचारिभावत्वमिति भावः ननु सवापे सपाहं सुखी स
हन्तो स्मीत्यंतः करणनिष्ठानुक्रुत्यता निरूपितपारगतदुःखभावना निष्ठानुक्रुलत्वस

सत्त्वं स्वमित्रदुःस्वभावनापासमुद्भूतसुखधारपास्वात्मविश्रान्तिकरिण्यंतः करणवृत्ति
 रिति पावतपक्षाप्रः शत्रुः तद्वन्तं पदुःखं तस्य पाभावना सर्वदा भवति तीधारूपा क्रिया तत्रि
 षु पदंतः करणं स्यात्पतानु कूलत्वं परगतदुःखभावना तनका मवद्वि तव्यापारावेशस्त
 देवसत्त्वं इत्यर्थे निर्वेदस्मृता स्यादियं ध्यासंगतिः स्यादित्यतः अनुकूलशब्दार्थे शंकते न
 वेति वाच्यमित्यनेनान्वयः तदस्यत्वादिति अनुभावात्पत्वादिना अप्रभावं परगतदुः
 खभावनायां प्रष्टुं वेवोत्पद्यते इति निमाभावेन निर्वेदादीनां सात्विकत्वापत्त्या सामान्य
 तोरसकालीनोत्पन्निकत्वेन संभादीनामपि नामेव सात्विकभावत्वेन तत्कालीनोत्पन्नि
 कत्वे सति तत्त्वेन कदाहोदीनामपि सात्विकत्वं स्यादतस्तदस्यत्वादिना विशेषणीयतायां
 तदस्यत्वसति रसकालीनोत्पन्निकत्वं रसकालीनोत्पन्निकत्वे सति तदस्यत्वं वेति विनिगम
 ना विरहेण लक्षणादप्यपत्तिः लक्षणा वाक्ये संभादिप्रहरोनुलक्षणां तस्य संगः इदमेव

वप्राचीनमतोपमर्दपरेनोच्यतेति सिद्धांतमाह अत्रेति जीवच्छरीरं जीवतशरीरं स्या
पितरतिपद्यप्यनुभावाभुतक्षेपकटासारपः शारीरधर्माभवितुमर्हति तथापि शारीरा
एवपेधर्मास्ते सात्विका इति विवक्षणीयं तेन नानुभावेति प्रसंगः धृतिप्रमोदादीनां
शृंगारानुभवानामांतरधर्मत्वादिति संक्षेपः अस्मिन्ति स्तम्भस्येत्यर्थः विभावाः व्यंतक
विभावाः उदाहरणं पथेति संख्येति संख्येति वचनं श्राणीति तं वः पीनतरा अत्यंतपी
वरः तनुः देहः कृशतरा अतिकृशः वक्षोतस्य तटी वक्षोतपोः स्तः स्तनयोः स्तनयोः स्तनयोः
देशः कुचयोः स्वल्पं वा भ्रमो धरात पवंतातपी वरा कटोरमा संलाहे मातर्मपा नित्तकटा
गहंकृतः कथं गम्यतां गंतव्यं भारेणां गंतुमशक्यत्वात् इत्युभयं इत्युक्त्वा कटवानां कुं
जंतस्मिन् कटे निर्विशेषस्थित्वा मंदस्मितं संमंदहा स्पृश्यान्नाथो गाविंदं श्रीकृष्णं
मयकृष्णकराक्षं कटाक्षेन उदीक्ष्य दृष्ट्वा पश्यन्तं दृष्ट्वा सुदृष्टानां पिकपास्तं भस्मिन् रोधीप

१. रि.

४३

ततिरोहितः अत्रैवं व्याजो ज्ञानिरोहितोपि स्तंभो विरुद्धलक्षणपाः भिद्यन्ते स्वेदं लक्ष्यं
ति वपुषीति शरीरेत्यर्थः नवश्रमतनितप्रस्वेदसात्विकभावत्वापत्तिरिति वाच्यं प
रस्परानुरागवन्तातिशयत्वे सतातिविशेषाणीपत्वात् अस्मिन् स्वेदस्य उदाहरणं पथे
ति सख्यानापिको प्रतिवचनं हेकांते हेरमणि तव कुचयोः प्रानभागे स्वेदविंदवः प्र
स्वेदकराः एतन्ते शोभन्ते तत्रोत्पद्यन्ते दृश्यन्ते हर्षप्राप्तवता मदनैकमनकुसम
दृष्टवः कुसमवर्षाः कृतादवः कृताः किमु रोमां वल्लक्ष्मणपतिविकारेति समुत्थः समुत्थः
उत्पानं उदमः उदाहरणं पथेति अत्रापि सखीनापिको वचनं वकुलं वकुलं पुष्पं न
स्पृष्टेनात् मध्यान्तरोपेण निर्धतः निर्गच्छन्तोपे पधुकरास्तेषां कुतितं भोजिगुणारव
त्वां कुंजभूमौ स्मितेन मंदहासेन सुभगः सुदरः एष नंदसचः श्रीकृष्णः कपोलपालि
कथं पुलकयति पुलकितां करोति तव सोदं पसारवलोकेन नंदसतोः सात्विकभावीय

रामः
४३

परोमोद्गम इति भावः वस्तुतोपनापकं निष्ठत्वेन वार्यत्वात् सात्विकाभास इति ध्येयं स्व
रं भगं लक्षयति गद्गदत्वेति रसावेशविवक्षावस्था कालीनद्गदत्वबोधकतापोऽनु
कलीभूतेत्यर्थे तेन भयजनिनेतस्मिन्नातिप्रसंगः पद्माभावत्वे सतीति सर्वलक्षणमा
त्रनिवेशनीयं तेन तदतिरिक्तप्रयोगे क्वचिदपि नातिप्रसंग इत्यवधेयं उदाहरणं
पथेति संख्येति सखीवचनं चेत्तकोपात्त उक्तिः क्रियते कोपेन किंचिद्व्यते चेत्
अत्र नापि कथेति शेषः नो चेत्तमपेति भ्रांतिः स्यादिति नात्मनेपदं चित्यं स्वर्भरस्पष्टा
क्तिः प्रकृता स्यात् तपावकोपासि व्यक्तिः स्यात्तदनापिकायाः धोरात्वं भवेत्तेति
रहस्यार्थः इति हेतोः पत्युः श्रीकृष्णस्य पुरः अग्रे राधामो नं आधापकत्वातिष्ठति भाव
त्वे सतीत्यस्य कृत्यमाहः सत्यं तेति सूचकः अर्थसूचकः तत्र भावत्वाभावात् तस्यैवेषा
विशेषत्वस्वीकारे त्वरजस्योगकं पेनातिव्याप्तिरिति भावः ननु शरीरस्याप्यवपवित्वघटि

१.३.
५४

तत्वातकरकंपेऽत्याप्तिरित्यत आह शरीरपदमिति मात्रपदमत्पावपवित्वव्यवच्छेदकं वेषां
पास्तकरादावपिसत्त्वादिति भावः वस्तुतोभावोपवेपथ्याः सर्वांगिरात्वात् केवलकर
कपस्पेवासंगतेरितिनकोपिशेष इति तत्त्वं आलिंगनेति आदिना उद्देशपरिग्रहः उदा
हरां पथेति सखीप्रतिसखीवचनं हेसाखित्वकथप उरीजदामहेतोः ममवहोज
हारग्रथनार्थ एषः सासाकृतः पदपतिः श्रीकृष्णः वंपकानि वंपककुसमानिकथं
विनोतु राकीकोरेतु पत पस्मान अस्प पदपतेः करतलेकंपप्रभवति तस्माच्चंपका
वेचपनपशकपिति भावः तथाच मन्त्रतिरेव मम स्मृतिरेव नान्या मम सपत्नी जा
ता ममसौभाग्यदर्शनासहत्वरूपसमानधर्मवत्त्वान् रम्यंचनायिकाप्रेमगविता तथा
च स्वप्रेमोतिशायित्वमंजकतापेनायक सात्विकभाववर्णनं कृतमिति नाभासना
दोष इति हस्यं विकारेति भावकृतप्रेमगविता तथाच स्वप्रेमोतिशायित्वमंजकतापे

रामः
५४

नायकसात्विकभ्याववर्णनं कृतमिति नामासतादोषरतिरहस्यं विकारेति भावक
नचित्रविकारेत्यर्थः तस्मान् प्रभवत्यत्रः प्रकृत इति नित्यस्यार्थः अन्यथा भावरति
वैपरीत्यभाव इत्यर्थः उदाहरणं पथेति अनित्यस्यार्थः परस्परं वचनं कुक्कुटे क्कारं
ध्वंतिं कुर्वतिसति श्लिष्टयोः परस्परं गारुमातिंगितवतो हंपत्योः आननं मुखं दि
वाक्यैरविः तस्य करैः किरणैः आक्रान्तश्चासौ शशिश्च तद्वत् कानि आरधो धनव
तश्च त्रकान्तिपदं वैवर्ण्यमकमंदकानि परं प्रभातकालो व्यग्रेः तस्मिन् वृत्ताते तत्सुखं
मगभवाद्भयोर्मुखं वैवर्ण्यमिति मोहमपक्रोधशीततापश्चमाव्यगारतिवस्तुनस्त
वस्तुव्यंग्योदाहरणं ताद्यदीति विकारजनितं भावजनितं चित्रविकृतितनितं तेन नशो
काश्रुण्यतिव्याप्तिरिति भावः उदाहरणं पथेति स्वचित्रं प्रतिगच्छिकाश्रुववतस्य
संख्योप्रसुच्यते हेचित्र महंतः करणं दुःखेधारां दुःखसमूहं विसृज्य मगिति सत्येत्यर्थो

१.४.
४५

मिकावीपोतिभावः अत्र दुःखं पदं पूर्वानुरागतनिनसंगमेसावावकं अपंमुरारिः सुकंदः उ
पकंदं निकंद उपागतः प्रात्यः इति कथयितुं वक्तुं पश्मले वृत्तयस्माणी आपतेदीर्घे इति
लीपस्यास्य स्यात्मा राणा अक्षोः नेत्रयोः न संवंधी नि अश्रु विदुः रश्रु शिवसि सति प
तति पतानो वेत्सु अक्षाः भिद्यन्ते प्रलयलक्षणमाह शारीरत्वे सतीति शारीरधर्मत्वे
सतीत्यर्थः तस्य कृत्यमाह विशेषण इति विशेषणत्वेन विवक्षणादित्यर्थः तेन शा
रीरत्वे सति चेष्टानिरोधश्चेष्टानिरोधत्वे सति शारीरत्वं वेति विनिगमनाविरहा संभवः
निद्रा इति सुषुप्त्या इति अतिनामकं परिग्रहः निद्रादेर्मनो धर्मत्वात् तानि
व्याप्तिरिति भावः ननु चेष्टा रहितमनसोऽपि प्रलयत्वं स्यादित्यत आह तेन चेति प्रलय
स्य शारीरधर्मत्वेन हेतुना वेत्यर्थः अत्र लक्षणो मनस इति निःस्पर्शत्वे सति क्रियावत्त्व
स्यैव मनसो लक्षणत्वात् अतएव क्रियापदं विहाय चेष्टापदं निरोधं प्रति योऽपि न पारुते

एवमः
४५

इतरथाक्रियानिरोधकाले मनसोऽपि प्रलपत्वं स्यादिति भावः पश्चात्तु नुवेषापासनो
धमेत्वा तत्र तत्र निरोधरूपं प्रलपोमानस एव न शारारस्य संभव इत्यत आह स्तभादपरिति
तथा च वेष्टानमेनो धर्मेति प्रलपस्पशरीरधर्मत्वमेवेति नासंभवः अत एव मानसि
कक्रियानिरोध इव निद्रादिरिति नातिव्याप्तिरिति भावः उक्तवसाद्विपर्ययो चेत्तः
संप्रतीमा लनं निद्रा क्लमश्च ममदादिज्ञा तं भासिमीलनाद्युपसगात्रभंगादिकारणमि
ति प्रलपः सुखदुःखाभ्यां च वेष्टानानि राकृतिरिति तत्रैव निद्राः मित्रत्वेन प्रलपः प्रति
पादित इति तं शेषः उदाहरणं पश्येति सखा प्रति सखा वचने एव पा वक्तुं मुखे नोन
न नमित लज्जपाननघ्रीकृतं न वशिः धुनं साकृतं न कं पितं अंगं नोन व्यावर्त्तितं
गुरुभावं न परावर्त्तितं वा सोऽपि वस्त्रमपि क्षिपितं भवत् सततं आहतं स्वस्थानेन स्या
पितं वा पुनः निषेधाक्षरं नेति नेति नोन निगदितं अपि पुनः विलोचनं समाहारेण

१. रि
४६

एकवचनमिति न्यायान्नेत्रपुगलं शोणं न विरचितं तरक्रीकृतं कितु केवलं क्रीडाक
पास्वतक्रीडाकलचाकानरं परवशांचेतः निजमनः श्रीकृष्णस्य आननेमुखे व्यापा
रितं तदेकाग्रन्यायान्नेत्रपुगलं कृतं मुखमेवैकाग्रन्यायान्नेत्रपुगलं स्थितेति पावन
ननु चेत्तस्य व्यापारस्य परनिष्ठस्य पक्षो ग्यत्वात्सराधानिष्ठः सत्याकथमाज्ञापीति
चेत् सर्वो गच्छेन्नानिरोधस्यैवानुमापकत्वेन समाधिस्पृमनोत्तपश्चापमप्यनुमीय
तेवस्तुतस्तु अत्रैव सत्याः स्वसमीनिष्ठोऽज्ञापदार्थानां प्रसक्तबोकाणोरसिकानुभ
वसिद्धः तर्कमते त्रिविधा लौकिक संनिकर्षस्वमाख्या संनिकर्षोरसिकमते स्वीक्रिय
ते तथा चोक्तं रसिकप्रियायां मुखेनेत्रवचनमार्गेः प्रकटीभवति मानसिकपदार्थः स ए
व भावो विज्ञेः स्वानुभवविषयीकृतो जपतीति अत्रैव मवधेयं सकला गच्छेत्तापामनो
धीनत्वात्मनसिलीनेतस्यानिरोधोऽवर्तनीयसंनिधिः तथा च मनो धर्म एव प्रलयः स

रामः
४६

सएवराधाकर्त्रकुरुस्नाननाधारकचेतसोव्यापारीकरणात्वेनाध्यवसितः तथाव
प्रदर्शितप्रलपलसरोशारीरत्वेसतीतिविशेषणमसंभवाधापकमेवनिद्रादावनि
व्याप्तिरेव न नहिसामान्यतश्चेष्टानिरोधोनिद्रादिर्वाप्रलपीवाभवितुमर्हति येनेव।
लंहरांसंकीर्षेन किंतुपुरीतस्याख्यांतरनाडीभिन्नेवप्रमास्यदेवेतसः प्रवणपित्व
प्रलपःवेतसस्तत्राडीसंवेधोनिद्रेतिकनकाचलरजतावलपोरिवतपोर्महदंतरं अ
तएवस्वयमेवसात्विकभावानांसेकीर्णोराहराणंकृतंचात्रविस्मृतं। यथा भेदोचावि
दृशोर्जलंकुचनटेस्वेदः प्रकंपोधोपांशुर्गंदतटंवपुः पुलकिंतलीनंमनस्तिष्ठतिआ
लस्यंनयनाश्रितंवरणयोःस्तंभःममुज्जंभनेनत्किरातयथेनितामधराणीपालोप
मालोकितात्पत्रलीनंमनस्तिष्ठतीत्यनेनप्रलस्येवप्रदर्शितत्वात्प्रलयो नशरीरधर्मः
किंतुमनीधर्मः तस्यशरीरधर्मत्वे शरीरधर्मसाहचर्यकथंनंतुनराजाताविति पत्तिपा

पासकत्वेन स्वीकृं पी सात्विकभावेति स्विघत्परवोध्यस्वेदरूपसात्विकभावेत्यर्थः सामा-
 नाधिकारापारदर्शनात् उत्तमाननमुद्गसदिति परवोध्यत्वं भाषारोकाधिकारणेन वार्य-
 त्वात् न चेति स्यादित्यनेनान्वितं सात्त्विकभावा नुभाव इति सामान्यतो भानुभाव इत्यर्थ-
 : पक्षाः सात्विकभावानुभाव इत्यर्थः तस्यैव प्रकरणेन पूर्वमुपस्थितत्वात् स्यादिति न च
 वाच्यमित्यत्र हेतुमाह सतीति भावत्वस्याऽनुभावत्वव्याप्यत्वादिति भावः तथा अ-
 नुभावत्वे सति भावत्वस्य दृष्टत्वात् अतएव वीरसानुभावनिरूपणोत्साहपदतपु-
 लकादयो विवक्षितानि स्युक्तं प्राक् तेषां अंगाकृष्यादीनां तस्य भावस्य एतत् एते-
 षां शरीरवेषात्वं तदेव दर्शयति अंगे स्यादित्यं भाषां मंगाकृष्यादिभेददर्शयति तं भा-
 वेति विकारादेव सानुकूलचित्तविकारादेव तत्रिह तौ धिन्नविकारनिवृत्तौ रोगरोषादि-
 कृतचित्तविकारजन्यत्वं भाषां नभावत्वं नानुभावत्वं नानुभावत्वं वा किं तदोषत्वमेवेत्यवधे

पञ्जराहरणं पथेति पार्वतीसखीनां वचनं मानं आधाप धत्वा हसि एकं ने स्थिता
पाः तिष्ठेत्याः अचलात्मजाया हेमाचलकन्यायाः जंभामानकृतशिवालिंगनादिवि
लंवासहनप्रमत्तनितातृभो संभाव्यदृष्टास्मामुखः हसितमुखः महेशः महारैवः
अधुना के गिति माननिवृत्तिर्मविष्यतीति महेशस्य दर्शोति शयो हास्येवानाभिव्यस्य
तेकांगुलीभिः संहतंगुलिवादनेः चट्धुनि चटुवरेध्वनिकल्पोवकारकृतवान्
छिक्तापतनर्जुभासजोवोर्तिष्ठांगुलिध्यानरित्युक्तेः वस्तुतस्तनायिकानापकपो
ः प्रथमानुरागे गितेषु गणितत्वादनुभाव एव तं भादिनंतु नवमः सात्विकभाव रतित
त्वं व्यभिचारिभावात्तस्य निद्राकार्यमवतं भादिकमित्यपरे इति प्रीतिविवागीशभ
दाचार्यविरचितं पारसतरंगिणी व्याख्यायां सिकं जंभ्यां चतुर्थं स्तरं गः नन्वल्पविष
यसात्विकभावस्य स्मरणोपेक्ष्य न हंत पानिरूपणं समाप्य वद्वविषयव्यभिचारिभावनि

१. रि.

५८

रूपरां प्रतिज्ञानोते अथेति सात्विकभावनिरूपरां नंतरमित्यर्थः निरूप्यंतरति वन्न
मावनिरूपराविषयाव्यभिचारिभावा इत्यर्थः प्राचांसंमतिमाह नत्रभरतरति व्यभि
चारिभावनिरूपराभरतमुनिवचनं प्रमाणमित्यर्थः योगार्थमाह इतस्ततरति सत्य
म्यातमित्ततन्नतरसाभाववस्त्वित्यर्थः देशेषु अधिकरणेषु संचारित्वं वन्नित्वंतथा
वतन्नतरसाभाववद्वन्नित्वं ननुपत्किंचिदसवद्वन्नित्वेन तन्नतरसाभाववद्वन्नित्वासंभवा
राह अनेकेति एकभिन्नेत्यर्थः तेन कस्यचिद्वाभिचारिणोरसद्वपनिष्ठत्वेपिनसतिः
ननुव्यभिचारिणअनेकाससमानाधिकरणात्वेनरसाधिकरणात्वासंभावाक्षहमाप्य
त्वामितिअनेकाससमानाधिकरणात्वंव्यभिचारित्वं अनेकत्वचात्रएकभिन्नत्वं तथा
चैकासमात्रसमानाधिकरणात्वाभावोव्यभिचारिणः सिद्धो नरतिभावः तेषामपिरो
मावादानामपि तेवरोमावादादप्यश्च एतेच निर्वेदादप्यश्च उपाधिभेदमादाप अवच्छे

एमः
५८

दकमेदंतिनिपामकं कृत्वा तथा च स्यापीभावतावच्छेदकं निर्वेदनिष्कं सपर्यंतस्थापि
त्वं अभिचारीभावतावच्छेदकं च तन्निष्कमितस्तनो गामित्वमित्येवोपाधिद्वयं निपाम
कमिति भावः स्वावमानं स्वावता किं जीवने न त्याकारं बंधादिकृतावतपापि स्वा
वमानतसंभवाद्वाह संसरति संसारोऽसार एव किंतु तत्रावगानयेत्याकारकसंसारवि
पपकहेतुत्वज्ञानं निर्वेदस्यार्थः तत्त्वज्ञानतत्त्वत्वाद्युपाधिविशिष्टस्पर्शांतरसंस्था
पित्वं केवलस्य व्यभिचारित्वमिति विवेकः तत्रेति षष्ठ्युत्तमस्य तस्य निर्वेदस्य स
र्थः आदिनाऽत्यविचारपरिग्रहं वेदेति करतलकपोलसंयोगेन खेदपुकाप्रातमि
त्यर्थः आदिना शिरोभूतनपरिग्रहः उदाहरणं पथेति मित्रे प्रतिमित्रवचनं शोण
कृतिः तत्पर्यटनं तस्याममंतात्परिसंरणं अमापं प्रमं गंतुं विदुषा पंडितानां वा
पवारं कर्तुं अत्रवारपदेन विज्ञिषुकथारूपतत्त्वग्रहणयोग्यं नतु तत्त्वबुभत्सुकथारूप

र. टि.
४८

रूपवाद्यहरण तस्य तु तत्त्वज्ञानोपापत्तेनोपादेयत्वात् तत्त्वस्यैव हेतुत्वेन हेतुवस्तुपां प
रापांगरापितुं योग्यत्वात् तद्विद्या चतुर्दशविद्याः पुराणान्यापमीमांसाधर्मशास्त्रागमिष्टि
ताः वेदास्थानातिविद्यानां धर्मास्पवचतुर्दशोक्तः अतिताः पटिताः मानध्वसनहेत
वे माननाशननिमित्ते तेने नाना धराधीश्वराणां नो धनिकाः परिचिता आवमान
पूर्वकं तत्तदधराधीश्वराणां हेतुर्धनिकालं धनेनैव पास्थितमिति भावः सरोजवस्तुदहनपनाः
कमलकांतनेत्रापास्त्रियोमुखे विश्लेषाप विषागदुःखमनुभविषुदपः कृताः साकूत
मवलोकितः एतन्मोक्षसर्वकृतं परंतुकृतानेन कुवद्विनामया प्रयागनगरे देवाहा
तिपूर्वकसकलकामनातनकोनारायणो नागधिनैवितः अत्रेदमाकृतं प्रयागं सावेका
मिकमिति वाक्यान्सकलकामनातनकप्रयागे कामुकस्यैव प्रवृत्त्यावक्तुः कामुकत्वप्रती
त्यासम्पत्तिर्वैरोनप्रतीतिपथमवतरति तथावहारस्य नगारेत्येव वक्तुं पुक्तमिति ग्ला

रामः
४८

त्रिलक्षपति निर्वलवेनि वलाभाव इत्यर्थः तस्य शरीरधर्मत्वादांतरधर्मतया लक्ष-
णमाह निस्सहनेति असत्यत्वमित्यर्थः विकृतात्मक आंतरधर्मेति यावत् हर्षोभा-
वरस्य परे आतीति उद्देग इत्यर्थः रतीति पाटस्कप्रामादिकः वलाभावेऽसत्यतायां वन-
रतिर्दृश्यते उद्देगस्तु जायते अवलं पाटेत्यापासेत्येकपरं समगजन्त्यापासेत्यर्थः ।
अतएव प्रमभाभावेऽतस्य सामान्यत आयासतत्पत्वात् तनुसर्वविहाय पतित्वे च स्थे-
पमिति सर्वांगवेष्टानिरोधे च स्थाय्यता निरवकुंजावृटीति चेत् तन कष्टकल्पनापत्तेः
सुधादपरति आदिना वेमनस्य परिग्रहः दृगभ्रमादपरति आदिना कंपादि परिग्रहः
उदाहरणं यथेति सर्वप्रतिसखीवचने पुनरीक्षणपक्षे प्रपत्वं मां प्रति पुनरीक्षणं कु-
र्वीदिति व्याहर्तुं वक्तुं कंठद्वहिः गिरिधारणो न निस्तताः न निर्मिताः शेषः उर्वरितोपः आश्ल-
षविधिः पूर्वतुवनारिकं कृतं ततः उर्वरितोपः आलिंगनविधिः पद्मशेषः उपपुंक्तुवनारिकं

१. रि.
५०

तः आश्लेषविधिः आलिंगनविधिरित्यर्थः शेष उपपुक्तेन रेपि चेति हेमवाक्यात् तं विधा-
तुं कर्तुं दोलताः पिकोमलतपालतावत्परिणतशेर्द्धन्तोत्रना न उत्रतीकृतं किंतु प्रातः
प्रभातसमये तत्प्राप्या अपास्पत्यकाहरोप्रीकृष्टे गच्छति सति चंद्रांशुः रवितस्पयः
चंद्रातपः धर्मविधयोपस्थितप्रचंडकिरणसमूहः तेन श्लिष्टः आपः अतएव क्लिष्टः क्ले-
शो प्राप्नोति कांगोमृगः तद्वष्टिवद्गुणवत्कारुण्यासां तादृशो दृश्यः दृशो जाताः स्थिराश्च
तिपाटेति निर्मेषप्रेक्षणहर्षक्षपातिशयस्वरूपा ग्लानिरभिव्यज्यते शंकांतिरूपयति उ-
त्कटेति उत्कटेककोटिकेत्यर्थः अनिष्टेति ममानिष्टं भावोत्पाकारकज्ञानविशेषेत्यर्थः
इष्टहानिरिति मेमेव द्रष्टुं न स्यादित्यकारकज्ञानविशेषेत्यर्थः तथा चोत्कटेककोटिका
निष्टेष्टहानिविचारः शंकेनिलसुरार्थः उत्कटेककोटिकेति ग्रहणात् ममानिष्टं न भावीत्या
मेमेव द्रष्टुं स्यात्तवा इत्याकारसंशयेनोति प्रसक्तिः अत्र शंकायां दुर्नयः दुष्टाचरण आदिना

रामः
५०

नामहन्तनं निर्दिष्टपरिग्रहः इहाहारां पथेति सखीप्रतिसखीवचनं रोते गुरुतमाग
हिणः चित्रविलोचनाः चित्रस्य सर्वप्रत्यक्षतः पश्यन्ति स्वलाः उषाः तिकाग्रवदोषोषेष्वा
तेतादृशाः अस्मन्निशवचनानि सहातेषां तिकाग्रे नरीनृत्यते इति भावः पौरः पुरवांसि
नः क्रुखचः परुषवचनाः निर्निमित्तं पराभिशापदापिन इति भावः किल सखाः प्रपंचप
शसः प्रपंचः परंचन प्रपंचो विप्रलंभन इति हैमवाक्यात् तन्निमित्तं पशोषेष्वांतेतादृशा
ः अतिपरंचनचेतुरा इति पावत् प्रपंचवपुस इति पाटे प्रपंचो विप्रलंभनं पेषुतेतादृशाव
पसः सख्यपः सखापो विप्रलंभनैककर्तार इति भावः श्वश्रूः प्रतिमाता चतुश्रवास
विणी दृष्टेव सर्वज्ञात्वा दृशाताति भावः किं स्यात् कृते संकेते को तेन मिलनं कथं स्यात्
मिलिते वा कथं भविष्यति तदभावे च विरहता ने किं स्यात् कथं विरहो गोप्य इत्यनर्थं स्यात्
वृत्तवीतं कारां असकृत् वारं वा स्वामनपना सुंदरतेना संविं सविचार्य उपापादर्शनेह

र.टी

५९

हर्षस्येणानिश्चस्यनिश्चासंकृत्वावक्षोरुहिवक्षोतपुगलस्थलेवक्षसि किंशुकाताप
लासकुसमानाहाममालान्यस्यतिस्थापयतितापहरणोद्यमेतिभावः पद्मसुरन
गोपनेपंनार्पिका किंस्यात् सुरनप्रकाशेकिंमविष्यतीतिअनर्थवोत्तंविचार्यनव
क्षतगोपनार्थेपलासकुसमदामपरिधानंसाजात्यातअतएवेतरकुसममाला
नविवक्षितेतिभावः इदंत्ववधेयं संचित्यपदार्थविन्यस्यतिपदार्थेपारम्भवहितयो
र्वापयेणसामानाधिकरण्यंप्रतीयतेइति सर्वज्ञतो न नत्रविन्यस्यतिपदार्थस्तुवि
न्यासानुकूलकृतिमत्वंतदन्वपिमेवावहितपूर्वकालीनसंचितनकर्तृत्वेस्यसं
चित्यपदार्थस्यान्वयः तथावअवहितपूर्वकालीनसंचितनकर्त्रभिन्नापलासकु
समदामकर्मकवक्षःस्थलाधिकरणकविन्यासानुकूलकृतिमतीवापनपनेतिशो

राम.

५९

हृवोधःकर्तृविशेष्यकवोधमतेःक्रियाविशेष्यकवोधमतेतुवत्स्थलाधिक
रणाकापलासकुसमहापकर्मिकावामनपनाकर्तृकाविशेष्यसक्रियेत्येवंवैधा
कोरपिअमवहितपूर्वकोलातसंचितनकर्तृत्वस्यमुख्यविशेष्यस्यतिपदार्थक्रिया
पांअपोगपत्वादेवतान्वयःवामनपनाकर्तृकेतिसमस्तभोगैकदेशरूपमनप
नापदार्थसमस्तताभगमपेननान्वयःसविशेषणोदृष्टिनेदृष्टस्याविशेषणपो
गेनेतिवार्त्तिकानविच्छिधान्वपेनुवाकमहापत्तिःअतएव भुत्कादेवदृष्टोव्रजती
त्यादिस्थलेअमवहितपूर्वकालिकभोजनकर्तृभिन्नोव्रजनानुकूलकृतिमान्देवद
त्तस्याकारकाववोधोवैषाकारणोरपिस्वाकार्यःइतरथादेवदृष्टकेत्रिकाव्रजनक्रि
येतिमुख्यविशेष्यक्रियाविहापामवहितपूर्वकालिकभोजनकर्तृत्वरूपविशेषणा
स्यनेकदेशेदेवदृष्टेःन्यपःविशेषणास्याविशेष्यान्वपित्वेसतिसत्त्वस्वरूपत्वेनस्वरूपमं

र. टि.
५२

मंगापत्तेरित्यन्यत्रविस्तरः अस्य पालक्षपति परोति परोत्कर्षस्यासहनं परस्परानिष्टं
भवतु इत्याकारकतत्साधनेनैवैतत्तथः तत्र नस्या अस्य पापा उदाहरणं पथेति पा
वती सात्वाऽपमुक्तिः स्या प्रियपाऽपिनवावा सोपत्रेतादृशोहराशिरसितुषारभा
नोऽष्टद्वयकापः असापिकलापिवसति इति अस्य पदेव भवान् प्रतिभवनं गृह्य
हे प्रतिभवां पवीते विधुं तु हस्यमन्त्रिराद्रुस्वरूपलिरिति ननु वलवनिहरिशिरास्या
श्रितापाश्चद्रकलापाः भवान्या प्रतिभवनं प्रतिपदेतं लिखितापि नु एद्रुमन्त्रिर्नैकि
मप्यनिष्टं कर्तुं समर्था स्यान् आश्रयस्य वलवत्वे आश्रितं न कोप्युपहोत्यंशुपादि
नित्यापादिति चेत् मेवं पतोहराशिरमिचद्रकलादर्शनामिच्छास्य पापा भवान्या मुग्ध
भावोऽभिव्यस्यते तेन न कोपिरोषः वस्तुनस्तु प्रतिभवनं प्रतिपदेतं विधुं तु हस्यमन्त्रि
लिखनेन मुग्धतया भवान्या मुग्धभाव एवाभिव्यस्यते तत्र वा स पापा अगते या प्रती

रामः
५२

तोत्यानासपाध्वनंनभवानीविषपालंचनापांकविरनौगुणाभतत्वाच्च पर्वद्विहरशिर
सिमपावासोनलच्चः एपंचतुष्टकलावसतीतिमुख्यतयाः सपेवामिष्यतेउत्तराभवेन
हनुभावेनामिष्यतेनक्रोधेनविवेकविस्मत्याप्रतिभवतंप्रतिपर्वतेविधुंनरमत्रिलि
लिखनेनदोषापेत्यपरेमहंलक्षपतिहर्षेतिप्रसन्नताख्याचेनसोविकासोवर्धेत्यर्थः
यद्वाहृष्यामीत्यनुभवसिद्धोहर्षत्वरूपोज्ञातिविशेषस्तद्वाहर्षेत्यर्थः अखंदोषा
धिरूपस्तद्वाचेत्यपरेउत्कर्षलक्षपविदुःखेतिदुःखाविषयकृत्यर्थः तत्रमहेतत्र
हर्षेनत्वितिज्ञातिविशेषइतिउत्कर्षत्वमित्यर्थः तत्रहर्षेअत्रमदेवस्वरूपभेदानह
र्षत्वोत्कर्षत्वस्वरूपाभेदानपक्षामनःप्रसारत्वमनोमोहत्वरूपोपाधिभेदानतत्रहर्षे
अत्रमदेतःपूर्वोक्ताःवीररतिवीरसंचारिणमदेत्यर्थः अनुभावकाइतिशेषः सामान्ये
ववीरारोसंचारिणमदेवअनुभावकाइतिशेषः उदाहरणं पथेतिप्रधुपकवीनांपरस्प

१.टी

५३

रमुक्तिरिपं असौ रसना रसनेद्रिपं स्वपं मधुमधोरसपति आखारपति अस्माकमिदं रंदि
 पारां जनुः जन्मानर्थकं अर्थ इति हेतोः नत्रमधुनि समस्तरसनातिरिक्तं सकलेंद्रिपं प्रति
 विवस्व मधुमध्यपतिनतश्चापायाः मिषेरमयातेन मज्जति पतति तेनेद्रिपारां सर्वोगीरा
 स्वां रस्तेन च न पन धर्माणेन वचस्वलनं गतिशेषित्यं संमाह रूपानिद्राचाभिचये अमेलरु
 पति आपासेति सर्वांगकरणककार्पाक्षमता नुकूलपरामवश्वेष्टानाश इत्यर्थः परामव
 स्तिरस्कारेनाशेवेति हेमकोशात् तस्येति अमस्येत्यर्थः इत्यर्थे परस्परं रमणार्थं गात्यारप
 इति आदिना आलिंगनारिपरिग्रहः विभावा इति पूर्वगान्वयः स्वेदादपः आदिना सेमावादि
 परिग्रहः उदाहरण पथेति लक्ष्मणं प्रति सुमंत्रवाकं परस्परं वनवासिनां वचनं वासं ससि
 रुः रामं चंद्रः सह साद्वनिर्गतायाः चलितायाः स्वेदां बुभिः प्रस्वेदनलकरौः सम्पकसिक्तेः आर्द्र
 कृते पयोधरे कुचद्वये पस्यास्तथा भूतायाः मिथिलादेश इति लक्ष्मणपामेथिलो ननकः कलिगायु

रामः
५३

धनीतिवत् तस्यासनाया पुत्राः सीतायाः अशेषान् अमान् अपांगपातैः सकटाक्षवादि
तैः शिथलीचकारः दूरीवकारः अत्रपद्यिप्रमस्पवाव्यतपाभावाधुनिविलोपयसंभूत
थारा मालवनाया सीतारतो अमस्यांगतपागुणीभूतव्यंग्यता प्रसंगश्च तथापि राकेरा
सांक्षीतानिर्गमनविभावितः प्रस्वेदजलकरोरनुभावित इति विभावानुभावामिदं क्रः अ
मः अमपरेनानुकरणविषयीक्रियत इति मप्रथमदोषः द्वितीयेरामालवनायां सीतारतो अ
मोनांगतपाप्रतीपते सहगमनाभावेपि अमप्रतीतिप्रसंगत किंतुरामविषयकरसुक्त
वेरासहगमनेवेरातिशयेन जातो वार्यतया मुख्य एव अमः प्रतीपत इति तकावित् इतिः
आलस्यलक्ष्यपति उत्थानेति देहस्योर्द्धाकाशसंयोगो करणमित्यर्थः अत्रोत्थानं योग्येपी
त्यपि विवक्षणीयं तेन पंगोन व्यभिचारः वस्तुतस्तु सर्वद्विषदो यत्पुनस्तानपदेन लक्ष्यते ग
र्भादप इति आदिना भारधारणादिपरिग्रहः अमकार्येवेदं अत्र एव अमानंतरमुद्देशोऽस्य

र.टी
५५

नितसांकर्ये क्रियाकृतं क्रियाः सामर्थ्ये तदादृष्ट्यादिना नेत्रमुद्रणारिपरिग्रहः उदाह
रणं यथेति पार्वती सखीनां परस्परमुक्तिरिपंगिरेः सुता पार्वती स्तनद्वारपथि स्तनयोः कु
वपोहारत्नतां हंरंतं गच्छंतं हरं सदाशिवं करणोद्धं प्रतिवदुतां वत् प्रथमं निश्चयेन वा नशशा
क न समर्थो बभूव कुतः साकाशापाहेतुभूते विशेषणमाह गर्भे वेतोति तज्जनितस्वेदादा
तस्य मिति भावः किंतु विहस्य हसित्वा दृगवलं दृगभंगी कान्तरपांचकारकात्तरभावं प्रापितेति
भावः हेन्यंतस्यपि दुरवस्थेति विषयत्रितयरेह संस्थाविशेष इत्यर्थः नन्वेतादावस्यासूचितं
हेन्यंतनुतरेवेत्यत आह दुःखेति अतिरेकः आधिक्यं मतांतामाह अनोज्वल्यं अक्षय्यं
तद्वपति तदसदिति वहिर्विषयत्वेन शारीरत्वेन पथाश्रिते वात्यविषयस्यानुभावकत्वेव
रस्योपितत्प्रसंगः स्यात् तदनुभावकत्वात् हेन्यानुभावकत्वात् अस्पृश्यस्य आदिना अत्र
धिपरिग्रहः अनुभावानि आदिनाः नोज्वल्यपरिग्रह इव मनसो स्नानावस्थावेततदाह न्यमे

रामः
५५

भवेत्पवधेयं उदाहरणं यथेति तातवराण कृतं सखीप्रतिसखीवाकं अंसे स्कंधे कुंतलेन मा
लिका कवरीभारः स्ननतटे स्ननयोः प्रातर्भागे नेत्राभसा नेत्राभ्ररंगानिभ्रगा नदीने भाभ्र
राणवद्गताधनने माघनमदीमन्मथः कंदर्पः सख्यकुंजरः पद्मा माघनचासोममथ
कुंजरश्चेति समासः सविशेषराणां वृत्तिर्नृत्तस्य विशेषराणां पागोनेति वार्त्तिकत
सचासाविंशश्च पद्मा कुंजराणामिंद्रः कुंतरेंद्रः मन्मथ एव कुंतरेंद्रः माघनचासोम
मथं कुंतरेंद्रश्चेति तत्पुरुषगर्भः कर्मधारयः वार्त्तिकं तु अधिकरात् तत्पुरुषादिस्थ
लेवरिनाथे सहस्रराजमातंगेत्पुदाहरणान् वस्तुतस्तु पदार्थः परार्थे नैवान्वेति नत्वे
कदेशे इत्याशय एव वार्त्तिकं स्पेत्पुत्सर्ग एवाप्येतेन क्वचिदेकदेशान्वपरवीकारेपिनह
तिः ननु विशेषराणां विशेष्यराणवद्गलमिति सूत्रे विशेषराणं समस्येत इति तावत्तैद समास
वलादेवार्थविशेष्यग्रहणे सिद्धेः नतरपदवैपथ्यापत्त्या विशेषराणां तावच्छेदकविशेष्यता

नावच्छेदकयोर्मन्त्रिचारणवकर्मधारयतिज्ञापतेतत्कथंमाद्यन्मन्मयेत्यादौकर्मधार
 यः परस्परव्याभिचाराभावात् विशेष्यतावच्छेदकस्यमन्मथत्वस्याभाववन्निमित्तमाद्य
 त्वस्यसत्त्वपिमाद्यत्वाभाववन्निमित्तमन्मथत्वस्याभावात् सर्वदामाद्यत्रैवमन्मथः प्रभव
 ति अन्यथातत्कार्यस्यदेहाननुसंधानस्यपूनीरमणावस्थायासंभवापत्तेः अत्रकेवि
 त्तापकवशादिशेष्यतावच्छेदकव्यभिचारणवकर्मधारयाभिधानात् नैवेवंतत्तकसर्व
 इत्यादावपि स्यात्तत्रवद्गुलग्रहणेनैवसमासनिषेधान् अत्रावहृत्तिकोरैरपि वृत्तः शिं
 शुपेत्येवप्रसुदाहरणंदत्तं नचविशेषणस्यपूर्वनिपातविधापकसूत्रेणोक्तद्वयप्रयो
 गवारणोविशेष्येणवद्गुलमिति सूत्रेः न्यतरपदवैपश्येत्तदवस्थमितिवाच्यं विशेषणवि
 शेष्यभावस्यकामचारत्वेनवृत्तपदस्यापिविशेषणत्वसंभावात् नैवेवंविशेषणभावस्य
 कामचारत्वेउत्पलनीलमितिप्रयोगापत्तिः तादृशप्रयोगेउत्पलस्यविशिष्यतावावस्था

पां प्रामाणिकैरिष्टापत्तेः स्वीकारात् अतएव चंद्रमुखमुखचंद्रपरपोः साधुत्वं पक्षे लोक
प्रसिद्धमेव विशेषणान्दावक परमेव सूत्रे विशेषणपरमिति लोकपरस्य पावदेशे चिक
त्यप्राप्तात् केचित्तविशेष्यतावच्छेदकसमानाधिकरणभावप्रतियोगित्वेनैव विशेषण
त्वादुत्पलनोलनीयलोत्पलपौरापिसाधुत्वं नैवेवं हस्तशिंशुपादिप्रयोगस्य विशेषण
पूर्वनिपातनैव वारणसूत्रेन परपरपथ्यमिति वाच्यं बहुलग्रहणैव क्वचित्समा
सः कृष्णसर्पेत्योहितशालिः क्वचिन्न एव मोक्षामहम्पः व्यासः पराशर्यादय निष्ठप्रयोग
वारणोदृष्टत्वादित्याहुः पञ्चोक्तं शब्दकोस्तमेरुयसर्तनमिति तावद्वर्ण्यं संज्ञेत्युक्तं अप
धानमुपसर्तनमिति तदिह नातिमुखाशब्दोः सत्रिपाते गुणावविशेषणान्तस्य इत्यप
रिच्छेदद्वारेव क्रियानिर्वर्तकत्वात् श्रोतव्यवहारोप्येवं श्वेतं छागमात्रमेतेति चोदनायाश्चे
त्तच्छागालाभैरुसंज्ञागमालभ्यते न तु श्वेतमपि पश्वंतरक्रियातात्पार्युपनिपातएव

६८

५६

वमेव तेन नीलोत्पलं पाचकब्राह्मण इति व्यवस्थित एव पत्रतु गुणशब्दयोः क्रिपाशब्दयोः
 गुणक्रिपाशब्दयोर्वैसं त्रिपातस्तत्रानिपम एव वक्तुं कुलः कुलैव ज्ञपाचकपाचके
 : पाचक एव ज्ञ इति शिशुपादसहस्रत्रतु शिशुपातव्यप्यत्वाद्दृष्टव्यमप्यपकत्वा
 द्विशेषणविशेष्यभावमवस्थास्पष्टेवेति तदसत्पत्साक्षात्क्रियान्वयितप्रधानं पत्स
 रपरपात्रिपान्वयितप्रधानं एतावन्नेव श्रोतमवहारनिर्वोहे विशेषणविशेष्यभाव
 कामचारस्पद्वारत्वात् नीलोत्पलंतिष्ठति उत्पलनीलंतिष्ठति त्वादी साक्षात्क्रियान्व
 यितव्यमप्यपकत्वादिनीलेकदाचिदुत्पले संभवाद्द्विशेषणविशेष्यभावमवस्थास्पद्वारत्वात् उत्पलनी
 लं नीलोत्पलंतिष्ठति प्रयोगः साधुरेव एवं पाचकब्राह्मण इत्यादिदृष्टव्यं पक्षोक्तं शिशुपात
 स्पष्टसंभवावर्तकत्वाद्द्विशुपाविशेषणमेवेति तदपि न विशेषणविशेष्यभावमवस्थास्पद्वार
 त्वेन व्यवस्थापोगात् अन्यथा प्रपेयः पदार्थ इत्यत्र विशेषणविशेष्यभावाभावापत्तिरिति

राम.

५६

रिनिश्चिन्तयावमाधनचासोकुंजरेइश्चेतिसुषूपपयतेसमासःतस्पर्शनप्रांतेदेहाग्रे
मनःविलेपःकिंचान्पत्किवायं विरहानलेनविपोगाप्रिनासंरसोन्मुखीकरणावैकं
दंर्ष्टमानेअधिकत्वात्पमानंवपुःकलेवरंसततोःसुतनुसंवंधिचेतत्सर्वभवमुपांतु
गंडःकपोलःपांडिप्रकेतवेत पीतनामिषेणाफेनोच्चपं फेनम्हंसुचतिस्यजति गंडेति
पारेतुवपुःकर्तृकंकपोलाधारकंफेनपुंजमोवनंबोधं वस्तुतस्तंगडरतिसत्यम्यंत
एवसाधुनंप्रथमांतःगंडस्यफेनोच्चपमोचतेनिमिन्नाभावान् वपुषस्तुतन्मोचनेसंद
त्यमानत्वस्यैवतिमिन्नस्यकपना अतएवापावकानिप्रज्वलितरुधंफेनोच्चपमुचतीत्य
वधेपं ननुत्ताहिनिदैत्यपोर्नवैलसणं नवविभावानुभावमेदाहेदःग्लानिभावेरत्यापास
तदुत्तुधादपोविभावाःअंगशेषित्यदभ्रमणारयानुभावाःदैत्यभावेविरहदरिद्रादपो
विभावाःकापत्केशस्तुसीरादपोऽनुभावा इतिवाच्यं दैत्यभावेरत्यासादीनामंगशेषित्या

१.टी

५७

त्पादीनां चोभ्दवेवाधकाभावादिति चेत्तमेव अणरपिविशेषोध्यवसायकर इति न्यायान्
 देन्यस्य विरह तन्मत्वेन तस्यापास तन्मत्वाभावात्तन्निर्वलताखरूपग्लानिं दुःखस्यास्वरूप
 देन्ययोः स्वरूपभेदादविभेदः स्फुटः अनयवसाहित्यदर्पणे तस्यापासमनस्तापस्तुषिषो
 सादिसंभवः लानिनिः प्राणानाकं पकाश्यानुत्साहनादि कृत रोगं त्पादो नो जस्य देन्यमलिन
 तादिकृदिति ग्लानिदेन्यस्येः स्पष्टं भेदो वर्णित इत्यास्तां तावत् चिंतालक्षपति चिंतेति चिंते
 काग्रता एकस्मिन्विषये चिन्तस्य प्रवृत्तापितत्वं श्रेति प्रभृतिपदेन शृष्ट्याप्युपापपरिग्रह
 : प्रमेष्टं कथं स्यादिति तस्मात्पुपापचिंतादर्शनात् अनुभावादि आदिना तं भागमदेनादि
 परिग्रहः उदाहरणं पथेति षावती प्रति संख्या क्रैरिपं हेतौ लराजतनये पर्वतराजपुत्रिगौरि
 किं नाम निश्चयेन शंभुध्यापसि शंभुविषयक ध्यानवती भवसि वपंजानीमहे तात मे स्यामि
 : त्वं तमेव ध्यापसीति कथं तात मित्या कांसायामाह तस्यैवेति शंभोरेवेत्यर्थः अद्वितन

रामः

५७

नपादिवनेत्रामेरिवननोरेहेतापः हर्दौहः समुत्पलति समुत्तमते तवतनौहरनेत्रात्रेज्य
एवापेहाह इति मन्त्रे अतएवात्तानेपनयोरश्रुमिषेण वहिर्गंगानरंगावलिर्गच्छति निस्स
रति पंरदिम्नः सकलागपादुतापाः कपटेन आतेने चंद्रकलिकाकोतिः हरशिरसि स्थि
तवंद्रकलापाः कोतिः रूपे समुत्तमते वहिर्भासते अत्रहरनेत्राग्रिजन्मत्वनोत्प्रेक्षितेन
तापेनानुभावतापोभिव्यक्ततेन नानुभावस्पशद्वाच्यतादोषः तोहंलखपतिः वैचि
त्यमिति कर्पेति कर्त्तव्याकर्त्तव्याननुसंधानमित्यर्थः तस्यविभावानाह भोतीति भातेः
भयस्य आवेगः आसमंतात्प्रसारः भयमाप्राप्यमारात्वमिति पावत अनुचिंतन उत्क
टंभवचिंता आदिना न तेन तारनादिपरिग्रहः अनुभावात्ताह संभरति सध्वन्योगस्याव
स्थितिरित्यर्थः आदिना तापमूर्च्छनादिपरिग्रहः एतत्पाटेनूलग्रंथग्रहीतपरिग्रहः उदाह
रणं पथेति अंतः मध्येसेराप्रफुल्लिवासौ सुवर्णकेतकिञ्चनस्याः दलद्रोणपः दलानितेषां

१०८

५८

पांचुनिसुखादोहिरांगीतिस्कारिणीकेतहंकदलेतिपाटेअंतःमध्येस्मेरणिप्रफुल्लानिव
 तानिकेतकदलानिवनेषांदोरागामध्यभागस्यार्थःअथवाअंतःहृदयेस्मेरविकासभाव
 प्राप्तेतिविशेष्यलक्ष्मीपदेनैवसहान्वयःसंस्पृग्धत्तुदपंप्राप्तोपःइंदुःचंद्रःतद्दृष्टंनपस्यास्वा
 हांनुधेःदुग्धाधेरुस्थितोप्रकटांलक्ष्मीरमावोसशंभुशिवःस्तंभशानैराकुलःस्तध्वांगःस
 व्याकुलोत्तानःअत्रस्तंभशानैरितिस्तंभाधिकंविवाहितंननुशतंस्तंभाइतिवैपरीत्यंनवमु
 ल्यार्थवाधःअर्थान्तरसंक्रमितवाक्यध्वनेरंगीकारान्शतमखःइंदुःकनैवैकार्पेयमयानीदि
 पाणिपस्येतिनथाज्ञातःसत्सोपिसएवअज्ञानंभुजंगस्यवासुकेःअमृतमंथनाद्येगहीत
 स्यपाशपतनपाशाकारतयाबंधनयेनतादृशस्त्रिलोकीपतिरिंदोत्तातःपद्मसोपिपूर्वमे
 रषुमुख्यत्वेनप्रसिद्धवरोविष्णुरपिरमेपावराणीयत्वेनपूर्वोत्तरागविषयीभूतत्वेनप्रसिद्धोवा
 त्रिलोकीपतिःलोकेश्वरःत्रिलोकीतिस्त्रीलिंगनिर्देशस्तत्रिलोकस्थिततरुणीनांपत्रिभवन

रामः

५८

तपो गपता वच्छेदकधर्मावच्छिन्नोपभगवानित्यर्थमंतकः तथा च त्रिलोक्यावरणं त्रिलोकस्थ
रमया स्वपतिर्वेश्या यो वेत्यत्र किं वाच्यमित्यर्थे स्यापपर्थो मंतकः संभगवान्तातं भुजं
पाशपतनं पेन तादृशो ज्ञातः रमासौ र्वे मग्रमानसेन भगवता मोहोद्रेके तस्मात्परिवा
रकृतविवाहतिमित्तमुजगपाशपतनं पेन तादृशे ज्ञातः रमासौ र्वे मग्रमानसेन भग
वता मोहोद्रेके रूप आचारो न ज्ञात इति भावः नागपाश इति विवाहे वा स्याचारो लोकानां
प्रसिद्धः अज्ञानमुजगपाशपतन इति पारितु अज्ञानाख्यमुजगपाशपतनं पश्येत्पज्ञान
कार्पास-भावनं कृत इत्यर्थो पथा कथं विदुः कथं स्मृतिं संपत्तिं सस्कारेति भावना
ख्यासंस्कारेत्यर्थः अतएवात्मतन्निर्भुवत्तन्यो ज्ञानतन्यो वा स्मृतिजनकता वच्छेदकज्ञाति
माननित्यरूपेति तार्किकाः संस्कारध्वंसेऽतिव्याप्तिवारणापज्ञानपरं अतएवाक्रमं भद्रा
चार्यैः तस्य क्वचित्समानप्रकारकस्मृतिः क्वचिद्विरोधिज्ञानं क्वचिन्मदः क्वचिन्नात्रुः खं का

र. गी.
५६

कालश्च नाशकः तस्यात्मनः संपोगोः समवापिकारणं एवाभ्यासादप्रत्ययाभ्यां
रतरुत्पद्यते सादृश्यदर्शमादृष्टविंशत्यन्यतमसहकृतः स्मृतिहेतुः नवान्ती द्विपसंस्का
रेमानाभावः स्मृतिस्त्वनुभवध्वसमापारकानुभवादेवोत्पद्यत इति वाच्यं अनुभवस्य का
रणीभूताभावप्रतिपोगित्वेन स्मृतिप्रतिबंधः कत्वापत्तेरिति प्राच्यः अपरे तु कारणीभूता
भावप्रतिपोगित्वेन प्रतिबंधकत्वं दंडाभावस्य कारणीभूतस्वाभावात्मकादं प्रतिपोगि
त्वेन घटप्रतिबंधकत्वापत्तेः किंतु दंडत्वेन प्रत्रकारणत्वं तत्र तस्य प्रतिबंधकत्वं दंडाभावाभा
वत्वेन तु घटकारणता गौरवात् दंडप्रागभावध्वसादपि घटापत्तेः किंतु दंडत्वेन एव
स्मृतौ नानुभवाभावत्वेन हेतुता अनुभवात्पताभावेनापि स्मरणपत्तेः किंतु ध्वंसत्वेनेति
नानुभवस्य प्रतिबंधकत्वं नवानुभवेध्वसंस्कारणत्वे सर्वसंस्मरणपत्तिः उद्बोधकस्य
फलैकोनपत्तेन तावापिसमानत्वात् नच पत्राधिकाप्रादृशावादर्शने सति श्रीकृष्ण

रामः
५६

स्मरशब्दांस्मरणान्तराधिकाज्ञानत्वेनेवश्रीकृष्णस्मरणोकारणताकल्पनेलाघवं पञ्चा
तश्रीकृष्णज्ञानेसुतिनराधिकास्मरणान्तरश्रीकृष्णस्मरणदिनातस्यसंस्कारस्यानाश
त्रस्मृतिःभवन्मतेदृशाराधिकाज्ञानानांदृशसुश्रीकृष्णस्मरणेषुनष्टाभित्वेनहेतुत्वे
दृशकर्तृकारणभावकल्पनेगोप्यमितिवाच्यंएतावातास्थलविशेषेसंस्कारसिद्धावा
पिसर्वत्रतस्यासिद्धेःकिंचसंस्कारस्यस्वधर्मसंस्कारोऽनुभवस्यसंस्कारानाशेस्मृतेष्वका
रणत्वस्यचसंस्कारप्रतिसंस्कारस्यप्रतिवधकानापांअनंतसंस्कारदेश्वकल्पनापेक्ष
पाराधिकाज्ञानेधेवश्रीकृष्णस्मरणजनकतावच्छेदकधर्मस्यैकल्पनापाउचितपादिसा
क्षांतावत्प्रत्यभिज्ञापाःपृथगभावत्वमाशङ्कानिराकरोतिप्रत्यभिज्ञेति सौर्यमुक्तंज्ञानमि
त्यर्थःस्मरणेति सश्रीकृष्णस्मरणकारकज्ञानमित्यर्थःअत्रेदंविषयं संस्कारतन्मत्वेनस्मरसा
त्वेवसंग्रहःनप्रत्यभिज्ञापाःतत्राशमात्रसंस्कारजन्यत्वस्योपपत्तीणत्वात् तत्रोपरकृष्ण

१.१८

६०

ससाक्षात्कारस्यैव वचनमस्तु साध्यापकत्वात् पथामल्लतोदाहरणं सम्पक्कस्मत्तोपिरहसि
 प्रविभावितोपि प्राणेश्वरो न हरितापहरो वभव प्रातःसविश्वसुखसागरनागरोपसंदृष्ट
 वदृष्टपंशिशिरो कंठोति अत्र स्मरणवेत्तपातस्याप्रत्यक्षतं फलवत्तत्पमिति पृथग्भा
 वत्वेमेव वक्तुमर्हम् तथा वसंस्कारं न न्यत्वेन तदुपसंग्रहेन विविदिमहे किंतु प्रत्यभिज्ञाया
 पृथग्भावत्वाभावात्सम्यक् विस्तरः संस्कारेति आदिना संवधिदृष्टो नादेः परिग्रहः अनु
 भावा इति आदिना द्वावलोकनादपोग्रात्याः प्रत्यभिज्ञेति प्रत्यभिज्ञोदाहरणमित्यर्थः का
 तिंदी सरसरति पमुनासरो वरादित्यर्थः समेत्य समागत्य न भसः मग्नस्यैको देसमीपेप
 तचक्रद्वंद्वचक्रवाकमिथुनं परिक्रान्तिखेलति नदिं सुधाकरकलावदकला आक्रम्य क्र
 मित्वा तत्तत्शोभां जित्वेति पावतविस्फूर्जति शोभते अथवा कालो दीसरसः समेत्य तत्तत्समा
 गत्य पतचक्रवाकमिथुनं परिक्रान्ति तदिदं न भसः क्रोदे गगनसमीपवर्तिनी सुधाकर

 एमः
 ६०

कलाः आक्रम्य शोभाक्रमणं कलाविस्फूर्तिका लिङ्गाः नमः साम्पतीरस्य तत्सामाषम्य साम्प
चक्रपुगलस्य चंद्रकला साम्पमिस्राशपः चंद्रोपिस्मरः कामः तस्य वापेधनुः तस्य वापलं
चपलता तच्च मत्कारं तद्दीतिमवलंबते तेनाहं चंद्रे स्यास्तगमनसमयोः भिव्यस्यते ते
नप्रातः कालोः भिव्यक्रोभवनिते नपथा एतौ विपुः क्रस्यचक्रवाकपुगलस्य परपाग
रागस्य मिलापः तस्या करं वकुंते कृतसंकेतेन श्राकसेन प्रातर्पेनापिमिलापो भवि
ष्यतीति हाहो भिप्रापेण राधायाः करं वकुंते परिभ्रमणमाह तस्मादिति तस्मादि
ति तस्माद्वैतोरित्यर्थः सैवेपरांधा परात्रोपि विवोगे प्राप्ता सैवेपरांधा करं वकुंते कु
तहरेकदेववनमध्ये परिभ्राम्यति प्रियागमनाशया समं तात भ्रमणं कारोतीति संख
प्रतिसखीवचनं अत्र पूर्वमनुभूतस्य चक्रवाकारे हृते रोन्ननुभवीकरणं प्रत्यभि
होति सैव वमत्कृतिविश्रान्तिधाम तपाप्रतीपते स्म सुहृदहरणमाह स्मृतिरिति वदं वावुते

१. रि.
६९

राधिका मुखारविरेल गोदृष्टिर्पेस्मिन्नतस्मिन्तेन मंदहासेन किं मीरितं विकसितं आननं
मुखं स्मरामि मद्द्विषयकावतं सांसां योग्यसंबंधाननुसंधानं पश्यती राधा हसितवतीति भा
वः पदा अंसमले राधिका स्कंधाधोभागेऽषत्कुंविता रश्नाथेव क्रीकृता दृष्टिर्पेस्मिन्कर्मणि
पथाभवति तथापि अवतंसंबुध्निसतीत्यन्वयः अत्र स्मरामोत्यनेनाभिप्रेतं विलसरावि
षयता शालिपदाधिकायाः स्वरूपसौंदर्यं स्मरणां स एव स्मृतिरिति भावः द्वितीयपक्षे तु अभिप्रे
तं पतस्कंधाधोभागसौंदर्यं स्मरणां स एव भाव इति तत्राह वाच्यता रोषः उक्तिस्तु प्रीकृष्णस्य स
खापं प्रति ध्यातिलक्ष्यपति धृतिरिति संतोषः अलंबुद्धिर्वैतस्य वा ननु दुःखिनोपिवैराग्योद्धेत
स्मंदपतस्य आह दुःखावुद्धिरिति अहं दुःखीति प्रतीत्यभावः दुःखिनस्तु तारशप्रतीतिसत्त्वा
त्रोषः विभाव्यति आदिना क्रियासामर्थ्यं यो ग्राह्याः अनुभावा इति आदिना सखावस्थिता
दिपरिमहः उदाहरणं पथेति परस्थानं कपोऽबुद्धिः भूषा आभूषणानि भस्मरन्तीति विपिनं

राम
६९

नंदनं वेश्मगहं वाहनं पानं वृद्धेन रहो वृषोः नृक्षान् चर्म गतासुरीयं चैलं वसनं तथापि ईश्यां
भोगसामं प्रोक्त्यामपि मन्मथरियोः कंदर्पराते हरस्य भोगः सुखानुभवः सुखदः त्वसा सात्का
रभोग इति वाक्यान् पद्मभोगः सुखानुकूलक्रिया किमु कथं भ्रष्टपति न ज्ञापते वेतिकाकुः
किंच ईशत्वं हीयते किमु ईशतातिवन्न किम् अथव महारेवेति किमु नो गीयते न कथ्यते
लोकैरिति शेषः अपि च न स्पष्टं देव इति स तात नैः किं वा न्यस्यते अप्यं देव देवो न भवतीति
अत्र महारेवेति कथनाभावादेव देव इति संज्ञाभावोऽर्थसिद्धः न हि महारेवेत्यत्र देवदेवस्य
यो हि त्रैलोक्यकृत् प्रत्यर्थः एहदप्यप्रतीतिपथ्यमा एकेन मीयेः न च महान् वा सो देवश्चेति कर्म
धारपः देवानां देव इति तत्पुरुष इति समासभेदादर्थभेदः महर्भिन्नो देव इति कर्मधारयमा
संज्ञासार्थार्थार्थाः भेदोऽर्थो देवसंबन्धमिन्नो देव इति तत्पुरुषसंबन्धिनिता सति कोऽर्थ इति
स्फुटं मर्थभेदापत्तेर्भा इति वाच्यं पतो हि न वपं वाक्यार्थभेदमपत्तयामः किंतु महारेवेत्य

१.८१.

६२

यतेनेवदेवदेवत्वेत्ये पुनस्तत्कथनयोगमहच्छब्दस्य उत्कर्षवाचकत्वात् न तत्परसम
भिव्याहारात् उत्कर्षविशेषो बोध्यते यथा महातत्त्वं तत्र क्रियोत्कर्षद्वारा तत्त्वं
निरूपितोत्कर्षस्तस्मिन् शब्दे बोध्यते तथा देवपदसमभिव्याहृतमहत्पदमेव पौत्क
र्षद्वारा देवदेवतिरूपितोत्कर्षस्तस्मिन् देवेति तथा च देवदेव एव महादेव इति नारायणमा
त्रमपि वैलक्षण्यमिति हि क्रीडालक्ष्यपति स्वच्छंदेति स्वतंत्रेत्यर्थः संकोचः क्रिया
योग्यतापामाधिकर्तुमनर्हत्वं ननु अभावः अतएव पति सुखसारुष्ट्रक्रियापतास
त्वेपि गुरुजनदृष्टो संकुच्यते अत्रादिप्रेराणापानुकरणे चेति वस्तु क्रियानिष्ठत्वाच्च
घसंकोच एव क्रियासंकोचतेन विवक्षितः विशेषणप्रयुक्तविशेषाभावस्येव विशि
ष्टाभावत्वात् तथा च संकोचपदसंभावपरमेव शंकापात्रासेव केवलं क्रियाविरहवत्
नुस्वातेन विशेषितं अत्र तु पारतंत्र्यं अनागस्तु कमेव पदं क्रियामात्रप्राप्तापत्तिः।

रामः
६२

वितक्रिपाकरणं क्रिपासंकोचः क्रिपान्नकर्तव्यत्वेनोपस्थितं वस्तुमात्रं ननु क्रिपाया
पारः व्यापारे व्यापारस्य बाधा न पक्तिं चित्पदेन क्रिपाविशेषग्रहणं प्रकरणानुरे
धाद्धोषं तथा च स्वच्छंदपरचित्सं विभावारति आदिना प्रिपावलोकनोदियपरिग्र
हः अतुभावारति शिरोनमनं नम्रीकरणं नपनवदनयोः प्रच्छादनं आदिनाः संमु
खीभूपावस्थित्यादियपरिग्रहः उदाहरणं पथेति सखीप्रतिसख्युक्तिपरिपं पत्र
अध्यानागयो मित्रो मित्रो प्रतिरत्नमित्रिप्रतिफलगत प्रतिविवितस्वभर्त्तिभा
लगते सिंदूरं विंदुं दृष्ट्वा केलिदापभ्रमेण केलिः सुरतक्रीडा तत्र पोदीपः तस्य भ्रमः
तेन लक्षिता कमलनेपना साताकांते गमे हरिं नालं चोलं चेलं वसनं हरति लोलेषु
चले पथा तथाः वलोकं पती पश्यंती सती परितः समंतात् पाणिपंके रूहेण स्वकर
कमलेन रत्नमित्रिप्रतिरिवितं सिंदूरं विवे प्रच्छादयति अत्र केवलं रत्नमित्रो भालस्था

१. ८
६३

सिंदूरचिंदुमात्रं न प्रतिविंवते किंतु भालाघवपवविशिष्टं तथा च भालादिविशेषदर्शनसत्वात्सी
तायाः सिंदूरविशेषकथं लिहीय भ्रमः अतएव रष्ट्रादष्टेति वा स्याददर्शननिष्ठोत्कर्षाभिव्यजद्वा
एव विशेषदर्शनमेव निरूपिते भवति दर्शनोत्कर्षस्य विशेषदर्शन एव पर्यवसानात् अपि च
केलिहीय भ्रमेण न्यत्रेत्यं भूतलहरो इत्यनेन लहरो वा विपदा नृतीयाः शुश्रिष्ये ततश्च न ह
रात्वं व्यावर्तकत्वं तच्च विशेष्यतावच्छेदकसमानाधिकरणाभावाप्रतिपोगित्वं प्रकृतं च वि
शेष्यतावच्छेदकं कमलनपनात्वं तत्समानाधिकरणीभूतगगनत्वाभावाप्रतिपोगी कलिही
य भ्रम इति विशेषरागा विपदा नृतीया परंतु विशेषरागमपि प्रच्छादनक्रिया हेतुभूतं वक्तव्यं
मिति पथा कथंचित् नृतीया समर्थने पि भ्रमः कथं समर्थत इति चेन्नोच्चे वाच्यं पतो रष्ट्रादष्टेति
ति न विशेषदर्शनं येन भ्रमो बाध्येत किंतु प्रतिमिति प्रतिदर्शनं विधीयते अथ न दर्शनं सम
कालीनमेव केलिहीय भ्रमः तेन च प्रच्छादनमिति हेतु नृतीया पा एव संभवेन स्पष्टा पंकप्रसा

रामः
६३

लनंवरमिति ध्येयं नन्वत्रस्वच्छंदक्रियासंकोचरूपाब्रोडाकथं प्रतीयते केलिरीपभ्रमेण
प्रतिविंबितभालसिंदूरविंदुं प्रच्छादनक्रियाविकासस्य दर्शनात् ननु संकोचस्येति चेत्तेवं प्र
तिविंबितभालसिंदूरविंदुं प्रच्छादनानुभाविता ब्रोडाया एव प्रतीतेः संकोचस्तु प्रकटसुरतक्रि
यां प्राप्तिरिति चेत्तुः चपलतां लक्ष्यति इतरदितरति अयं वहितद्वित्रिक्रियाकरपामित्यर्थः
लाववादाह शोघतेति तत्राच चपलत्वमखरोपाधिरूपमेवेति भावः पञ्चपुगपक्षितिक्रि
याकरणात्त्वमेव शोघत्वमेवेति व्याख्यानं नत्र शतपञ्चपुगपक्षित्रमिति वदोगपद्योशेभ्रम
त्वेन पूर्वलक्षणो लक्षणान् मात्सर्यमिति मत्सरतेत्यर्थः परेत्कर्षासहिष्णुत्वमत्सरपदा
र्थः आदिनालोभादिपरिग्रहः अनुभावा इति वैरिदर्शनमिति अत्राकारगतकारः प्रामा
दिकः वैरिदर्शनं वैरप्रदर्शनमित्यर्थः वैरिणः शत्रोर्दर्शनमिति विवक्षुणानुतस्यज्ञानविशेष
स्यांतरधर्मनयानुभावत्वासंभवात् वैरप्रदर्शनस्य तु गात्रवेषपापि भवितुं शक्यत्वात् आदि

१.४

६४

नानर्त्तनादिमहः उदाहारणं पथेति परस्परं विमानस्य देवानां वंचनं लंकावारिणि लकाप्रा
 प्रवति सेनुकारिणि सेनुकारपितरि रणक्रोडावमत्कारिणि संग्रामलीलाचानुपवति प्रो
 धनं दवचः प्रसारिणि उत्कटनंदजनकवचनवक्त्रि तारशोरा मेधनुश्चापंधुन्वतिकंपप
 तिसति तस्य रामशत्रो देशाननस्य एवरास्य समरमारंभस्य पोरंभः वीरध्वनि त्वाभिमान
 : जेन स्फुरंति चतानिके पराणां संगदानां कृणितानि धननानि जैरनुमेयो विशिखानाचाणां
 नां त्यागापासुतादृश्यः करश्रेणपः हस्तपंकपः विंशतिभुजा जातारः अत्रजनिधानोर्ज
 म्मार्थकत्वं विशिषत्यागं वैशिष्यमादापनि रूपिनं सद्विशेषां शेषु विंशतिभुजेषु बाधाद्विशि
 खत्यागरूपविशेषाणां शेषपर्ववसितं तेन विंशते भुजे पुगपदेववाराग्न्यागरूपा क्रियाना
 तिस्रभिः सत्यते अतएवाहं मादधिकं भवामीति मात्सर्यं सभिः सत्यते हर्षलक्षपतिवेत
 इति चित्तस्येत्यर्थः प्रसादः प्रसन्नता प्रियदर्शनेति स्वष्टदर्शनेत्यर्थः आदिनाः लभ्यतामा

 रामः
 ६४

मादिपरिग्रहः अनुभावाति आदिनाउदाखचनादिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति सर्वं
प्रतिसखावचनं पुलकिंतारोमाचिनाकुचकुंभयोः पालिः प्रांतभागोपत्रक्रियापां
प्याभवतितथमाधामुकंदमुखेंदुवीक्षणां पहरिंमुखचंदुवीक्षणापव्रजतिअत्रविशे
षेक्षणाविवक्षणाअनुरागभरसकटाक्षदर्शनं व्यज्यतेनारथ्यं वचतुर्थ्योअर्थ्यं नारथ्यं च
तुर्थ्यातिवचनात् अर्थ्यं दनयेनंअर्थ्यंनस्यार्थ्यंनारथ्यं तच्च हेतुकार्यं निरिष्यतेतस्मै
इदंतदर्थ्यमिति वचतुर्थ्यासमासः तदर्थ्यः शब्दाः कार्यप्रयोजनकारणमाह तदर्थ्यस्य भा
वस्तादर्थ्यं व्यज्यतादर्थ्यशब्दः कार्यप्रयोजनेस्यकारणस्यकार्यस्यचयः संबंधः समा
ह कृत्रद्वितसमासेभ्यः संबंधोभिधानंभावप्रत्ययेनेतिवचनात् तत्रशब्दांप्राप्तायां
चतुर्थ्याविधीयते मुक्तपेहरिंभजतीति मुक्तिलक्षणाकार्यापहरिंसेवतस्यर्थोपिथा
नथाहरिमुखचंददर्शनरूपकार्यापव्रजतीत्यर्थः अत्रेदोच्यं राधिकाकर्त्तृकव्रतन

१.८
६५

नक्रिपापाहरिमुखं चंद्रदर्शनं प्रतिनकारणात्वं किंतु हरिमुखं चंद्रादिकाचक्षुरिंद्रियसंपो
गः व्रतनंतुतादृशं संपो गं संपाद्योयसीरां तथा च कथं तादर्थ्यं चतुर्थोति तत्र वदंति नत्य
त्रकारणात्वं अमवहितफलजनकतावहिहरिसेवाऽव्यवहितं मुक्तिफलं किंतु ज्ञानद
रेति परंपरासाधारणं प्रयोजकतामात्रकारणात्वं तच्च व्रतनक्रिपापामपिव्यापारेण व्या
पारिणो रस्यथा सिद्धे रभावात् अतएव मनोरमापातसंकापीयेन तदर्थं कारणात् तस्य भा
वस्तारथ्यं व्यजा उपकारकत्वरूपसंबंधो मिधीपते उपकारकत्वे चानेकधा तेन ब्राह्म
णापदधीत्यादावपि भवतीत्युक्तं नैपापिकास्तु तादर्थ्यं स एवार्थः प्रयोजनमस्य तत्वं प्र
योक्तृत्वं चात्र न तत्त्वं दुःखादेः पापादिनस्य तपादुःखापपापमित्यापत्तेः नापि न स्य त
पेच्छाविषयत्वं स्वर्गादेः पुण्यादिनस्य त्वेनेच्छाविषयत्वात् स्वर्गापपुण्यमित्याघातेः न चेष्टा
पत्तिः तथा सत्यपि पशुं व्रजतीत्यर्थं पाकापव्रजतीति निर्वाहापत्तुमर्थेति सूत्रप्रमाणवैय

रामः

६

पथ्यात पाकादेर्निरुक्तव्रतनाद्यर्थतयैवतद्वाचकपराच्चतुर्थ्युपपत्तेः अपितुंसमभिव्या
हृतपदार्थनिष्ठमापारेच्छातुक्तेच्छाविषयत्वं तत्प्रयोजनकत्वरूपतादृश्यं च तद्विषयाधी
नेच्छाविषयमापाराश्रयत्वं दोहणोपपेक्षाधीनेच्छाविषयतद्वाचकपापपार्थत्वमि
ति तद्विवक्षया पापपराच्चतुर्थ्याद्विषयाधीनेच्छाविषयमापाराश्रयत्वं चतुर्थ्यर्थः प्रप्यथ
मेच्छायां पापारेः प्रकृत्यर्थस्य विषयतयाऽन्वयः एवं रंधनापस्थालीत्यादावत्यं प्रकृते
च हरिमुखेन्दुदर्शनापव्रजतीत्यादौ हरिमुखेन्दुदर्शनेच्छाधीनेच्छाविषयस्वाश्रितदेशवि
भागतनकत्वरूपमापाराव्रतपाव्रतनस्य हरिमुखेन्दुदर्शनार्थत्वे मिति चतुर्थ्युपपत्तिः प
कुं व्रततीत्यादौ व्रतनादेः पाकानुकूलमापाराणां श्रयतयानरूपमापाराव्रतपाव्रज
तीत्यादौ अनेतचतुर्थ्या नितुमर्थाच्चत्वादिसूत्रमित्याहुः मध्यस्य भंगमाति संतुपपतनभ
यंत विवक्षयति न करोति अथ च तितं वगो रवाणि नितं वगुरु तां न गरापति नमनुत अत्र स्व

१.टी

६६

स्वदेहातनुसंधानेन वस्तुना गमननिष्ठात्वरिततामिव ज्ञेयते तेन च मुकुंददर्शनहर्षो
 ऽभिव्यज्यते आवेगं लक्षयति आकास्मिकः कारणाभावसामयिकः देशकालाद्य
 निपुतो वा श्लेषपातविवर्तः रसागमनप्रत्ययः अनिष्ठागमनप्रत्ययः विवर्तः आ
 तात्त्विकान्यथाभावस्वरूपः अवधिं कृत्वा गते श्लेषेन तस्य त्रिविधैव कस्यचिदुक्त्यापस्त
 रागमनभ्रमः एवं द्वित्रिदिनामुत्तरप्रवासं जिगमिषोक्तं ते शरीरे मेव कस्यचिदुक्त्यापस्त
 रागमनभ्रमश्चेति विवर्तपदार्थः वस्तुमस्तु श्लेषनिष्ठोपपातस्य विशेषेण वर्तनं विवर्तः श
 लेषनिष्ठोपपातविषयिरप्येवंतः कारणादतिरिक्तावत् अतएव स्वभाववेषाननुसं
 धानमुदाहरणोक्तं संगच्छते ननु श्लेषनिष्ठोपपातप्रत्ययो निरुक्ते स्वावेगकारणान
 नुसंवावेगश्च स त आह संभ्रमो वेति साधु स प्रवृत्तिर्वा आवगात्सर्थः ननु भावोत्पत्तौ
 विभावस्येव कारणात्वादविभावस्य निरुक्तप्रत्ययस्य कथं कारणेति चेत् मैवं प्रियश्रव

 रामः
 ६६

वरणोत्पातपदस्यतनिरुक्तप्रत्ययस्यैवग्रहणान्वेदिदर्शनंति आदिनाः निष्प्रवरणादि
परिग्रहः अनुभावादि त्वरा त्वरितप्रवृत्तिः विपर्ययः तद्वन्ति तस्यथा बुद्धिः आदिना
निष्वासादिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति हनुमतो वाकं वैरिमुगीदृशामिति सर्वत्रसंबं
धः रघुपतेः एतस्य सेनावरानरा न आलोकादृष्टी वैरिणां राक्षसानां मगीदृशामराणां
एकः करः विष्णवे स्वलिते वाससिनी विवसने द्वितीयः करः सहचरी स्कंधे सरया अं
से एकं वस्तुः पश्याद्गच्छति पाश्वर्कमा लोकते इतरचेतवस्तुर्भर्तुमुवेभ्राम्यति वांवारं
भर्तुमुस्वमवलोकते एकं चरणं कटकविद्वसन्ति करं कंतादे प्रात्पमस्ति अपरं चरणं
निर्गतुमुत्कंठते पलायितुमुत्सुकं भवतीति संबन्धः अत्र पुगपना विंधक्रिययाः निष्
पतनसंभावना तस्य भयाभिव्यक्तिद्वारा संभ्रमाख्यावेगो भिद्यते केचित्तुः चित्तस्य सं
भ्रमोपसारावेगोपसवाष्टधा प्रिया प्रियानलमरुद्वर्पोत्थानगतादितरत्पाद्गः परिचयं

संभ्रमोभीतिसंवेगादयोपीतिकोशात्संभ्रमपदार्थोभपंचेतनरात्रासेनेवंसंचारिणा
 स्वीदरीकृतनमिसंतव्यं तगोडतालक्षपति सकलेति तत्रस्वकृतिसाध्येति व्यवहारविशे
 षणांतत्रस्वकृतिसाध्यव्यवहारैः समोहंतादृशव्यवहारकरणासमर्थोहि मितितानवत्तु
 मित्यर्थः पथाश्रुतेपावद्यवरासामर्थ्येति तदसाधारणमित्यतिसंगत्यादितिभावः
 तत्रमूर्च्छादिषु तत्रतत्रआलस्यभीतित्रासेषुकृतिपयेति अपेक्षावः आलस्यदिवु
 साहजिकव्यवहारोपमर्दकविरुद्धव्यवहारैः समोहंतादृशव्यवहारकरणादृश्यतेअतए
 वआलस्यसम्पत्स्येपमेवेति व्यवहारंभवेतिर्मपदेष्टोपलापनंकर्तव्यमिति व्यवहा
 रः तदनायासं विरुद्धाविरुद्धोभपव्यवहारादित्यमिति रष्टेति आदितातद्विषयकप्रवेणा
 दिपरिग्रहः अनुभावाएतिअपरिच्छेदोऽनवधानं निर्णयाभावोवाहरणं पथेति दुपारंअप
 रंवरिनिधेः पांउदाहरेवोपेपथाभवतितथाआगतः प्राप्तवनः हनुमतः हनुमतः हनु

तुमत्संवंधिहसितं वितेनुः हास्यं चक्रुः पद्मा उदारवीर्ये उदारं अधिकं वीर्यं त्रिविधपवनसह
भावेन प्रमापनोदनसामर्थ्यरूपं पश्येति वारिनिधिपारविशेषणं पद्मा उदारवीर्ये पथा
तथा हसितं वितेनुरिति क्रियाविशेषणं हनुमताः त्पुदारकर्मकृतमिति वीर्यातिशयव
र्णनपूर्वकमेव हास्यं कृतवन्तो वानराश्च साशयः अतथा विपरीतोपहासप्रतीत्याह
नुमतिः अपकर्ष एवामिच्छन्ती भवेत् पद्मा वारिनिधिपारं आगच्छातो हनुमतः रुदिति
पारप्राप्तीच्छापानत्प्राप्त्यनुकूलो गवापत्यं पश्यंती हसितं वितेनुः कथमपमस्मान् रुगि
निप्राप्तरिति एवं हास्यं कृतवन्तो समुद्रं पश्यतामवस्थामाहा पुनरिति पूर्वार्थे समुच्चिता
र्थोत्तरतायां तथा च हास्यं कृतवन्त एव कथं पौवानरा अधीरवीर्यं चंचलतरंगनीरनिधीनीरं
सागरतलं वीर्यवितोक्ता धिक्त्रापितारवचित्रलिखितारं श्ववभ्रुः जाताः अत्रापमहीनीरनि
धिमुह्यं कथमागतस्याश्रुप्यामिच्छन्ति द्वाणवानरतिष्ठसकलव्यवहारक्षमत्वात् रूपतः

१.१८.
६८

तामिष्यत्यने ननु हनुमतः परपारगमनात्पूर्वनीरनिधिविलोकयतां वातराणां जरापुक्रा
कृतकार्ये हनुमति समागते न द्यात्रीश्रवणप्रवरानां समुद्रावनोकनावकाशाभावात्क
यमिपंजाघटीति नवागच्छन्नुमदवलोकनकालावच्छेदेन समुद्रावलोकनसंगच्छते
तत्कालावच्छेदेन चानरवस्तुः संयोगस्य हनुमत्पेव पर्याप्ततया समुद्रेतरभावारिति अत्रे
हमाकृतं दुःपारंवारिति धिपारिवेलातीरं आगच्छत इति विभक्तिवचनयोर्विपरिणामेनां
छतो चो नरा हनुमतः हसितं वितेनुः सामर्थ्यज्ञानाभावात् अधीरवीचिता रनिधिनां उद्धी
र्यस्वेषु उद्ध्वं च ता सामर्थ्याज्ञानात् चित्रार्पिता इव कपयो बभूवुः अस्मित्यज्ञे उदारवीर्यमि
ति नीरविशेषणं हनुमत उदारवीर्यं हसितं वितेनुः परिचागच्छत इति षष्ठ्यं जमेवेत्याग्रहस्त
दा इह पारमागच्छतो हनुमतो हसितं वितेनुः पंसमुद्रोद्ध्वं घने कुत्र समर्थ इति स्वपंवतोर
ति धिनीरं वीर्यसचित्रार्पितसदृशाताता इति आख्येयं परंतु पूर्वस्मित्यज्ञे उदारवीर्यमिति विशेषो

रामः
६८

षण्मनर्थकमिवप्रतिभातानिचित्यं गंर्वलक्षपतिः आत्मनीति स्वस्मिन्नित्यर्थः सर्वाधिकत्व
बुद्धिः सर्वाधिकोहमित्याकारप्रत्ययः अहंकारिणोपि स्वस्मिन्नपित्रपेशपाः अधिकत्वप्रत्य
याभावादाह सर्वस्मिन्नधमत्वबुद्धिर्वाति स्वन्नसर्वधमद्वेत्ताकारप्रत्ययस्यार्थः
अत्राधिकत्वाधमत्वेकर्मणाननुजात्या अहंकारिणाश्चांगलस्यापि स्वापेशपासर्वस्मि
तधमत्वतिष्ठपात् जातिगर्वेस्पलक्षत्वेन नाधिकत्वाधमत्वयोः संकोचः नह्यनरत्वे
नोभयोरनुगमात् सर्वपरंतत्तद्योग्यतावच्छिन्नविशेषपरं प्रथमलक्षणेदुधिकत्वाभा
वयोग्यतावच्छिन्नविशेषः सर्वपरार्थः तेन स्वस्मिन्नस्वपित्रपेशपाः अधिकत्वबुध्यभावेपि ना
संभवः तत्राधिकत्वयोग्यतासत्वेन नह्यभावयोग्यताविरहान् द्वितीयापलक्षणेन अधमत्व
योग्यतावच्छिन्नविशेषः सर्वपरार्थः तेन स्वपितारे अधमत्वबुध्यभावेपि नासंभवः तत्राध
मत्वयोग्यताविरहान् अत्रापि सममिमाहतापेक्षिके अधिकत्वाधमत्वेवोध्ये अत्रोऽप्यपे

१.८
६६

सपाः न्यपितरि अधमत्वसत्वेनाधिकत्वाभावपोग्यतासत्वेपिनकां चिरुनिःवस्तुतस्त
स्वस्मिन्सर्वीपेक्षयाः अधिकत्वग्रहे सर्वस्मिन् अधमत्वबुद्धिरार्थिवेति नलक्षणांतरं भवितुम
हेति एवं सर्वस्मिन् अधमत्वग्रहे स्वस्मिन् अधिकत्वबुद्धिरार्थिके वेति नलक्षणांतरं तथा
च नलक्षणादपेक्षास्य किंत्वेकस्मिन् लक्षणे किं तत्सर्वं वापरं वा इत्यत्र तास्माकी न आग्र
ह आतस्य मापघतस्यास्तां नावत्तलैश्च वेति आदिनां पादित्यादिग्रहः अनुभावा इति
आदिना गवोक्तिपरिग्रहः उदाहरणं पर्थति भाग्योक्तिरियं जलधो समुद्रे कलशो भवेता
स्ति नानि तरां पीने सति पावत गौरीपतेः शिवस्पललाटदहते तान् पीने त्राग्रो गंगपास्वा हो
तु प्रक्रमः उपक्रमः कृतः तावत्तत्र शुष्काध्वो विपक्षाः शत्रवस्तेषां तर्पणः तत्र त्यागार्थं स्ता
सोदगं भोसहदं दानि ते त्रां बुजानि तेभ्यः प्रसवलंति पान्यश्नानि तेषां वारिपटलैर्जलधारैर्मया
पपोरायः कतिक तिसमुद्रः स्रष्टाः नवान्नवद्रुसमुद्रविषये के गंगपारतिभाव आभासतां प्रा

रामः
६६

प्रुपादितिशंकां नहि अत्र समुद्रनिष्ठं भूपस्त्वं रतिभावोपल्लोपो गि किंतु गगापाः श्लोकवि
वृत्तितास्यर्पकं पतरप्येकं समुद्रं शोचिनवती अतो मया वहव समुद्राः स्रष्टारतितास्यर्पा
प्यः एवं तास्यर्पाया लोचने न च कुर्वेशिष्टा रुचोः भिद्यत्यनेरतिवाकार्य विप्रान्तिस्तत्रैव
विष्णुर्लक्ष्यपति इति को वेदे हे रं भावी न वेन्याकार इत्यर्थः ननु जीवनादीनां संशयः
किं तेषां प्राप्तो वा नाशे वेति संशयादाह अनिष्टेति अनिष्टविषयकविचार इत्यर्थः अ
थातो ब्रह्म तितासेति सूत्रे जितासेति पदे विचारे रूढमित्युक्तत्वात् नन्वत्रापि अनिष्टं कि
मिति स्वरूपविचारो वा अनिष्टं एवं मे भविष्यतीति प्रकारविचारो वा नाद्यः अनिष्टस्वरूपस्यो
ष्टाभावरूपस्यानिष्टपदे नैव बोधितत्वेनो हारयो ह रूपविचारस्यानपेक्षितत्वात् न तां सः ना
ह विचारे स्पतितासापदानुपस्थाप्यत्वात् सामान्यतो ज्ञानस्य विशेषणज्ञानुमिच्छातिता
सेति नितासात् शरणान् अतएव ब्रह्मणो विशेषज्ञानेच्छायां जन्माद्यस्येति निरूपणं न च विशेषे

१.८.

७०

षः प्रकार एवेति प्रकार विचारो व्याप्तिरिति वाच्यं यतः प्रकार विचारस्य विषादतनकत्वं न तु
तत्त्वं एतेन तन्नितासापदस्य रूपा विचारपत्वमपि व्याख्यातमिति चेत्सत्यं अत्र नितासापदेन
लक्षणायाः निषेधसंभावनयानुनायस्य ग्राह्यत्वात् शक्तं तु अखंडं नितासापदं तानसामा
न्यगोचरे च यामिति संगतिरलक्षणादौ मधुरानाथेनोक्तं एवं पूर्व लक्षणा विलक्षणे वा क
तिर्य्यचस्पितविकल्पे बोधेति वस्तुतस्तु इष्टानिष्टविषयकसमहातं वनात्मक विचार एव
विषाद इति ध्येयं लक्षण निषेधपदार्थसंगृह्णाति इति आदिना मित्रादिपरिग्रहः विभावा
नाह अपराधेति नृपगुर्वधपरोधेत्यर्थः आदिना पुत्रकलत्रादिहानिपरिग्रहः अनुभा
वा इति सहापान्वेषणं कामे साहाय्यं करिष्यतीति सहापगवेषणं उपायविचितो हेतुर्धिता
आदिना त्विनायकस्तवनादिपरिग्रहः विमनस्कता अप्रसन्नता अधमातामिति आदिना व
दनमालिन्यादिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति राधिकायाः सखी प्रतिवचनं प्रत्यावृत्त्यपराह

रामः
७०

इस परिभवंगृहं ब्रतामि पामि नहि वाचा अवश्यं आपास्यामि मिष्ये हसित्वा दिकानं प्र
सुक्तीना प्रभवः अनृतत्वं भवेत् स्यात् इतः अस्मात् देशानतिक्रममेव संकेतकृतपरमे
वपरिनिर्गच्छामि पामि नहि केविदकिं स्यात् इति संभावना उत्कटैककोटिकः संशयो वा सं
देशो त्याकारका तु गनप्रतीति साक्षिकमखंडसशपत्वेन सिंहाग्रमप्रभृतिमिरंगीकृतमि
ति नास्ति विप्रतिपत्तिकापि क्विद्वनतरे वनगुप्तप्रदेशे निष्क्रम्येव परिक्रिंतातमेतावता
नकाविदिष्टसिद्धिरिति भावः मध्येवर्त्ममाणमध्ये कलानिधेचंद्रस्पसमुदयः सम्पकुउद
यो जातः पातः हे सखि किमा तन्पतां किकरः रणीयं अत्र किं स्यादित्यंतेन विमनस्क नैवा
भिम्यत्पतेन तु सहा पान्वेषणोपापवितां किं जातमेतावता इत्येते वेष्यपरिभावनपादुः
खोदिका भिम्यत्किं द्वाध्यातमभिम्यत्पतेः किमा तन्पतामित्यंतेनोपापविता भिम्यत्पते
अभिम्यत्कैरेनैरनुभावविशेषोर्विषादोऽभिम्यत्पत इत्यवधेयं ओत्सवं लक्षपति कालेति

र.टि

७९

तद्विलंबासहनमित्यर्थः सकलेति ननु सकलेति द्विपैरेकदा क्रियाप्रारंभो वाधितः विरुद्धक्रि
याणां परस्परं प्रतिबंधादिति चेत्संस्त्य मनसोः एतत्सुप्तपामुपसर्गो रं द्विपैः संबंधसंभवा
त्रवाधः न चापेक्षां वश्वपलतपागतार्थः विभावानुभावभेदात् तवस्तनस्तु अथपानाम
नेकार्थत्वात् प्रियानागमकालीनक्रियाप्रारंभस्तेन तत्र क्रियाप्रारंभे रातत्रकालपाप
नं बोध्यं प्रियेति आदिना ध्यानपरिग्रहः अनुभाव इति आदिना प्रस्वेदं भादिपारेग्रहः उ
दाहरणं पथेति एधिकायाः सखी प्रतिबोचनं कैरपि कतिविधैरपि केलिः लीलानस्याः
कौतुकं इच्छा कौतुकं नर्मणी च्छापामिति हेमः तद्विषयकानिमनोरात्यानि तेराद्योपामः
प्रवमः प्रहरः नीतः पूर्णितः क्षितोपः पुनः मद्यो मालतः केसरकुसमानि वास्तुनि चंपका
नितवानि अंभोजामिरेतेषां हारास्तेषां गुंफने नीतः कांची कटुपां कुंठलेकरापो हरीवस्त्र
सिंहे मवलपानि स्वर्णकंकराणि हस्तपौः एवं भूषणविन्यासे राभरासंस्थापने स्तनस्त

रामः

७९

निरनंतरं नृतीपोपि पामीनीतः अत्रानतर्पेद्वितीयतुतोपप्रहरनिरूपितं बोध्यं हे सुंदरि हे सखि
वासरस्य चरमः चतुर्थः पामः प्रहरः कथं पास्यतिकथं गमिष्यति इतरेतुषां व्यासंगेन पापनं
अत्रतुनव्यासंगरतिभावः पद्मासंवीध्यंत सुंदरी पदात्सरव्यानापिको प्रतिवचनं हे सुंदरि क
तिविधकेलीयाविषयमनोरास्यकरणाकमध्वी प्रभृति कुसमहारगुफनकरांकां गेषु प
थास्यां नकांची प्रभृति भूषणविन्यासकरणाकप्रथमं द्वितीयतुतोपप्रहरकर्मकपाप
नानुकूलप्रयत्नवत्पाभावं भवत्या चतुर्थं प्रहरपापनव्यासंगप्रयोजकप्रदार्थोद्दर्शना
त्रतदनुकूलप्रयत्नः संभवतीति केन व्यासंगेन स्थेवं तथा च चतुर्थं प्रहरे विषयांतरसंचारा
भावेन तापकमिलतोत्सुकस्फूर्त्यैः सह विरहप्रयोत्सङ्गः खोदकता वासितानः करणह
त्रिविषयतापकस्वरूपध्यानसहभाविनी मूर्च्छविष्यपाविहलितस्वरूपपात्वपावपमपि
सख्यकथं कारताभावं प्राप्या मरसस्माकमपि चतुर्थं प्रहरपापनं कथं तथा कदर्थितं स्या

र.टी.

७२

दित्यलंनिरालंवांगानाशेदरोन निशंलक्षपति इतरादितररिति स्वस्वप्रतियोगिकतन्त्रदेव
रिद्रिपमित्यर्थः सर्वेद्रिपंविहायेतिविवक्षापोसुषुप्तिरेवस्यादिति सुषुप्तिनिद्रयोर्भेदेनस्या
दितिनत्ररितिविशेषावुधावनंतथाचयेनयेनसर्वद्वंमनस्तत्ररिद्रिपंविहायेत्यर्थः वस्तुतस्त
त्वागिंद्रिपातिरिक्तेंद्रिपबोधनायेनरदितरत्यहंत्वद्मनोयोगेर्द्रिपसंबंधस्यावर्तनीयसत्रि
धेस्तद्धितैत्रेद्रिपायोगेत्वद्मनोयोगेनिशतरयोगेनुसुषुप्तिरेवेतिवस्तुस्थितिः अतएवाह
त्वचोति अपमाशयः सुषुप्तेर्पूर्वावस्थानिशतथाचस्वपीमीतिप्रतीतिसाहिकेंद्रिपाणां
व्यापारवैमुख्यंनिद्रेतिनिष्पन्नंअतएवज्ञानसामान्यप्रतित्वद्मनोयोगस्वकारणत्वान्न
त्रस्वाग्रज्ञानसंभवोपिवक्तुंमहतांयोग्यनिभावः तत्रेति निद्रापोमित्यर्थः स्वभावः तमोगुणः
आदिनमादिपरिग्रहः अतुभावाश्चिआदिनानपतमुद्रागारिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति स
त्वाप्रतिराधिकावचनं हेसखिमपास्वप्नेकमलकलिकामंडनः कंजकुचलालंकृतः अत

एमः

७२

नएवकमलकुंजलतावर्णनंगेवैकसवविकासाभावात्रदोषःसेधखंडःधनसमूहःह
ष्टःरक्षितःकिंकुर्वन्तपनदुहितुःकालिद्याःकच्छन्तगच्छन्तप्रतिचलनकीदृशःपि
द्येवहिंवहं तातिवा सामान्यतएकवेवेनविशेषतोवद्भवचनेवागुद्ये नत्कलापःअ
वतंसयोग्यतांकारतांप्राप्ततस्यापतंसःशिरोग्रपणपस्पतादृशःपुनःकिंकुर्वन्
असक्तवारं वारं आर्षतकुंचितेनवक्त्रीकृतेनवसुषोःसमूहंनपश्यन्तमममान
नसवलोकयन् पुनःकिंवसराःस्त्रिधायांगःप्रेमागागलितकरारुःपुनःकिलसा
राःशिथिलचराःसात्विकमावेनस्तमितगतिःपुनःकिलसराःस्तोकंअल्प
पथातथाविस्पष्टःप्रकरःहासोपस्पसःतथावसाकृतमीषद्विकसितवरनःअत्र
साध्यवसानलसरापारोप्यमाणेनमेवस्वदेनारोपविषयंकृत्स्ननिगीयेवोधविषयी
क्रियतःकमलकुंजलालंकृतत्वेवर्षापामसंभवमेवखंडपरंसाक्षात्कृतवोधकमि

र. रि
१३

नितुपामार्थः स्वप्रपरं निंदां विनाऽसंभवत्स्वप्रार्थकं सन निद्राभावलक्षकं सुषुप्तेः प्रा
गवस्थानिद्रेति तानसत्त्वमपिनवाधकं मितिभावः अपस्मारं लक्षयति ग्रहेति चेत्तसो
ग्रहापत्तीभाव इत्यर्थः आदिना पक्षारिपरिग्रहः तदात्मनि ग्रहादीनां तादात्म्यामिति
वेशोवा अत्रेति अपस्मारे इत्यर्थः आदिना उत्करवितापरिग्रहः अनुभावा इति कंपो
ऽगस्य केन आप्तेभ्यस्तं न स्वानुसंधानेभावेन निःसंतपा विपर्ययो सोमनिमोघं आ
दितास्वेदादिग्रहः ग्रहाद्यावेशः पस्मारपरप्रयोगस्तु संप्रसारणाज्जातो वरुणः संप्र
सारणमिति वतज्जत्वेन गौणाः तद्वत्सरा तु अहमस्मात्पुनः संधानाभाव इति ध्येयं
उदाहरणं पथेति एवमस्मभरतं प्रत्युक्तिरिव उद्धृतः इतस्ततश्चलेतः ननु पक्षेवाः
नवकिं सलपानि तएव अधरुचोपेषां ते तथाप्यस्ताः प्रसरिताः इतस्ततश्चिथिल
तपापत्तनाकारतपास्थिताः शाखा एव भुजापेषां ते तथा स्फूर्जतः प्रकटीभवन्तः को

रामः
१३

कोरकाः कलिकाः तएव फेतविंदवः तेषां परलौ। व्युद्देया कीर्णा देहप्रियोपेषांते
तथा भ्रातृपुत्रपुत्रा कलापाश्च भ्रमरसमूहाः तएव कुंतलोकेशाः तज्जुषः त
दंतः तथोष्वासा इवानिलास्ते रुक्मिणिः उत्कृष्टकंपपुत्री कृतास्तथा तारणाभ
रुहाः तएवः कर्तारः कपेर्हनुमत इति षष्ठी कर्तारि तथा च हनुमत्कर्त्तृक पत्रिपात
तंतर्कमातंशालंदोरापवेतं प्रेक्ष्य दृष्ट्वा अपस्मारं दधुरिवेति तदंतो ज्ञाता इवेत्युत्प्रे
क्षा अत्रेवाद्यभावेपि गम्यमानोत्प्रेक्षोप अत्रामबोधप्रकारः हनुप्रत्कर्त्तृक दो
रा कर्मक निपातनविषयदर्शनात् अवहितोत्रामपस्मारकर्मकधारणानुक्रम
व्यापारवतो भेदसंबन्धेन निरुक्तविशेषणविशिष्टाभरुहा इति प्रथमा तविशेष्य
कोबोधः तनुकपिसंबन्धि शालनिपातनदर्शनात् अवहितोत्रं निरुक्तविशेषण
भिन्नवद्भरुहकर्त्तृकापस्मारकर्मिकाधारणक्रियेति क्रियाविशेष्यक इति अ

र. टि.

७४

अहितवपस्त्रवादावधारादिनादात्माध्यासेनमनुष्यतादात्मापत्रत्वेनसंभाव्यमा
नाभूहःकर्तृतयाधारणाक्रियायामन्वितःतत्रचनिरुक्तविशेषणानामभेदसंव
धेननान्वयःपरोर्थैकदेशत्वानकर्तृपदार्थेनुसाह्यात्रान्वयःवाधानत्यक्ततेनुमु
त्पन्नविशेषेषुभूहेषुविशेषणानामन्वयोनिर्वाधःननुमूर्च्छाधनपृथग्व्यभिचारि
भावस्याहमर्थावेति संज्ञाभेदमात्रं बह्वकलशवदितिभावः सषुत्पित्तरूपति पु
रीततीति तत्रामानादीविशेषःअतएवतत्रज्ञानसामान्याभावएवेति तार्किकाःनि
इति मुन्येहत्यादकत्वादितिभावःअवभावारतिआदिनामुखव्यादाननासिकावा
दनपरिग्रहःउदाहरणं पथेति भक्तानांपरस्परंवचनंश्वासोच्छ्वासाभ्यांप्रवर्तनं
चवलंअधरोपांतंअधरप्रांतंपस्याक्रियायापथातथाआसंमंतात्मीलितेमुद्रिते
अहिगिपस्याक्रियायापथातथाआमीलितान्ताएतिपाठेतुपदांतंमुणरेर्विशेषणंस

रामः
७४

सुप्यतः स्वायंकुर्वतः श्रीमुरारेर्निभृतंतिभृतं अत्यर्थं अंतः स्मेरोमंदहासोपस्थाक्रिया
पापपाकापिकाचितगोपीकरणावतंसंश्रवभूषणंकाचितगोपीवादीहसपाः कनक
वलंपंस्वर्गकंकणकाचितगोपीदाममुक्ताहारमुस्मान्तीतिक्रियानतत्करीप्रत्य
कश्चेतिचोरपित्वागृह्णातीत्यर्थः अत्रस्वायभावस्तुभगवद्विशेषगोपीकर्तृक
चोर्पकर्मणाभिव्यस्यतेनतुसुप्यतइतिपर्यंतवाच्येभवतिस्वायव्याजस्यापितस
दवाच्यत्वात् प्रबोधलक्षपति इन्द्रियाणामिति ज्ञानोपयोगिनामिन्द्रियाणामित्य
र्थः कर्मोपयोगितां ग्रहाण्यसेतुकदाचिद्वस्तुवेषापांसस्यास्यप्रबोधासंभवारसं
भवः प्रथमप्रकाशः त्वग्रतोयोगात्पन्निसमपवर्तौन्द्रियाणांस्थलभावः अहमित्य
भिमानस्थलतोपात्तपन्निसराइतिवातिद्वेति उच्छेदः तदधिकराण्यसरापूर्वत्वाभावाः
तथाचनिद्राधिकराण्यसरातिद्राधिकराण्यसरापूर्वत्वाभावोतिद्राच्छेदः नतुध्वंसः तस्य

१.१८.
१५

स्यनिसत्वेनेदिपाराणां प्रकाशानुहन्नावपिसत्वात्सराविवोधभावापत्तेः प्रकृते निराधिकारा
क्षराः चरमक्षराः तद्विषये परिनिशस्यान्तराचरमक्षराणां स्य सर्वस्वस्यान्तरावनिशधिक
राक्षराणां पूर्वत्वाभावसमनियतत्वेनेदिपाराणां प्रथमप्रकाशः तथावेदिपाराणां प्रकाशोप
यमत्वं प्रकाशानुहन्ति प्रागभाववेति नुसुगमपंथाः इदं उपलक्षणादुः स्वप्रविज्ञातीय
शास्त्रस्पर्शाविभावा इति बोध्यं एतेषां निशब्दोपक्षीणत्वेन स एव इति प्रत्यक्षपितुरभि
प्रापेत्सर्वधपं अनुभावा इति आदिता भुजो ह्येपरापरिग्रहः उदाहरणं यथेति भक्तानां
प्राप्तेरवचनं सहसा अकस्मान् दृष्टा कुबलं पतन्त्यद्रोणी पत्रं तेनेदं विरहितं नमः ऊर्ध्व
प्रदेशाकाशं कुर्वन्त्याः राधायाः सांकेतिकैः संकेतबोधकैः कलकटः पिकः पारा
वतो वातहत्कंठनिनदेः कंठध्वनिमिती मृतः तथा अंगाकर्षणविवर्तमावविपरीततया व
र्तमानेव पुर्वस्य तस्य कंठशब्देनैव स्य लोलाश्चेने अंगाणां कंठशब्दाणां तं गं स्तेषां मंगार

रामः
१५

रचनाविशेषस्तत्रचतुरंतत्कर्तव्यतायाः आचार्यनेत्रां वृंजनेत्रकमलनः अस्मानपातुः क
तकुंजमरिंसुरोद्धसौधसंकेतसविधसमागनपारितप्रसारितापनदकमलविलोकि
तवितनस्यलणविकायाः पाप्रपतसदृशदृशकृतितप्रवणप्रबुद्धतंभारंभोद्धतविलो
चनविलोकिताप्राणप्रिपसीतनतमिन्नजातविविधायोगरंगश्रीरंगनपनकमलवर्णा
नमितिभावः पद्मादृशाख्याकुवलयपंचदकमलनस्यदोरावाद्गुल्यंविकासाख्यतेनद
रिदंतंभावमलिनंनभःगगनकुंवेत्याः पश्यंत्याः तेनप्रभातसमयंपश्यंत्यादृश्यः अ
पमेवार्थोतरसंक्रमितधनिरितिमाहसिकाः वस्तुनस्तकुवलयंतस्यदोरादीर्घ्यस्यप
रिमाणंतद्वरिदंतदहितंनभःकुंवेत्याः स्वदृष्टिविकासेनकंजदीर्घत्वंतितवत्यातिभावः न
पनकमलवर्णनंमितिभावः अमर्षंतस्यपति परेति द्वयेत्यर्थः स्वमित्रसुतत्रिषाहंकार
मशामनोत्करसमीहायाः अभावान् अहकारइति विधाधनचलाधिकतनितानिमातेदस

१. ६.

७६

र्थतस्यप्रशमनेउपमर्द्धनेउत्कटसमीहा तद्विषयिणीउत्कटेद्या मरुग्रेकोविद्याधमिमानःअ
हमुपमर्द्धकरिष्यामीत्याकारकेचेतिभावःविभावाइति अवमानं अवज्ञा अधिहेपःसभा
पातिरस्कारःआदिनायोगस्तनिदाप्रवरापरिग्रहःअनुभावारति आदिनाअधोमुखविंन
नादिपरिग्रहःअनुभावारति आदिनाअधोमुखविंननादिपरिग्रहःउदाहरणं पथेति ह
नुमतावानरात्प्रतिवाकंआसांप्रतंभर्तुःअरीमस्यात्तानेन नोवेतसरसिजनपनामंदो
दरो तस्याःसन्तुःमेवनादःतस्यसेनावमःतपासमेतंअथवासरसिजनपनाचसन्तुश्रवसे
नाचेतीतरेतरद्वंद्वःतथावमंदोदरीमेघनादसेनामिस्समेतसंमतवेत्पर्यःतस्युद्वेगमे
वनादसंवंधिसेनामात्रस्येवसंहार्यान्वपेनाथोत्कर्षःप्रतीपात तादृशंअपकारिणंदृश
मुखंरावरांलागलमलेपुद्यमलेवधाअमित संमंतातभूतलेभ्रामपामःभ्रमितंकुर्मः
किंवाशश्रुतनिरंतरंगममार्गावलोकनेप्रचलनपनपाचवलनेत्रपासीतपासांकसाद्वेरा

रामः
७६

रात्रालंकां उत्पारमनुवाती कृत्स्नपुपतिचरणो भोजपोषेति पामः पुक्कोकुर्मः अत्ररघु
पतिसविधं सितातपनं सहाय्यं तृतीयां चित्सीतासंवेधितपाः प्रधानमिति ताशंकता
यं सहपुक्ते प्रधाने तृतीये त्रसत्रेः प्रधानपदस्य प्रत्याख्यातत्वात् अपकारिस्थान
स्येवोपमर्दतो द्वेषविषयतया प्रधानत्वाच्च अत्र हन्मनोरावणाहंकारशमनेः मर्ष
भावोऽभिव्यज्यते अत्र च कोनवातने मूलतो लकाया उद्येदः सनुसीताया वाधित इति
न तत्र सीतायाः चपः किंतुरघुपतिचरणो भोजपोषेति पाम इत्यन्वयो बोध्यः अवहित्यलं ह्यपति आकारेति
लज्जायाकारेत्यर्थः विहारेति विलोसेत्यर्थः तपोः संगोपनं भयगोखहर्षोरितेति पुराणं
विभावा इति आदिना भयपरिग्रहः अनुभावा इति आदिना भयमोहन विलोकनधैर्यपरिग्र
हः उदाहरणं पथेति राक्षसानां परस्परं वचनं समवन्धाता विभीषणः सद्यग्रहं त्यक्त्वा गतः

१.४

११

सःपरिदृश्यमाणत्वेनप्रसिद्धःपाथोनिधिःजलधिर्वद्वःवानरैरितिशेषःसोपिपःदृष्टुंअतःग
 तःसोपिसारणिर्वद्वःसन्क्रुध्यतिभवतइतिशेषःअतोहेतोःसीतापरित्यक्तताभवताराव
 लोनेतिशेषःइतिसुहृद्गणस्वमंदोदरीप्रभृतिबंधुवर्गस्वबंधनंआकरंयिष्नुत्वास्मेराननोह
 सितवदनःरावणःसुक्तादाममौक्तिकाहारंकीरस्पशुकस्यातत्रामकराससस्पकंदसवि
 धेकंदोपरिविन्मस्यतिनिक्षिप्तवान्अत्रस्वभयंरावंवेष्टपागुप्तीकृतमितिगवणस्पअवहि
 त्यभावोभिव्यक्तवेइतिभावःउग्रतांलक्षयतिउग्रतेतिलक्ष्यनिर्देशःतथाचनिर्दृष्टतात्वंल
 क्षणांउग्रतात्वंलक्षतावच्छेदकंअनवोरभेदेउग्रतापदवाच्यत्वंलक्षतावच्छेदकंविभावाइति
 आदिनाःसत्प्रलापादिपरिग्रहःअनुभावाइतिआदिनावंधननिर्भत्सनपरिग्रहःउदाह
 रणंयथेति सखीप्रतिसखीवचनं कौटुं धनुःरणमित्रादित्राःपेभ्यस्तपःतेषांप्रचंडैःभु
 जादंडैःहस्तैःहस्तैःकृतं तत्रधनुषिप्रतिपक्षराजानःशत्रुराजानःतेषांरमणयःतासांवेणागुरोः

रामः
११

तदात्मकगुरोः श्रीप्रसन्नाङ्गिनां पौजिता कृष्णकारः उग्रस्वरूपः कुण्डलः तस्य तारुण्यं पश्यतनं
पद्माधारेति पाठे धारयतनं धारया आघातस्यैः तेन प्रपृष्टः पश्यतो वेदं दृष्टिपाः मन्त्रगताः कु
ध्वं तश्च तेष्वां रंतं रंतं पत्रे विंशतिः पत्रीकृतः तस्य लक्ष्मणः सते अन्विष्यते लक्ष्मणास्ति
निभावः न च वाच्यं शत्रुपक्षे लक्ष्मणं शत्रुपातना व्यवहितकाल एव गतं कोटं रचना नुपति तस्य
शुभुता रं प्रभृति सामग्रीभिरिति अतल्लक्ष्मणं चिष्यत इति भावदृष्टं पतिलक्ष्मणं पथा
र्थज्ञानमिति अर्थमनति क्रमेण पथा र्थज्ञानं तत्वावगाही प्रत्यक्षस्यैः तद्विशेष्यतानि
रूपिततत्प्रकारतावगाहितानि निपादत ननु मतिरिति तस्याचशुक्ला विदं जतमित्यपथा
र्थज्ञानमिति न स्यादिति चेन्नः मीमांसकमतेः पथार्थज्ञानस्यैवाभावात् प्रमाणा विचारे तन्मतस्यै
वागीकृतत्वात् अत्रेति सत्यम्पाः वषट्कारं लक्ष्मणाया अस्यास्यैः अस्या इति विहाप अत्रेति
करणप्रयोजनं तु वदो सत्यामेव शास्त्रचित्तं संभवतीति विशेषार्थं संतकत्वं अन्यथा शास्त्र

१-१६
७८

स्रविंतनेनमतिः मत्याशासुचिनमिति॥ अन्योन्याश्रयोनकयंप्रतीयात् विभावाइति
आदिनाविषयार्थसंनिकर्षपरिग्रहः अनुभावाइति आदिनाविषयार्थसंनिकर्षपरि
ग्रहः अनुभावाइति आदिनादष्टांतेकयनादिपरिग्रहः उदाहरणं पथेति भक्तप्रतिभक्त
स्ववाकं लाटीलाटदेहोभवालाटीचतुरा लाटीजनमनोहरइतिवाक्यात् अथवास्त्रिपाप
रिधानवस्त्रंतथाचवर्णनेनास्याचपः लाटीवस्त्रदेशपोरितिवाक्यात् चेत्तलाटीचतुरास्त्रीत
स्याः तेत्रपटीलज्जावस्त्रंसावपयोधरतटीचकुचतरीसात्रीडाकुटीगह रूपानस्यातश्चदे
स्तटीहंस्ततटीतस्यायाटीचंदनंतश्वः तस्यचवर्णनमटेकविभिर्दिनं नापतेदूरीक्रियते
हेगोविरहेजनादेनहेजगतीनाथहेहस्तइत्येवमाहारैः समुच्चारणैः तदेकमनसोक्तमेक
चित्रानांयुसांभक्तानांसंमपंदिनेपरिकाम्यतिगच्छति नन्वत्ररसानुकूलभावप्रकरणेन
द्विरुद्धमतिभाववर्णनेग्रंथकंठैः कोपमाशयइतिवेत्तस्यनाशयः कोपिपरंतुलौकिकस्त्री

रामः
७८

वर्णेनेलोकि कत्वंसस्यमटाचार्यप्रभृतीनांनेष्टंअजएवराभसीतायाआलंबनवि
भावास्वग्रंथेतेर्निरूपितारत्येवात्रोदाहरणमितिभावनिरूपणमात्रेनसुचितमि
तिअत्रैवपथार्थज्ञानएवतत्रनपचितपातुनयोपदेशोदाहरणपथेतिवस्तुध
नंप्रदेशपात्रेभ्यश्तिशेषःस्वलतःभूतोत्पन्नान्अवधेयंसावधानतपास्येपुंहा
रस्पदुःखहास्यहरेःवरणमनोनिधयंविधेयंस्यापनीपंक्रतिभिःकुशलैःनितंवि
धेयंविधेयंकर्तव्यंविधानुविधेयंकर्तव्यंविधिरेवविधानेववेतिज्ञानानिप्रणपा
त्प्राणाजात्माप्रणवःप्रमपात्रयोःविशंभेप्रसरेवापानिहेमकोशान्उदाहरणं
यथेतितापिकापाकामंप्रतिपाज्ञाहेस्मराजतभगवन्क्रोधात्किमुधामुग्ध
नपाकिंधावसिपट्टिपाषाणेमादेवंमृदुनापट्टिनाशस्पउदारेपयोधारादुग्धधा
रयालीनासपिणीनांवदनेमुखेसुधाअमृतंमालानमितिपारेसर्पाणामिसर्पः

१.१८.

७६

परिखेर्गभेदिमानीमहर्द्धिमकिंचपदीसमीरणोस्थंमास्थिरता तदास्वप्नेसत्यतामवेत्
नथाचस्वप्नेदर्शनमात्रेण किंमां कंतसीतिभावः कोपात्मानमुदाहरति होहिमांशोहे
चंद्र देवदेवः शिवः तस्याभरणः शिरोभूषणं त्वं सुधारसंशीतं अमृतद्रवचतशीतलं
नगदेव विश्वमेवतनयमितथापि मे समे उरसि वस्तुसितापेव हसि प्रापयसि किं कर्मः स
नुतवदोषो न किंतु हरस्पतात्रोपलोचनसंगतिफलमिदमिति निगद्याभिसंधिः अपि
च पदुपतिः श्रीकृष्णः तस्य वक्त्रं मुखं तस्य सर्वाणि मित्रमसितथा च त्वां किं वदामि किं
पि वक्तुं तपापते व्याधित्तस्यपति ज्वरादिरिति आदिनांगपीडादिपरिग्रहः कुपितेति धात
वोरस्यासस्त्रासमेदमज्जास्थि श्रुकेति सत्यविधावातपित्तकंफावातेषां कोपो वैषम्यं आ
दिना इत्यापासपरिग्रहः पद्यपासस्य धातुवैषम्योत्पत्ता बुपह्नीराता तदा भवारीनामपित्त
त्वस्यावश्यवक्तव्यं तपा कुपितधातवराव व्याधिविभावा इत्यवधेयं अनुभावा इति अत्रेदं चिं

रामः
७६

सं अनुभावो नामाभिन्नपत्तनिकांगचेष्टाविशेषा न हि देशो पदवोऽगचेष्टापेनानुभावो भ
विनुमहेतु किं त्वमित्यापसंवी गौलकं पकुं चित्तवत्तहानि विकृतातरो मां च मुखशोषणाश्र
स्तस्तांगविशेषातेकपरिदेवनभ्रशयानादपोनुभावाः स गीतरत्नाकराः परितेपाः प्र
कृतग्रंथेतु अनुभावादेहकाश्यादपरितिलिखितये देशो पदवाहपरिप्रमादलेस्वशति
प्रतिभाति देशो पदवाहपरिपादे देशावस्थेयपदवाहपरिप्रथये केतुनवोपि ह्युदोपवः
उदाहरणपथेति कुंगोदशः स गीदशः केपरं अंगदस्त्रीपं स्वकीयं अनर्घदीधितिप
दं अनुलकांतिपदं दानुं कानकांगुलीपकं सुवर्णमुद्रिकां आनेतुमिववहिरिच्छति
अनेनातिरेहकार्ष्णममिष्यते हेतुस्त्वय्यनुत्तः किं निवेदयामि तदुत्तनिवेदना
किं करोमि वेणीमिद्यातंकवर्णाया जेतकालिपानागः तवप्रियालोचनवारिदृष्टाका
लिपसरः पामुनकालिपसरः तद्भासातद्भूमेणापरिभ्राम्यतिसहपरिभ्रमत्येव तेनप्रि

पापादुःखेन कललकलितलोचनजललहर्षोः वारितारावतिरंतरं प्रसरंतीति अभिमत्य
 ते उन्मादं लक्ष्यपति विनेति फलानुद्देशेनेत्यर्थः आचार इति प्रवृत्तिरित्यर्थः प्रवृत्त्यनुक
 लवेषावा तथा च विवेकाभावपूर्वकं प्रवृत्त्यनुकूलवेषा उन्माद इति लक्षणं तदभावज्ञानात्
 अगम्यागमनेः निव्याप्तिनिरासात् सुखमिति सुखानुसंधानपूर्वकमेव तत्र प्रवृत्तेरिति
 भावः इह दूषणं अगम्यागमनातिव्याप्तिरूपं दूषणं तत्र सुखे अपेक्षकारित्वसत्त्वादिति
 भावः विभावा इति विभबोधनानि आदिना व्यसनाभिधानपरिग्रहः अनुभावा इति आदि
 ना असंबद्धप्रलापपरिग्रहः उदाहरणं पथेति कृष्णसखीवचनं सखाप्रति अविशेषदर्श
 नेन कांचनलता म्रमेताते विशेषदर्शने सति नेपं कांचनं लतेति कृष्णविनिष्ठा वाधवुद्धिप्र
 दर्शयति एषेति एषा परिदृश्यमाराणां कापि अनिवर्चनीया कांचनलतानचकास्ति न प्रका
 शते किंतु सेवमेप्रियाराधिकास्ति इति पृष्टा चेत् कुतः नानापि जल्पति हातानं संसृष्टं तावन्नते

नेहतरतिवेदे इत्यं कृत्वा विचिंत्य मुद्रुर्वारं वारं अधीरैस्त्वरिते नीरैर्दृशोस्त्वेनेत्रे कर्मणि
भिंचति वा तं व्यातनुते विस्तारपतिकारेण स्वभुजद्वयेन भुजयोः राधा भुजयोः आधा पञ्चा
धेयी कृत्य स्वभुजद्वयं संतनुजद्वये सस्थाप्येति भावः संभाषते राधेत्यध्याहारत राधे
इति वदति पद्मा स्वकरेण राधिका भुजयोर्मध्ये वा तं व्यातनुते सधा इति संभाषते अ
परतिपादे इत्यर्थः प्रारोति शरीरं प्राणा वियोग इत्यर्थः स्पष्टा विनि अत्रेद्वौ ध्यं मरणं
द्विविधं व्याधितं अनिघातं न व विश्वविकारि मितं तं मरणं व्याधितं मते विषयाना हि
दंशाश्च शस्त्रघाताच्चाभिघातं तथा चोतिभोजनविषयानादिविभावाः अनुभावाः को
र्षवे पथु हिक्तादयं उदाहरणं पथेति मित्रं प्रति मित्रवाक्यं पथेति प्रसारिता वंद्या च
तो पस्या क्रिया पापपथा भवति तथा विकारो विस्तृतो वाह पस्या क्रिया पापपथा तथा सं
ग्रामभूमौ पततः मरणा व्यवहितो नरकालिक स्पलं केशं स्पमि पाभयेन केशपाशे पा

१८१.

८९

वाशा करेणा स्थिता न केशान् स्पृष्टुं स्पृशं कर्तुं अति लोमास्तो न समाकां सति ते ह्यति
तथा रावरा स्पवक्रार विंदो मुखपंकजे उस्म करार विरुस्म करं किरां न किरति तथा तपा
ति अत्रैकवचनै न तैकं करं पातयितुमीष्टे किं वहन इति मयोत्कषोऽभिव्यज्यते तथा सु
राः स्वे स्वे धाम्नि स्व स्व सदने कथामपि रावरा स्पमन्तवा त्रीमपि प्रत्यक्तं प्रकटं न चातन्वने
न कुर्वन्ति आसंलस्यति मन इति असोऽस्मीत्याकारकवृत्तिविशेषो विशोभः द्वोराधिवास
भोऽसोः एकत्वेन अभेदेन तथा चोपाधिभेदप्रतीतिवैलक्षण्यनिपातकः तत्र त्रासस्य
आदिना तत्स्मरणपरिग्रहः अनुभाव इति आदिना अनिमेषदर्शनपरिग्रहः उदाहरणं
त्यथेति सखोपप्रतिकस्पविदुक्तिः सम्मोधारणेनाकः एव वदनात् वलिरासमुखाद्वा
पतसमुद्रं प्रति क्रोधकरा समपेक्षेता के स्यापि संभाव्यते मथ म् आत्यवदनादिति तु सर्व
प्यापयोः सखात् हरिनामश्रवात् इदं स्पपुं रं रस्य सकां वहनपुरादरविषयकसंदेहं प्रा

रामः

८९

सः सन्नम्रातां मानसं कातरं कुर्वन् कुं विते पक्षतो पक्षो पक्षो क्रिया पां पथा भवति तथा मु
प्रितेव क्रीकृतं श्रीतीश्रवणो पक्षो क्रिया पां पथा तथा प्रत्यं जेवेला हति वस्त्रा वारणो पक्ष
क्रिया पां पथा तः पथात्तात्मा हतिः प्राहा भिता पक्षो अपारो पक्षो क्रिया पां पथा तथा
सिंधु पंक कुहरे समुद्र कर्दम गदरे निर्मं कुं मयी भविनुं आकां हति इत्येति अत्र पक्ष
विभागवा तिति विशेषणं अर्थ प्रत्युत सर्वतत्त्व रूपार्थ बाधकतया पुरंदर विषय कशंका
विचरकत्वेन संज्ञा घटीति तथापि स भगवानि त्येकं पदं भगवता इदं सह वर्तमानार्थ
बोधकं सत् मेनाक स्प सर्वदेह स्मरणो पक्षो पक्षतया संज्ञा घटीति ततो न कोपि ह्युः
शोप भूवः वितर्क लक्ष्यति विचारेति ऊहत्यर्थः विभावा इति विप्रतिपत्तिः वाहिनाः
परस्परं विरुद्धा च विप्रतिपत्तिः निषेधमविशेषो वा साधकेति प्रतियोग्यभावयोः सा
धक बाधक प्रमाणोद्गाहः विचारात्मा उदाहरणं पथेति शांभवंः शांभोरिदं धनुः कालिंदी

र. टि.

८२

दीपमुना तत्रविलुट्त्वासौक्यो रकमटश्चतद्वत्करं वालमृणालं कमलिनीतंतुः तद्वत्को
मलंपुष्पस्य सः तथा वसुधैव कुटुम्बकम् ननु पत्ने कृते पट्टेन सिध्यति को नरो षट्ति
न्यायेन पत्नो विधेय इति चेत् तत्राह वंश इति वंशोत्पत्तः भुवः भवः भूमेः अवतंसः भूषणं प्राधि
तव शोभस्वेन प्रपत्ने कृते कार्यसिद्धौ सत्प्राप्तमेव यशोनाम्न्येति भावः सगमः खलाः ध
र्मा आहारे कदुभाषेणोवाक्राः पुरोः प्रेक्षिति भुजंगरातागोष्ठी गरिष्ठावर्तते तस्मात्केवल
मेव यवममप्रेपस्करो भास्करस्तिष्ठति संशयात्मापयासो हर्षस्य सुंदरताया मनोवेन कं
हर्षेण गगनालेखा गगनालेखः किं एका कृता एकत्र लिखितः त्रिजगती विलोकिंतु एषा
लावण्यस्य किं उद्गीविका उद्गीकरां पद्माः लावण्यस्य त्रिजगती त्रिजगती स्थितं वलाव
ण्यं वा अत्र लावण्यं शब्दस्य लावण्यं वाचितो हृदयं गमत्वा दृष्ट्वा तत्पुष्पमाविशे रूढि तस्य
गोत्पप्य पदीहिताः न पते पोरानंदं दुःखं मस्य कंदली अंकुरविशेषः किमु वाराधापोः स्वभावेन सु

एमः
८२

मगरमणीयारोमातिःरोमावलिःउन्मीलंति भासते अनध्ववसापात्मापथा अध्ववसा
पश्वबुद्धिप्यापारोत्तानं उपात्रविषपाणामिंद्रियाणां हनौ सत्यांबुद्धेस्तमोभिभवेसतिपः
सत्वसमुद्देकः सोध्यसंवसापरतिसांख्याः तच्चहान्निरितिज्ञानमिति वसमाख्यापते तथाच
पत्किंचिदिंद्रियसंनिकर्षसमुद्भासितवृत्तिसमनंतरबुद्धेरत्यंतमोभिभवेसति किंचित्स
त्वंसमुद्देकापत्तैककोट्युपस्थितिप्रयोगं तानमनध्ववसापः अध्ववसापोनिप्रपा
त्मा अनध्ववसापः संशयात्मेत्यपरे तमुदात्तहार पथेति सखीप्रतिकस्यविद्वत्तं कथ
पकथवेत्याहरेवीक्षा कारणं खंजनं खंजनतुल्यं तेन खिलपंति खेलापुत्तं करोति अत्रा
न्वपानुपपत्तेर्लक्षणावीजत्वे खंजनपदे लक्षणाभावितुं नार्हति नहिनापिकापारं खंजन
निष्खिलं त्यक्तकारयित्वा न्वपानुपपत्तः तस्मात्प्रोत्पद्यमानं न्वपानुपपत्तिरेव लक्षणावीजं
पकृतेव निभरिकरासकत्वेनात्पर्थ तस्य च खंजनखेलकर्तारि अनुपपत्तिमिति भवति ल

१.११.

८३

सरोत्पाशपः तथापमुनापाः पापसिकालिंदीनलेकेपंस्वर्गवद्विः विहरति किंवा अपेशारद
पारदिभवः शीतमानुषंरः कोवाउरपतितदुपरिचंदोपरितिमिराणविवर्तणषः कोवावर्तने अ
त्रनापिकानिगोरोतिउत्कठेककोटिकोः नध्यवसापात्मासशपः विप्रतिपत्त्यात्मापयेति संखी
प्रतिरुसवाको विलसन्वासे सुधाकरश्चतस्पकलाधिकारपराधिकातथारिस्यात्रहिंकि
रागमाहिनश्चदस्पुकरंकिरसांतस्पाराधिकापाः वपुः किमुसहेततथाकनकमंजरीतवाप
तः दुपंस्वतरोटवहतिनतः तस्मात्सरमरालसाकेपंममुमीलतिअत्रविषमातसधिकापा
तिषेधपर्ववसातमनध्यवसापः वीधातित्रकोत्वर्थः प्रकारभेदमेवप्रदर्शयतिसंगत्येति सं
प्रदर्शनउदाहरणंमंगोरे पथेति राजानंप्रतिकवेसक्तिः संकेतीकृतकाननरमरागसंकेतवने
प्रविशतोः गच्छतोः दंपत्योः नापिकानापकपोर्वाअस्योस्यकोतहलातपरस्परकोतुकातअ
न्यत्वप्रतिप्रतिभानमारचपतोः परस्परमन्यथाप्रतीतिजनपतोः अन्योन्यमुअस्पतोः परस्प

रामः
८३

स्परं त्रासं प्राप्तो वतोः कुंचनकापं-----संकुचितकापं पथानथा किमलेपैः पद्मवैरात्मा
नमावृणोतः स्वरूपमावृणोतः एधामाधवयोर्निकुंजकुहरानकुंजगद्वरानुद्रीविकाकुं
टितानिवः पुष्पाकपांतु रुरुंसंयामेच्छन्पथाके पटावुराशो न मिथ्या जलनिधीनसप्त
कृत्या न रचितान् पुरोपकंटेन गरसमाये पुनर्वीरं वारं समागः परिदृश्यमाणः सः रामचं
द्रः कवीशस्य मुखहनुमजः आनने सखिंदेवदसहितं पथानथा दशो नेत्रं आपातयामास
व्यापारयामास इति श्लोकविवागीशभद्राचार्यविरचितानां रसतरंगिणी व्याख्यायां सिकं
रंत्योपेचमस्तरेणः अथ भावापुपतीवकत्वाभ्रावाद्यनेतरं निखिलरसिकसंवादिवाभ्रा
वादिनिष्ठमंजकतानिरूपितमप्यतपारसो निरूपणविषय इति निगर्वः तत्र सोवैसः रसं त्येवा
पुलह्यानेदीभवतीति श्रुत्या वत्सरूपत्वेन रसस्य बोधितत्वात् त्रेपं निरुवरां विषयतारसे संभवि
तीति वाच्यं रसो वै स इति श्रुतिजन्मबुद्धिविषयत्वेनिरूपणविषयताया अकोमेनाप्येष्टमत्वा

१.१८.

८४

त्वान्तदविषयत्वे ब्रह्मरूपतायां प्रमाणमवेषणापत्तेः अत्राप्यशङ्कोरानन्तर्यार्थः किंतु मंगला
र्थः भिन्नक्रमार्थी चाव्यंग्यव्यंजकभावस्यानन्तर्याम्यत्वात् व्यंजके निरूपिते किमस्य व्यंग्ये नि
रूपिते किमस्य व्यंग्ये निरूपिते किमस्य व्यंजकमिति त्रितया सोऽप्येव निगमनाविरहात् अ
तएव संगतिरनन्तर्यामिधानामप्येति संगतिलक्षणां सम्पत्कृत्तरीधितिग्रंथविस्तरः
वस्तुतस्तु उपजीव्यं निरूप्येवोपजीवकं निरूप्यमित्येव निषेधः कारणात्कारणपूर्वभा
वित्वात् अथ मस्मृत्तिकत्वात् प्रथमजिज्ञासोऽप्येव निषेधः सिद्धपरः स्फु
टिकमिति सापान् उपजीवमानः संस्क्रियमाणः संस्कारश्च पानकरसे द्वित्रिरसाश्रित
आरागसंसर्गक्रियमाणत्वस्वरूपपरिशालनवद्विभावादिना परिशालनात्मास्पमाणः
चर्ममाणः चर्वणं चरसविषयकविभावनात्मक आस्वादविशेषः उपजीवमानरतिपाटेप्य
पमेवार्थः विभावादिभिरुपजीवमादतिस्वपरिपूर्णरूपकथितमिति कश्चित् मत्तो विप्राम

रामः
८४

इति भावादिममानविश्रान्तिरूपासुखाकारमनोहन्तिरित्यर्थः पूर्वलक्षणोऽसत्स्वरूप
पोरसहनुः आत्महन्तिस्वरूप इति महद्वैलक्षण्यं प्रवृद्धेति अभिव्यक्त्यमानेत्यर्थः वा
सना सस्कारविशेषः प्रबोधकाः अभिमन्त्रकाः तस्यापरोक्षेण ह्यपरोक्षवदविहङ्गं प्र
तोः नापिकानापकपोः प्रथमानुरागे पूर्णायां पूर्वस्यां ध्यायन्ते तस्माल्लक्षणेन नामा
सिद्धिर्दोषः अत्रासौ अपरिपूर्णवासनात्मत्वेऽपि भावना परिपूर्णत्वेऽसत्त्वमिति प
रिष्क्रियमाणोदृष्टांतेषां अत्रैव मवधेयं अनुभावास्तु कटाक्षारूपत्वेऽपि भावेऽप
र्वानुरागएव गगनकुसमापमानः समागतिपाटेऽपि भाववासनात्मत्वात्संभवेना
व्याप्तिरित्यासिर्वोदोषोक्तमनर्हः पूर्वीनुभावादिति पाठस्तु समीचीन इति प्रतिभा
ति नदर्थस्तु विभावानुभावसौत्विकव्यभिचारिभावाविषयकानुभवस्य पूर्वसभावात्स्या
पि भाववासनाया प्रबोधासंभवात् पूर्वानुरागे व्याप्तिरिति प्रथमसमागम इति पाठे प्रबोध

१.८.

८५

काभावेनस्यापिभावप्रबोधासंभवात् कथंसातुभवःतत्रसमाधानं प्रथेनत्मानरीपा
नुभावसत्वात् इत्यत्रतज्जनितसंस्कारस्वप्रबोधकइतिभावाद्योवसेपःवस्तुतस्तत्पूर्व
पक्षसमाधानं प्रथोप्रमादपतितावेवसर्वलभरतिदिकलोकिकसंत्रिकथेति नापि
कानापकपोःसंपोगसंपुक्तेसमवापसंपुक्तेसमवेतसमवापषाविशेषाविशेष्य
भावश्चेतिषड्विधमन्निकर्षइत्यर्थःतत्रनापिकानापकपोःपरस्परवलोकनसंपोगः
परस्परनिष्कपक्षवलोकेनेसंपुगक्तसमवापइतिपसंपुक्तेपरस्परस्मिन्नकटास्या
दिक्रियायाःसमवापात् कटाहादिनिष्ठतारतम्यादितासवलोकनेसंपुक्तसमवेतसम
वापःकटाहादिस्वमवेतेस्याःसमवायात्परस्परप्रवरोसमवापःकराकाशोनापिका
दिशहसमवापात् तत्रिष्कटाहादिशहत्वप्रवरोसमवेतसमवापःकरासमवेते तस्य
समवायात्कुंतादिनिष्ठपरस्पराभाववलोकनेविशेषाविशेष्यभावःइतिपसंपुक्तेकुंते

राम
८५

तेपरस्परभावस्य विशेषणत्वात्परं त्वपसंत्रिकर्षो विप्रलंभं गारप्रयोजकः यद्यदिसं
त्रिकर्षवत्साधारणसंत्रिकर्षो नरसाद्यनुगुण इति विशेषसंत्रिकर्षानुधावतं एवं
द्विधं प्रत्यक्षमपि प्रयोक्तव्यं गौरेवं ग्रंथे स्यादिति निरूपितं अत्र संत्रिकर्षप्रयोक्त्या
विभावारिष्यंति तत्सतिष्ठतत्प्रयोगौ गौरे इति तत्वं अलौकिकेति तात्पर्यं
सांत्रिकर्ष इत्यर्थः तेषु विभावादिषु अनुभूतेषु शास्त्रापरोक्षीकृतेषु तात्पर्यं
सांत्रिकप्रत्यासत्तिः प्राक्तनसंस्कारद्वारा प्राक्तनानुभवजन्यसंस्कारद्वारा तात्पर्यं
मेव सांत्रिकमेव प्रत्यासत्तिः संस्कार एव प्रत्यासत्तिरिति नवीनाः निरूपितं चेदं प्रा
चा मुक्तिरिति मनुस्यवस्तुतस्तु विभावाद्यनुभवो ज्ञानज्ञानप्रत्यासत्तिप्रयोगः
लौकिकानां कथितानां च समर्थितानां मेव विभावादिपदाभिधेयत्वात् तदभिधेयतायाश्च
काव्यशास्त्रा एव तथा च तेऽहं तात्पर्यं सांत्रिकर्ष एव सांत्रिकप्रयोजकः सववि

१.८६

८६

भावादिप्रपोत्तमानोदृत्यामग्रावरणोऽनन्दस्वरूपात्मसाक्षात्कारवेति राजमार्गः परंत्वी
पादं न विदोषः प्राचालोकि कविभागेऽप्येव न पिक एव काव्यपदमदार्थवमत्कारेनाप्ये
चदर्शितः नम्यमतेनुकाव्येनाप्येऽश्वरसः अम्यः सर्वोपिविषय एव होयकोटिनिविष्ट इति
रिक् सामान्यतो निरूप्यविशेषानाह तत्रेति तस्य सस्येत्यर्थः तत्र भरतः ते भरतोक्ताः प
थाश्रुतभरतनिष्ठाधेयत्वा नुपत्तिः विज्ञेया अष्टाविति शांतस्य रोमावादि विरहे गानमि
नेयत्वात् काव्यमात्रगोचरत्वमिन्मभिमानात्राद्यस्तुक्तं पदानाघेतावदष्टोत्साः प्रतिपादिता
ः अतः काव्येपि तावन् एवेत्यर्थ इति प्रदीपकत आहुः तच्चित्तं आनन्दोऽश्रुपुलककर्मगद्ग
दवचनीदोनामनुभावत्वेन ग्रंथकृतैव वर्णितत्वात् तत्रादौ शृंगारे निरूप्यत सर्वोद्युप-मासस्य
वीजमाह सकलेति प्राणिमदित्यर्थः अधिदैवतं इष्टदेवः अगारस्यैव तं शृंगारस्याधिष्ठा
तदैवततेन ततः सकलाकांक्षा विषयत्वेन प्राणिनां कामना विषयत्वेन आराध्यतया काम

रामः

८६

मनापराकतपासर्वाध्यातपा सर्वप्राणिनिष्ठलोकोत्तरसुखफलरविशुद्धैवतस्य शृंगार
स्याशब्दपस्यासतिभावः ननु सर्वसर्वाकोशाविषयं तन्नपुत्राशृंगारितया हास्ये सर्वा
ध्याविशुद्धैवत्वेनैव तत्र प्रथमोपन्यासेन तन्मिति त्रमः समात्रस्य विशुद्धैवतत्वेन वसमाणा
त्वात् किंतु शृंगारमभिवारेन हासस्यापि भावजन्यहास्यस्य सात्मागुमस्थिति विषयत्वेन
च शृंगारस्यापि हास्यकरुणारसमभिवारितरतिस्थापि भावन्यतया हास्यकरुणारसा
म्यागुपस्थिति विषयत्वमविशिष्टमिति वाच्यं प्रागुपस्थिति विषयत्वमविशिष्टमिति
वाच्यं प्रथमोपस्थिति विषयतायां केवलं सस्यापि भावमभिवारिकत्वस्य तत्र ताया अ
स्वीकारात् किंतु समनंतरभावित्वस्यापि तत्र ताकुक्षितिरूपान् शृंगारे परस्परैर्निर्भरप्रथ
मोपन्यासः समुचितः नव्यास्तु विप्रयोगे शृंगारे शोकस्यावश्यकत्वात् करुणारसमेव शृंगा
रमंतरं परति स्वं तत्र सुनेरिच्छापाएव सोद्ग्राहानुपस्थितिपामकत्वमित्यवरो नत्रवास्तव्यादि

१.८

८९

पुत्रादनादपः स्यापिभावारतिभावः तेषां आर्द्रनामिलांषप्रहास्यहारां व्यभिचारित्वा
त्मकत्वात् व्यभिचारिभावरूपरतिस्वरूपत्वात् शंकरे नान्वितिकस्यभ्रंगारादिमध्येति
शेषः तो आर्द्रनादपः सन्धमित्यर्द्धांगीकारे अपोपत्वाङ्गगाराद्यनसंस्पृष्टापिभा
वाभावेतुं नाहोति सत्यमितिभावः परंतु वात्सल्यादपरावत्कृत्तममेधं तर्भविष्यतीत्या
प्रायेनाह वात्सल्येऽत्यादिके चित्तुतत्परस्योत्सर्गतोऽवहितपरवपरामशकत्वेवमव
हितपरामशकत्वेनानुपपन्नमित्यत आह तेषामिति वात्सल्यादोनामित्यर्थः व्यभिचा
रोतिव्यभिचारिभावेत्यर्थः अतएवेषां सत्त्वे आर्द्रनादीनां स्यापिभावत्वमकामेनापि
स्वीकार्यमिति तेषां व्यभिचारित्वात्मकत्वस्य वक्तव्यतायां प्रयोजनं नानुपपन्नमः इत्या
हुः वात्सल्यं करुणारस इति विभक्तिविपरिणामित्वपः एवं लोत्पहास्यभक्तिः शांतेकाप्या
हास्यं तर्भनमित्यर्थः शंकरे नान्विति एवं वात्सल्यं करुणोत्पहास्यभक्तिः शांतेका

रामः
८९

परंपरास्येकप्रत्वात् धर्मसत्तयास्वीकृतत्वात् धर्मिकल्पनात्वात् सत्यादिषु रसांतर
त्वकल्पनात् धर्मिकल्पनायाः अभिचारिभावस्वरूपरतिस्वरूपत्वकल्पनायाः अभिचा
रतिरेवास्तु वात्सल्यादिकं मिति शेषः किं कुरुणेन करणेन भवेन वस्तुतस्तु वात्स
त्येकरणारस इति पथाश्रुतमेव सम्पक्क अभिप्रापस्तु वात्सल्यकरणापौरुषेयः अ
पेक्षेवमेवाशंकते नन्विति एवं वात्सल्येकरणारस इति रीत्या पक्षे वात्सल्येत्कस
त्वात् करणास्यानर्भतया कसत्वात् धर्मिकल्पनात् करणारसरूपधर्मिकल्पनात्
धर्मिकल्पनायां करणारसस्य अभिचारिभावस्वरूपरतिस्वरूपत्वकल्पनायाः अभिचा
रतिरेवास्तु करणारसेति शेषः किं कुरुणेन वात्सल्यारस एवास्तु किं करणारसका
ल्पनाया पक्षात् सत्यादिवद् अभिचारिभावस्वरूपरतिरेवास्तु किं करणारसकल्पनाया स
माधत्ते नेति करणारसः पृथग्वैतिनेत्यर्थः रतेरिति रतिहेतोरित्यर्थः उपक्षपात् अन्यथा

१.४६

८८

सिद्धत्वात् नतुरतेर्वाभिचारिभावत्वेन नशोककारणत्वमित्यत आह किंचेति रतेः करुणा
रूपानेः कस्य रसस्य वाभिचारिभावत्वं किं रसानिरूपितं वाभिचारिभावत्वं नष्टं गारहास्य
सेद्वीराणां तत्र करुणारसे तत्र करुणारतिरुक्तं नष्टं गारवाभिचारिभावः करुणोपवृत्तते
मिथुनपरस्परप्रीतिविरहान् एवं सानहास्य रसस्य वाभिचारिभावः करुणारतौ हास्याभावान्
तथा करुणात्मकरतिर्नवीरस्य वाभिचारिभावः करुणारतावानंदाभावादिप्रवृत्तकार्यः
नवीमन्सरसस्य वाभिचारिभावः करुणारतिः तत्र तु गुणाय अभावान् नादुत्तरस्य वाभिचा
रिभावः करुणारति तत्र करुणारतौ अतिष्ठतः अविद्यमानस्य अस्थिरत्वात् अविद्यमानत्वा
त् तस्माद्धेतोः करुणो शोक एव स्यापीति स एव स्यापि भावरति करुणा नाम रसनिष्प्रस
हतपाभिन्नः नन्वेवं हास्यमपि प्राकते नन्विति इति चेत्वास्तु हास्यासौ वाभिचारिभावात्मकर
तिस्वरूप एव भवतु किमधिकेन हास्यरसेना सः रतिस्वरूपस्य वाभिचारिभाव एव हास्यमस्ति इति

राम.
८८

चेतकस्य व्यभिचारिभावः तत्र हास्ये अनवकाशात् अप्रवृत्तेः तत्र स्यापि भावानां हास्ये
भावात् तत्र हास्ये अस्थितत्वात् अविद्यमानत्वात् अस्थित्वादिति पादे अस्यापि
त्वादित्यर्थः इतिः शृंगारस्यापि भावात्पारतेः स्यापित्वाभावात् हास्यतिरुपितस्यापि
भावत्वाभावात् नतुरते ही स्यंसाकर्षेत् नवारपामश्माह परंत्विति त्यासपं यस्याया
भिचारिभावत्वमाह प्रतपारत्यासाकं व्यभिचारित्वं तस्यैविरहसामानाधिकरण्यां य
रूपोः सामानाधिकरण्यां सांकर्यं इति विवेकः शकते नत्विति पृथक्त्वं भेदः समा
धत्तेः नेति हेतोरसाधारण्यत्वात् स्यापि भावरूपहेतुभेदात् असाधारण्यपरस्य तास्य
यमाह स्यापित्वमिति स्यापि भावप्रपञ्चभेदस्यार्थः तेदेवदृष्टान्तेन दृष्टं पश्येति अ-
साधारण्यमिति असाधारण्यत्वं चरसत्त्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नकार्यताप्रतिपेक्षिककार-
णत्वं तत्र स्थेपि भावनिष्ठबोधं कारणत्वं च यत्तकसाधारण्योभूतप्रपञ्चकतोक्त्यर्थेति

रि.
८६

तत्रासस्यनित्यत्रस्वरूपत्वेपिनसृतिः असाधारहेतवः स्यापिभावाः शातावप्येव भक्ति
शांत्योः पृथग्भावः उभयत्र वीरोद्वयोः नस्मान् हेतोः अन्यतरएववीरोवा रोद्वेवा अन्य
तरत्वं तमेदेहमेदो व्यासस्यदृष्टीति नवयाहकमानस्यतदेहमेदस्योभयत्रसत्वात् अ
विनिगम्यतपाना न्यतरस्य किं न भयस्य सत्वमिति वाच्यं लाघवस्येव विनिगमकत्वात्
स्यापिभेदेनेति स्यापिभाववासनाभेदेनेत्यर्थः अंगारं लक्ष्मपति परस्परमिति नाविका
तापकपोरित्यर्थः प्रमोदः हर्षः उत्कृष्टलाभादपि प्रकृष्टहर्षसंभवादाह सम्पत्ति सा
मोचीत्यंचान्नलोकोत्तरा नंदविरहप्रतियोगिन सार्वदेशिककालिकस्फूर्त्यन्यतराधाप
कत्वबोधं प्रनोः नाविकानापकपोः एकत्र नाविकापो नापकेवा प्रमोदस्य प्रहर्षस्य
रतेः स्यापिभावस्य आधिक्यन्यतत्वात् आधिक्ये न्यतत्वेव व्यतिरेके अभावेवा वाकारे
अवस्थितविकल्पे तथाच परतोरैकेत्रासुत्कृष्टप्रमोदात्पत्यनराधिसन्यतत्वान्यतरत्वे स

रामः
८६

सतिनद्यतिरेकविरहत्वंतिपरिपार्णत्वंबोधं तत्रद्विविधं धृष्टंगारे इतरेतरं परस्परं अ
नुभूयमानं चर्ममाणं आनंदः अनुरागश्चाप्यनुभूयमानसुखविशेषः अत्रापि चर्ममा
णावस्थापत्रएव आनंदो बोध्यः वहिरिंद्रियसंबंधः अनुरागश्चापरस्परं इंद्रियावयव
संबंधः अत्रात्माः उरागश्चापरिणाममनसा संबध्यते मन इंद्रियेण इंद्रियमभिधाय
तिष्ठावपदेरितिरसिकविहृतः पंथाः वर्या इति न चरसस्पृशस्वरूपत्वाद्दृष्टं नोपपद्यत इति
वाच्यं लौकिकपदार्थानां रसव्यंजकत्वस्वीकारेण वर्या मध्ये प्रधानतया प्रपामवर्गां स्पे
वधंगारव्यंतकत्वादुपचारेण प्रपामवर्गा लोकेः एवमुत्तरत्राप्यस्य तत्र संभोगोदाहरणं
पथेति स्तोमिह स्तंभनेन उभयोः सात्विकभावोद्भूतः स्तोभंस्यात्सामविद्येदेहेः लतस्त
भने विचेति हेमः पद्मस्वलनेन प्रेमोणुत्वाद्भवत्स्वलनमिति भावः चादुवचनानि प्रि
पवचनानि पराहृतानि निहृत्तानि पराहृतानि अस्थितेनातिवास्तवानीति तु परमार्थः पारिः

र. रि.
६०

हस्तः पयोधवेगतः कुचसंनयः जज्ञानो निर्वाया एतान् जगाम कुचसंमर्दनप्रतिबंधकशेष्यत्यभा
वप्राप्तः पांतु न ह्य्याः रमापाः वेपथु रेवकं परवती वीकटिवंधं नो निस्तं भयतश्चंचलपतस्या
न प्रच्युतिगमयनमधुसूदनस्य हरेः सुहृत् निर्निमोपकारमित्रं अभूत् अत्र यं गपस्य संभोग
शृंगारस्य अंजनापो प्रपोजकत्वेन सात्विकभावाभिधातान्न शब्दाच्च तादो प्रः प्रधानत्वेन नि
रूपणापत्तस्य शब्दाच्च तापादृषकतापावीजत्वात् सामान्यतो निरूपणापत्तस्यैवं तदृषक
तावीजत्वेत्वाह निद्राणमित्यादि निद्राणं व्यानात्रिद्रां प्राप्नोराधापावदनं मुखे उन्नमप्य ऊर्ध्व
धत्वा अनुमीपवा दष्टावा मुखोन्नमनयंत एषिकुंचानस्य शीस्यसंभवान् तत्फवस्य चंचनस्या
नुक्तत्वाच्च कान्तेरुस्तेकंचानस्य शिं समंतात् कुचैस्पर्शकुर्वन्ति सति स्रस्तं सवलितं अधः प
तितं वा व्यसं विपरीतभावं प्राप्नोत्यदुकूलं निचोलं तेन दर्शितामि वलिमि सिवलीभिः प्रपक्ताम
करानाभि श्रीपस्यास्तथा राधापारदं धूर्तं न चंचली भवत् उपत उत्पलनीलकमलं तस्य दला

रामः
६०

५
लानिपत्राणि तेष्वां द्रोणी श्रेणी मध्यभागे त्वातस्या सरस्य गर्वस्य द्रोहि निस्तिरस्क
र्वद्भिर्दुःसोरा स्य ते त्राद्वपप्रातभागस्य तोगितैः करसितैः कंरासावलोकनैः स्मरः कामः
दीर्घायुरेव विविचिंतः अत्रैव कारो विरचनकारण संगतो विभिन्नस्या तपतो वक्रमः
तथा च निर्भरमरोगा जातो पिराधा कया सा एव दीर्घकालं स्मरेत् जीवना भवतीति भाव
अन्यथा विशेषरा संगतैव कारप्रतिपाद्यस्य दीर्घजीवनत्वा योग्यवच्छेदस्य निष्प्रपो
जनप्रतीतिविषयत्वापत्तेः पट्टिच निपातानामस्य न संनिवेशलक्षणो दोषः समुद्राय
तेन हि प्रसिद्धिपरोऽयं वकारः एष प्रतिपादे तु न का विचिंता ऋंगां गान्हावा त्रिरूपपति
अथेति संगतिस्तु स्मृतस्यापेक्षानर्हत्वरूपः प्रसंगः हावलक्षणा माह नारीणा मिति अ
त्र स्त्रीलिंगमवैश्वसिकं तेनानुरक्तपुरुषविषयत्वेपि तेषां न सतिः अत्र ऋंगां पदमनुरागप
रं तथा चानुरागादोधानुकूलवेषावत्वं हावलक्षणा बोध्यं अतएव चिरापसविधेः स्थाने प्रिय

१. टी.

६९

पस्पवद्रमन्यते विलोचनयथं वास्यनंगद्यत्यनंलंकृता कापिकुंतलसंत्पानंसंपमय
परेशतः वाद्रमूलस्तनोनामिपंकतेदर्शयेत्स्फुटं आभाषतेपरिजनंसुखस्वरविक्रि
यं पत्किंचिरपिसंबीसकुसुतेहसितंमुधा कर्णकंद्रपनंतद्वत्कवरोमोससंपमो तंनते
स्योरपसंगंवालमाश्लिष्यवुंवति भालेनपावस्यापाआरभेन्निलकक्रिपा अंगुष्ठाप्रे
गालिखतिसकटासंतिरीसने दशनिस्वाधरंवापिव्रतेप्रियमधोखोत्पारिसाहित्यरपे
रोदृष्ट्यं केविमुभ्रनेत्रादिविकारैस्तुसंभोगेद्याप्रकाशकः भावगवात्म्यसलस्यविका
रोहावर्ष्यतइतिसाहित्यरपेगोक्त्यामृंगारपरंसंभोगमृंगारपरंवितेयं तथाचनारीणां
संभोगेद्यानुकूलखाभाविकत्वैवेष्टाविशेषोहावर्षितिलसगार्थमाद्रः सव हावश्च स्वभा
वजः नारीदेहोत्पत्तिनिमित्तजनितः तेषां पुरुषाणां सोपाधिकाः अनुरागोपाधिनिमि
त्तकाः स्वभावजाः साहजिकाः स्त्रीणांमेव साहजिकहावत्वंस्त्रीत्वमापकं तेनतदधिकवृ

रामः

६९

नित्वेपिनक्षत्रिरितिभावःसहैव सर्वहैव तासा स्त्रीणां ते हावा उद्दीपकेत्यादि उद्दी
पकसमवधानेस्त्रीणां हावाविभविःतदसमवधानेतन्निरोभावस्यर्थःअत्राविर्भावति
तभावोक्तानात्तानविशेषावित्यन्युदत्त ननुतेषामुद्दीपकाधीनत्वमेवसोपाधिक
त्वंपुरुषाणामपितथात्वेवक्तव्येकोविशेषःस्त्रीसंबन्धिभ्यस्तेभ्यःपौरुषेपेष्टतेभि
तिवैतस्यं सत्यां सामप्यास्त्रीणां सवश्यभाविनस्तेनपुरुषाणामित्येवविशेषोः
वसेपःअणुरपिविशेषोःध्यवसायकारित्यापात्तेषांपुरुषनिष्काराचित्केन
नवतेपामइतिद्विक शारीराणिकापकानिआंतराणि मानसानि उभयसंकारां शा
रीरमोतंस्वप्रियेति प्रियसदृशभूषणवचनादीनामनुकरणं आदिनाप्रियगतिप
रिग्रहस्यर्थःतापिकापानापकमिहाध्यवसानेनापकस्यतापिकाभेदाध्यवसानेन
सर्वकंपरस्परस्परस्वानुकरणेनेतिभावःपथाप्रियपरतिगलिताराधामाधव

१.१८.
६२

मनुभयमाधवीभृता खिलंतिविहसतिविकलतिसंस्पृकपरिवीक्षर्यरोस्वांगमितिम
ल्लुतोदाहरणं पथेकतोदाहरणमाह पथेति चंद्रोरो सूर्ये चरमादिचुवितिसति अस्ता
वलंप्राप्तचतिसति सुभुवोन्नतरमणीना मनः मनोहति जितासितुं तानुमिच्छपा कृष्ण
भ्रात्यावधूतः कथमापाति आगत्यवाकिं करिष्येत्यः तासो मनश्च विद्वलं भवत्वित्या
कारकविशेषज्ञानेच्छासनप्रत्यपार्थीवसेपंः त्वंचकोतुकपा नितरामतिशयेन अंच
नृतापभातकोतुकं पस्याः तपा ज्ञानमसनपाराधपावंशाखेवेणुनदेविरचिते सतिरा
मः प्रवरोद्विपविषयः कस्पतिस्वनः किंकर्तकोनिस्वनः इति क्रोधावेशेन काननं प्रव्रज
नलताप्रतानापिहितोलतावह्वरी छादितागंधावीक्ष्यस्मरहसिनवहदनोहरिः श्रीकृष्ण
ः नः अस्मान् पातु रुरुतु अश्वं विधीनु प्रतिपापार्थी सातु कृलोकृषातिशयं प्रतिपाद
पनसंगद्यता क्रोधाधि मप्यत्रस्थिते मत्सदृशः कोपंवंशीनादकर्तैत्यस्पातन्यो बोध्यः

रामः
६२

अतएवायं क्रोधो राधायां क्लृप्ता मेदाध्यवसानं पुष्पांतीति प्रकृतहावानुकूलपच तेन
प्रियविषाघतुकरातया प्रियानिषोक्तप्रतीति सत्वेताते प्रियनिष्ठक्रोधेनातिहीनप्रतीति
सत्वेवताते एतस्य हावस्य आभासता न स्यात् वस्तुतस्तु सुभ्रुवां मनोवृत्तिं जित्वाते प्रिय
निष्ठो क्रोधेनातिहीनप्रतीति सत्वेवताते एतस्य हावस्य आभासता न स्यात् वस्तुतस्तु सु
भ्रुवां मनोवृत्तिं जित्वा सितुमिति तु वक्तुं न पुक्तं न हि नापिकापाः सखीपरिहासो लीलानु
भावः किंतु नापकपरिहासः तथावपरिहारस्य मनोवृत्तिं जित्वा सापेक्षायां सुभ्रुनिष्ठम
नोवृत्तिं जित्वा सावक्तुं न पाग्या अतएव परिहासात् ज्ञानेनापकस्य क्रोधः तथाव सुभ्रुवां म
ध्येत्येव कौतुकपासं ज्ञाने कौतुकपेति पाख्येयं अतएव सखीषु कौतुककलापप्रदर्श
नविभावत्वेनोक्तं पद्मादेराधेः घहरिसदृशवशीरवः कर्तव्यः कथं वा तस्य मनो जायते
तिसखीप्रेरणया सखीतिरूपितं संसृज्य कृतानं कौतुकं पस्यामिति व्याख्यायां सुप्रकृतं सुभ्रु

१.१८

६३

भुवामिति सुभवेति पादे तु तत्तापांतविशेष्यस्य विशेषणमिदं अतएव मनोनिज्ञासिनुमि
ति प्राकपटितं तथा च मनोनिज्ञासिनुमित्यत्र पतिहास्यो हरिरेव संबधितपाव्याख्ये पद
नितिर्दृष्टः पंथाः गमनेति प्रभृतिपदेन वसनांचलपरिग्रहः तथा च पदं सदृशं न जनिता गम
नादि संबधित्वेनोत्पद्यमानो विशेषो विलसरावप्रकारे विलास इति भावः अत्र विलासे
विभाषा इति आदिता ध्यानपरिग्रहः अनुभावा इति आदिना सकगसतिरीसरापरीग्रह
उदाहरणं यथेति कंतनीकरणं तीकां चोपस्था क्रियापांतयथा तथा इति स्फुरंतीव
लिस्त्रिविलिपे स्यां क्रियापांतयथा तथा नृता भुवादिभ्रूलतापस्या क्रियापांतयथा
वलांतोर्षपापरस्परं स्फुरंति कुडलपोः कान्तिर्यस्यां क्रियापांतयथा साविवकं वलिता
ग्रीवापस्यां क्रियापांतयथा वचः वचनं लपंत्याः कथपंत्याः वरतनोः वरागतापाः प्रातः प्रातः
कालेन नर्तिता पापुंडरीकपरिपत्तं कजसमातं त्याडित्यस्य तच्चानुर्यस्य पारचरी चोरावक्रा

रामः

६३

हृषिर्पनापकंप्रतितापतेतः नापकः प्राक्कादिहादधिकः अधिकएवसर्ववाकंसावधारणा
मितित्यापातइदंगंनानानिमेषोन्मेषराहित्यादिंदस्पनकयस्यदौर्लभ्यमित्यत्रत्यानामिंद
सुखापेक्षयासुरवाधिवनमितिभावः विद्युत्तिलसपति कतिपयेति एकत्वभिन्नसंख्याके
त्यथः द्वित्रिसंख्याकेतिवार्थः भूषणविन्यासः भूषणधराण परंतुतत्रनाग्रहः केचित्तुः क
तिपयेति अल्पभूषणविन्यासोविच्छिन्निरित्यर्थः अनएवस्तोकाप्याकल्पस्वनाविच्छिन्निः
कांतिपोषकृदित्यादि साहित्यदर्पणोक्तमित्याहुः तत्रविच्छिन्नोविभावाः सौकुमार्यसुकु
मारताप्रियंप्राप्तसौभाष्यंश्वंप्रसौदंयगर्वः क्रोधः स्फेपः एतेषांप्रकाशप्रकाशीकरणा
आदिनातदनुकूलवैषाक्यसापरिपरित्यजेतुदाहरणंयथेति केपरंअंगरंनकरं नभुजम
लपोः करकंवलपः प्रकोष्ठाभाषणमितिपावत् तपदेनस्थानेप्रकोष्ककस्थानंप्रकोष्ठ
एवेतिप्रसिद्धे पथाश्रुतेकरकंवलपोऽपिपोः करकस्वदिनितेवेवाहुर्भूषणोसेनापारातथा

१.११.
६४

धान्यां चेत्यसहस्रमकोशाभ्यां वाङ्मयपरात्वेन प्राप्ते द्वयकस्य पदं स्थाने विभक्तं ने विभक्तं
नेषादेवाकौकवस्तनास्त्राणोपादेपाद्विन्हेव्यवसापापेदेशपोरिति हेमकौशेन वरणाथ
केपदेऽप्रासेध्यानिषेधसिद्धेर्निषेधविधेः केमर्थे स्यादित्यवधेयं मौलो मृद्धिमात्मानम्
षण्णनपुनस्तथापिकस्तरीतिलकं तिलकमात्रं संसारसारभजायास्त्रीः शोभातोतनुने
विस्तारपतिकामित्याकं शापापुत्रेतामाह पद्मेधसासुभ्रुवारमेण्याभालफलकेभाल
स्थले सर्वाधिकं सर्वाभ्याऽधिकता अलेखि लिखिता तद्वपंतानीमः किमुतत्र सर्वाधिक
तायोमन्मथमहीपालेन मुद्राकृता दीनारोदत्र विभ्रमोदाहरणं पथेति केलिविधौ लो
लाकद्वौ लेख्ये सति निताशुकधिपा स्ववसनवुध्यापीतां वारस्य हेरशुकपातां वरपरिधा
पवसित्वा पद्मकवनात्संकेतकमलकुंतातवहिः प्रपांत्याः निर्गता पापप्रापाः रमापाः वस
तो वलं आदातुं मदीयं पीतां वरं किमिति धृतं मिति गृहीतुं वपनपतवंचलतां कुर्वन् दृशाको

रामः
६४

पंदर्शपन्नपन्नयोः क्रोधं नदपन्नवाचावचनेन को नुं कविला आवरत्त कुर्वन् स्मितमंहरहासः
स एवोत्तलसुधानपास्त्रिधः सिकुः हरिर्नारापराः नः अस्मानपातुरत्तनु अत्र क्रोधस्य
हरिणानाटपमात्रं प्रदर्शयते ननु वास्तवः क्रोधः इत्यवधेयं असक्तधारावाहिकः सं
करः सांकर्यं उदाहरणं पथेति को दंडः धनुः भ्रूलनेति निगीर्षध्ववसाने चंद्रिमानांचंडता
मारोहति भ्रुकुघा क्रोधाभिव्यक्तिः मधुव्रतः भ्रमरः शोणिमानं शोणतां कां सति नेत्रप्रां
ते क्रोधाहरोरिति पद्मं सुधां वर्धति मुखोद्धवनामृतसरसरीति किल सरां वेपमानं कं प
मानं वचनानुकूलवेष्यामुखवांचल्पमिति स्वर्णाचलः स्वयति स्वेदं वर्धति स्वात्विकभा
वेन कुचयोः प्रस्वेद इति सर्वत्र निगीर्षध्ववसाने किं निदानं किं कारणं येनैवं भ्रुकुघावक्रता
नेत्रप्रांते रक्ते मुखेनानेति वचनरता कपोः पिकुचयोः प्रस्वेद इति तच्च न पश्यामः उदाहरणं
तत्रैव क्रोधागारमुत्थिताः क्रोधगहाहागताः रक्ताः सम्पगुदपंप्राप्तापत्रासाः त्रासना

र.टी.

६५

तानिवातैः सार्दिताः पीतामिव प्रापिता लादिता इति पाठे गृहीता इत्यर्थः ब्रीडाभिलं जलहरी
भिः परिमर्दिताः मिश्रीकृताः स्मितमेव सुधा-अमृतं नदाराभिरुद्धर्जिता उद्धर्तनीताः स्ने
हरसैः प्रेमरसैः स्पर्ताः भरिताः मनोभुवः कामः तस्य कलालीला तस्याप्राप्तापंक्तयः तामि
रसमंतात्योषिताः पुष्पीकृताः आमोषिता इति पाठे चोरिता इत्यर्थे न काचिच्च मत्कृतिः ए
तादृश्यः शैलराजदुहितुः हिमाचलसुतायाः कटाक्षाराणां कुराः मयि पापासुः रक्षाकुर्युः
पापासुरिति पाठे मयि भूपासुरित्यर्थः पापासुरिति पाठे तु मयि भवनपूर्वकं मापापासुर
स्तु इत्यर्थः किंलक्षणास्तस्मीनाः समृद्धाः अप्रभावाः हरसमीपं परिणयोत्तरंगोरी आ
नपंस्यासंख्यापरिहासकृते क्रोधस्ततोभयं न तोलज्जाततो प्रेमातनोरः मरणतत्कालीना
ः गौरीकटाक्ष इति भावः वान्नीपांवेमुखे सति वचनविमुखतायां सत्यामपि निभृतं अतिश
यितं भूपादर्शनं वारं वारं दर्शनं तद्विषयके चेति मोहामितं लक्षणांर्थः अत्रेति आदिना गुरुज

राम.
६५

जतत्रासपरिग्रहः अनुभावा इति आदिना संकेतस्य लतपनपरिग्रहः उदाहरणं पथे
तिरधा स्नेहस्य प्रेमाः कथारसं वार्त्ता रसं कथमपि श्रोतुं न समुत्कं रते किंतु विकारिणी
निरत्नानितत्कपयततन्मिषा न रत्नानपनापवहिर्गच्छामातिव्याजेन सोधग्रहात् वहि
रागस्य नृसंतीनेत्रयुटिर्पस्या क्रियायां पथा तथा स्फुरंती प्रकटीभवती कुचनटिर्पस्या
क्रियायां पथा भवति तथा स्वदेनो ह्रसंती दोस्तरी हेस्तद्वपं पस्या क्रियायां पथा भवति त
था विशेषेण आसंमता हलाती भ्रकुटिर्पस्या क्रियायां पथा भवति तथा स्फुरंती चंचली
भवती कटिर्पस्या क्रियायां पथा भवति साराधा पुनः पुनः कृष्णानिके कृष्णसमीपे भ्रा
म्यति भ्रमति एगोक्तं च अभिलाषोक्तता दृशान्नतं कपोलाधरपोकत्तानरत्नत्तं
कुचपोधरां कुंजलकुचपोरनरवग्रहादपदस्यादिना कुचमर्दनपरिग्रह्यते अनुभावा
इतिः कपटेन कोपसंकोचः कपटेन सीत्कारः अत्र सुखे दुःखे वेष्टेति चक्रं पुनः मित्यनु

रि.
६६

भाविकाः उदाहरणं पथेति ऐदुंती विमिति शेषपाणिः सुतनोः हस्तः चिराद्विलंबेन बंधने शि
थले सतीति गुराभिसंधिः अंगुलिनिश्चलाप्रियकर्मकतीवीमोचनप्रतिबंधके चेषारहिते
त्याशेषः असौ भूविपक्षेयः कुटिलः क्रोधसूचकत्वेन वक्रो वहिः अंतः तत्र प्रसवं गाराश्ले
षे निर्वृत्तलिङ्गने सुतनोः नायिकापाः नकारः निषेधनिषेधसूचकं न तेति प्रपुज्यते नायि
कापेति निगुरोभिप्रायः मूर्धः मोलेः कंपः प्रसरति संमुखं प्रियसंमुखं न प्रयाति नापाति
विज्ञो कोदाहरणं पथेति कृतानलिः वद्धानलियेन कान्तरोदीनः दृष्टे निपातः अधः प्रसू
रां पस्पतथा दशः प्रारोश्वरः प्रियः पाश्वे सविधा उपानगाम रुपागतः राषाप्रियायुते
ः सखी स्वहितकारिणा तस्या मुखे कुंडलरत्नरेषां प्रेक्षितुं आवकां स आकासिनवती ज्ञाना
आनादरो मयः ललितं लक्ष्मिपति सकलांगेति पथास्थानं स्थितिः सर्वांगरागमित्यर्थः स्मि
तादपः आदिना प्रेक्षणादिपरिग्रहः धीरत्वादपः आदिना गाभीर्यपरिग्रहः अनुभावा इति

रामः
६६

आदिनामधुरवचनपरिग्रहः उदाहरणं पथेति कस्याश्चित्कोविदप्रतिवाक्यं कलंमधुरं
गिताशास्त्रितमिखलापस्याक्रियापापयथा तथा च पलेवाहणीतेत्राचलेपस्याक्रियापापं
यथा तथा प्रसन्नं मुखं मंडलं पस्याक्रियापापं अवरागयोः संचरति कुंडलेपस्याक्रियापापं यथा
था स्फुरन् देदीप्यमानं पुलकानां रोमोद्गमानां वेधुरं रम्यत्वं प्रस्याक्रियापापं यथा तथा लपि
तेन कथनेन शोभमानं अधरं पस्याक्रियापापं यथा तथा विहस्य हसित्वा कमलेशरागकस्य
केली गृहं व्रजति प्रियेति अभिलाषस्य अपरिपूर्तिः पूर्णतामावश्यं अर्थः अभिलाष इति
पाठः अभिलाषस्येति पद्याश्रुतमेव सम्यक् अत्र विभावयात्मा तस्यावात्रादिपरं विं
त्य अनुभावादि आदिनाऽन्यथा लपनपरिग्रहः उदाहरणं पथेति सखीमतिपाखत्या
ः सखीवचनं चंद्रकेशिवेशिवापाकपोलेतिलकं विधातुं कर्तुं अभिलषति सति रक्षति
संति उदपन उदपं प्राप्नोषीः ते कोपः तद्भावात् तद्वत्प्राप्त्या भवा न्याफणिपतिः वासुकिः तद्भय

१. रि.
६७

रूपतसमहानल्पलोपपंचम्याभपकुरं प्राप्येत्यर्थः अंगं उत्कपपं त्याप्रचलवसनवा
ने रनिचंचलचोलमाहतेः केलिदीपो विब्रितो नाशितो नोपव्याजात लजात उराहरति
लजात इति सखीराधा प्रतिवरति हेराथे आनंदभासः परमानंदवतः पंडुतं दनस्पकर
वरोधं करण अचरोधं नकुर्पाः माकुंरुं इति लपंती कथापंती संखीवको र्नेत्राबुलको
दकेन सम्पकजघान इति हाव निरूपणम् एते हावाः प्रापः संभोगमृगारागा इति ता
त्रिरूपविप्रलम्भमृगारं निरूपयति पूनोरिति प्रियाप्रिययोरित्यर्थः पवेदिपाराणां सि
मिति तानेदिपाराणामित्यर्थः अत्रेद्वोध्यं तानेदिपाराणां संबधे सति कर्मेदिपाराणां संबधा
भावे विप्रलम्भ एतदिदिपसंबधस्तु बुवना लिंगादिकं तथा च नदभावे तदिदिपसंबधमा
त्रेकथं विप्रलम्भमंगः तथा च पंचेदिपाराणामिति ग्रन्थस्तूपलसरां परनपापचवपंचव इति
पंचेति देशस्यर्थः इत्येकशेषतपावोवा व्याख्यपः अतएवैतदस्वरसादेव पूनोः परस्परमुदिता

एमः
६७

नाममोषाप्रामिरिति द्वितोयं लक्षणमिति प्रथमलक्षणोऽप्यात्मिमाशंकनिराकरो
ति नवेति अत्रापिरित्यनेनान्वितं तत्रेन्द्रियसंबंधसत्वात् अत्रापिरिति भावः निरा
करोति मुद्दिनेति विशिष्टेति पुरुषसत्त्वेपि हेतुभावे हेतुपुरुषो नास्तीति प्रतीत्या हेतु
भावप्रपञ्चं पुरुषाभावप्रतीतिवत् मुद्दितत्वाभावप्रपञ्चं चेंद्रियसंबंधाभावसत्वात्
आप्तिरिति भावः तत्रापि मानात्मकविप्रलंभेपि तदानीं मानावस्थायां मुद्दितत्वाभा
वात् क्रोधसत्त्वेनानुद्वेष्टातेवंधानं प्रियं अभिसंभृतं प्रियतिकटे अभिसरति पासेत्य
र्थः अचिरदर्शनेति प्रियविषयकशीघ्रदर्शनेत्यर्थः तस्य प्रत्याशाप्रमोहः इदानीं प्रिय
रूपामीत्यानंदः तेन अश्रूपातादेरित्यादिनोद्देगर्चितापरिग्रहः तथा च विरहधर्माभावाद्
भिसारिकानिविरहिणी तत्र च तावत्कालमात्रं प्रियविपोगमेत्वा ह्येतावदविप्रयोगो बोध्यः
ति भावः सवनिरुक्तलक्षणलक्षितश्च तत्राहौ देशान्तरगतप्रियविपोगमुदाहरति देशान्

१०८
६८

नरगमनाद्ययेति सखीसंखीप्रतिवदति प्रस्थानाप गमनापाकृतोपमेरांतुमुद्युक्तिप्रि
पत्तमेननुगतेराः कंकरोन ककनकवलपेन व्युत्तनिसत्यपतितं जागितिकाश्वप्रस
एदितिभावः धवैरागस्वलितं धैर्यगतं मरेनलितं गवोपिगतः नेत्राभसाश्रुणातिस
तं अश्रुणपुलकानि अत्राभः परं स्योदुतावपाववाङ्मलवाचकतया एकवचनस्यापि व
दुसचावेकत्वात्रैकवचनत्वेन वाधकं एकवचनस्य वेदवचनेन शरागावाः शिवशिवरति
खेदेवामभ्रुवः जीवेनापि पिपासुना जावात्मनापि गंतुमिच्छतावामभ्रुवदतिसर्वत्रैवा
न्वितं कं पेतां दौलिनाचंचलीकृताया किंकिणीप्रसिद्धा तस्याः कलवः मधुरंधनिः त
स्यात्मानेन वैराग्यस्मृतिः वीरागस्वरस्मृतिः अथवा वैराग्यस्मृतिः प्रारंभिविरापाः स्मरणाप्रा
खं प्रयागे गत्वा वैत्रिर्गम्यते तद्दिप्रियगतमदेशोप्रियसंबंधो भवेदिति वैराग्यस्मरणाप्रा
पः अत्रैवं प्रोक्ष्य सतिका तथा च पत्तुरेशांतरगतत्वाभावात्तदेशांतरगमनोदाहरणमि

एम.
६८

दंभवितुमर्हति तथा तात्र प्रोषितपतिकैवोदाहर्तुं योग्यानि ग्रंथोऽसंगतस्त्यच धे
पेपदिच भाविनं प्रोषितं पतिमादाप प्रोषितपतिकेपमित्युच्यते तदा तु न व्यसते प्राप्य
त्यतिकेति तच्च मीनापिकेति भवितुं नाहं त्येव अतएव रसमंजयोऽसविधवर्तिनिमाप
केपि प्रोराप्रोषितमर्त्तका उदाहृता यथा मालावाला वृजदलमयी मोक्तिकी हारपट्टि
कांची पातुं प्रभवति हरो सुभ्रुवः प्रस्थितैव अन्यद्भूमः किमपि धमती वर्त्तते वा न पेति
तातुं वा होरद्वद्वलं पपाणिमूलं प्रपाति पातुं गंतुं प्रभवति सति न तु गते सतीत्यर्थः न
तुरसमंजयो मेव तस्याः प्रोषितपतिका विप्रलब्धात्का सुनातर्भावः भर्तुः सनिधिवर्त्ति
त्वात् तत्पुत्रापूर्वापरविरोधः स्यादिति चेन्न बाधेदृष्टेऽसाम्पात्किं हरेत्पदापि बाधतामि
ति न्यापादे तत्पर्यनुयोगासंभवात् गरापत्पुदाहरणं पथेति सखी सखी प्रतिवदति मह
ता कष्टेन सख्या प्रार्थनां भिर्विज्ञप्तिभिर्भारं के स्यनिकरे निधाय स्वैरस्वैरस्वच्छंदं स्वच्छंदं पथान

र. १८.
६६

तथाप्रियपारांनुगांतं कर्तुं आरधमेव आरंभाकृत एव तदा मर्त्यनातं श्रोतुं ध्याकिमपि
विरहेण हीणादीर्नागवक्ष्यते स्पेष्टा मेनामेव प्रियामेव दृशः स्पेष्टाति विरहोदीत्यावि
रहिणी मर्त्यता भवतीति भावः गुरुनिदेशोदाहरणं प्रदर्शयति गुरुनिदेशोपपद्येति नापि
कायाः सखीनायकप्रतिवदति भास्वानसूर्यः वजनरुः आम्रद्रुमः विरहिण्या विरहोदी
पकतपातापजनकत्वात् गुरुर्वहस्यतिः मनसितः कामः पापगृहसंसर्गात्पुण्यगृहस्य
पितुः वजनकत्वात् कोपिणः अनिर्वचनीयोपेभ्यः गस्तमोराद्गुणधवहः समीरिणः मे
दः शोनेश्वरः मंदगतिः सा म्यात् सख्यमलपजः सितः शुक्रः माधवः वसेतः दोषाकरश्च
दः नवपद्मवः अंगारः मंगलः परभृतः कोकिलः वित्तोबुधः अमीकृण्णहास्वपाकथे
नविचारिताः पतः गुरोरात्पात्वं निर्पीतोसि निर्गतोसि अमिला प्रादुदाहरणं पद्येति स
खासखी प्रतिवदति आगारं गृहं तस्या अभिमुखं सन्मुखं मुखं स्वातन्त्र्यं वपतोः कुर्वतोः

रामः
६६

वक्त्राकृतग्रीवापाभ्यां तयोः व्यस्ते वैपरीत्यं स्थितं वीलं वस्त्रं अतानतोः अतानवतोः क
विदपि अनिपतस्य लेतिष्ठतोः स्थितवतोः कविमार्गे विस्मरतोः कुत्र गंतं कुत्र गंतं व्यमि
त्यतानतोः कविदपि कदा विदपि त्यक्ताक्षरं स्वलिताक्षरं पथास्यान्यात् जल्पतोः कथय
तोः किमिदं तत्राह आवयोर्ममतवचपत्ताविप्रेक्षितं वक्त्रं प्रेक्षणे अभवत्तममविदेशः
गमनसमये पज्जाते तदेव गुणः तस्मै क्षणमेव आशा समहेवां क्षणमः पद्मममदर्शनसमये
निष्प्राप्त्येवं तथावपुनरपि विरहमिलाषः प्रथमपक्षे द्वितीये तु प्रथमतस्तसंवेधाभि
लाषतन्मोविप्रलम्भ इति भावः इव्यं जनिता विप्रलम्भं उदाहरति पश्येति साव्यानापिकां प्र
तिवचनं प्राणेशस्य मनः प्रेमहेमप्रसूने प्रेमस्वरूपं स्वर्णकुसमं वेतः चतुर्ग्रास्य पद्मवदंग
पिनेत्रमपि कमलं केतकुसमं तीव्रं वंधुजीवं वंधुजीवं मध्याह्नकुसमं वैधेसाव्रह्मणा
तकुसमसमूर्ह आशास्वरूपे सूत्रे प्राथितं गुणितं तस्य सूत्रस्य भंगे श्रीप्रमिलनाशाभावेनाशे

र. रि.

१००

शोसति प्राणो शसमनः प्रभृतीनां प्रसूनत्वेनाध्यवसितानां प्रमिनि पतनं नाशो भवत्येवेति
हेतोर्हेचंश्चिन्ति मित्रकोपनेमानं मुच तदपराधाभावे पितवमातेतस्पर्ष पाविप्रलभस्या
देवेति सख्युराशयः अत्र प्रेमो गच्छत्वेन हेमपीतत्वेन वरपित्वात् प्राणो शसमनसः प्रे
मो हेम प्रसूनत्वेनाभेदा हापीरोपो वाधित इति भाति पद्य पितथाप्युभयत्र तुल्यहन्ता बु
त्कटत्वेन रक्तत्वेप्येकत्र हन्तो हीतत्वेन पीनभावितोपेव वर्णः प्रेमा हेम प्रसूनत्वेन वरिणीतः
प्रकृते च नापकस्यानु रक्ततया नापिका पाश्वं डितपा एकत्र हन्ति त्वेन हीनत्वात् तथा
च न ग्रंथकर्तुरेक्षानरोषस्वधातव्यं शापादुदाहरति पथेति नापकं प्रतिसखीवचनं
अन्यत्र अस्मिन् देशे तिर्गंतुं गमनं कर्तुं तवेष्टावेदास्तर्हि हरं निर्गच्छ गमनं कुरु पारतुप्रिया
विरहतापेन विरहाग्निनाशापेन दग्धोपव्यातथा दग्धो भविष्यति अत्र विरहताप एव शा
पः तथा च मागा इति वक्तुं राशयः वस्तुतस्तु नैह मुदाहरणं शापतनितविप्रलभस्पुक्तं ए

रामः
१००

तस्यागमननिषेधेपर्यवसन्नपाविप्रलंभाप्रतीतेः किंचात्रविरहतापराधत्वेनाध्यवसानं
अभिरागेपात् ननु कश्चिदप्यपि तदपत्योर्विरहः पथा कालिशसोपमेयदहनकाये
दृश्यापात्पक्षस्याविरहः पथा त्वामालिख्यप्रणयकुपिताधातुरागैः शिलापामासा
नतेवराण्यतिर्तपावद्विष्टमिकर्तुं अस्तेस्तावन्मुद्ररूपचित्तेदष्टिगलुप्यतेमेकुरस्तस्मि
त्रयिनसहतेसंगमंनोक्ततांतः समपादुदाहरति विम्लेषेति विम्लेषेणविपोगेनजीव
नेतस्यात्रीडापस्यांसातथापोडाविपोगपोडाविधुरंदुःखितंमानसंपस्याः सातथा
भूताप्रातः प्रियंस्वगंतुमुद्यतेकांतदष्टाचक्रीवत्चक्रवाकोवत्चक्रीकृतमाननंपपा
सातस्थोस्थितवतीतिसखाप्रतिसखीवचनं अत्रप्रातः सर्वविपोगप्रसिद्धतिभा
वः देवादुदाहरति पथेति कस्यचिद्विरहिणामित्रं प्रतिवचनं अनयोर्द्वयोरपि जीवनवि
म्लेषयोर्विम्लेषजीवनयोरपिनिदर्शनं दृष्टान्तः अत्रजीवितेसतिविम्लेषस्तुभवतु ना

१.८

१०९

नाम परं विश्लेषेति जीवनं देवा रेवोत्पाशपः अथ वा कस्यचित्सुकृतिनः पावन्जीवनं विपोगाभावः अथ स्पृतुविपोगे जीवनाभाव एव तेजगत्सु सुलभा एव मादृशास्तु विपोगो जीवनं चोभयमपि प्राप्तो न्यो दुर्लभ इत्यहमेवेत्यनन्वपातं कारति अस्मिन्मृसे देवा दिति चित्यं तु पट्टवीपसु दाति हरति केली गृहति मित्रयोः परवचनं केली गृहे मरा गृहे मणिमंदिरं मणिगृहे लंकानगरे द्रुताशतोऽग्निः शशाम शान्तः इतस्ततः प्रस्थितयोर्गीतयोः पूनो नायिका नायकयोः लंकानगरे लम्बेऽग्नौ पलापितयोर्दृष्टयो रिति पावन् तयोर्विरहजन्मा विपोगजनितः वह्निर्न विराम हनशान्तः हनुमद्भयेन पुनर्लंका नगरे तयो रनागमने माम्त्रवपरस्परं संबंधाभावा दिति भावः ॥ इति श्री कवित्तं कंवा ॥ श्रीशमदाचार्यप्रेरणोदित विरचिता पारस नरति रागीत्या व्यापारं सिकरं न्याहावति रूपं गाना मषष्टरंगः ॥ ॥ असंगेन हावानिरूप्य हास्परं सनिरूपयति हासेति परिपोषः ॥

रामः

१०९

लता तथा च परिपरी हासस्यापीमावोहास इति लक्षणां बोध्यं श्वेतः श्वेतवर्णः प्रप
मंदेवतः तत्र स्वनिष्ठं स्मितं मुखाहरति पथेति एवं प्रतिशृण्वन्नं लेखनीमिति पद्यम् ब्र
ह्मास्वलेखनी इतस्तत्स्वथानस्य लेखने सर्वत्र विलोक्य न कुत्र कुत्र कस्मिन् कस्मिन् स्थ
ले लेखनी गवेषणार्थं न जगाम न गतः पुनस्तामेव लेखनीं श्रवणासी भिदक्षिणा करणी
परिवेजितां प्राप्य लब्धा स तं लज्जन्तं पश्य स तथा चतुर्मुखः स्मितं धौवकार
अत्र चतुर्मुखेन स्वविस्मृतिं दृष्ट्वा स एव हास्यं कृतमिति स्वनिष्ठमिति भावः स्वनिष्ठं हसि
तो हास्यं पथेति कविता उत्प्रेक्षते विस्मोर्विष्टपस्य रोमां कुर रोमहर्षः व्योमगतं ना
कमास्य उग्रघुतिराग्रं दंताग्रं स्वीयं स्वसं वंधिर्वीक्ष्य पतहास्यं आस वभूव सरोमहर्षं प्र
गरदंताग्रं पद्धिस्तु नाहसितं तदेव पयोधो ह्यो रसागरे धापिकेन स्तवकापमानं किमु के
न गुच्छी भूय पारदं पते किमिति उत्प्रेक्षा अधापीति याठे पयोधिनेति कर्त्तारप्रध्याहस

रुटि
१०२

तदेवहास्येनस्तवकरूपआधापिधनमित्यर्थः ध्याहारगोखं परनिष्ठस्मितहासिनोदा
हरांपथेतिकस्यचित्स्वमित्रं प्रत्युक्तिरिपं हरेति षडाक्षेः षरामुखः शिशुः बालः भवात्प्रा
अतिकेनिकटेहरस्पहरसंवेधिनेनृषभस्यमुखेसुपर्णेनसवर्णकोतिः सरशकानिलस्या
वर्णरूपं सुपर्णे आपो जपतिलिषति सखेन खिलासहितरतिनुक्रियाविशेषरां अथभुज
गपतेदृशितेनेकजलकलपतिरहाति तेनवभुजगेशः स्वशत्रुसम्पकपश्यन्विभेति पद्म
कज्जलदानेनजलप्रसरणतपाशत्रुदर्शनाभावएवत्याशयः अत्रसुपर्णसुवर्णकान्तिकर्ण
मितिपारेषुसुवर्णकान्तिवहर्णेपस्यसस्तथासुपर्णासौसुवर्णकान्तिवर्णश्चतमिति वि
ग्रहेपद्यपिपूर्ववत्तनकष्टकल्पनातथापिविशेषराविशेष्ययोः पूर्वापरीभावएवहोषोः
वसेपः अत्रैवंसुतशौशवंदष्टास्मितवदताभवानीरूपपरनिष्ठस्मितहासितमित्याशयः वि
हसितपरनिष्ठं उदाहरति पथेति सखीप्रतिसखीवचनं निशासुतेन भ्रात्यागृहीतेर्मधीन

रामः
१०२

लेलिंसंमुखारविंदपस्पतंगोपंकर्मस्वलंति अश्रुलीलागियस्योक्रियापापपथातथा
अधीरुत्करोतादोषस्योक्रियापापपथातथानरूपः कर्त्तृभूताः तहमुः हामंचक्रुः अ
त्राधिगापमुग्धतांवीक्ष्मगोपीनाहास इतिपरनिष्टहसितमित्यर्थः उपहसितं परनि
ष्टमुदाहरति पथेति कस्पचित्कंचित्प्रतिवचने पः निरोधः मपारब्ध इति भावेन तदपघंप
रन्बुधः पौनरोधो मपारब्धस्य श्लीलभावपरिकल्प्य शंभ्वन अतिनिभत्ते उत्सुखापकु
ल्पमानानासापस्पतेन नृत्त्येन उदासीनेन अहोसम्पकभागनिरोध आरब्धः परंतु क
स्याः स्वस्त्रिपोषापरस्त्रिपोवेति उपहस्पतेन स्योपहासः क्रियते नासुतरमिदं शास्त्रका
रमेते अत्र उपहास्यत इति पादे उपहासः कार्यते इत्यर्थेन कश्चिन्नवमत्कार इत्यवधेयं अ
पहासितं परनिष्टमुदाहरति पथेति कस्पविदुक्तिरिपं रतोत्सवे सुरतसमये वल्लभस्य प
तोपवीते स्वकंटावेलग्रपरिमोचपंती मुक्ती कुर्वती अटनमपानदीर्घेतरं अतिदीर्घं श्वसं

१.६.

९०३

तीक्ष्णांगनां वाखधर्वा रांगनातास्वनं पथा तथा जहास हसितवती त्वमेवं विभेषि धर्महा
नेः मद्दे हेतुधर्मे स्पष्टं पतोपवीतचुरनपर्वकं रमणमिति क्व धर्मस्थिति रित्युपहास
ः परनिष्ठरतिभावः अतिहसितं परनिष्ठमुराहरति पथेति कस्य विद्वेवस्पकं विद्वेवप्रसु
क्तिरिपं कामरियोः शिवस्पृहंति शिरात्रोगतः प्रतिष्ठसन् चौरः शूलकपालं हरत चौर
पनतंदुलधिपां तदुलभांसाधर्मे फलस्पकनकफलस्पवीनं वीजानि नीत्वा चौरपित्वा
पुनर्भुक्त्वा तमो जतनं कृतवानसः कृतमो जतनः सन्त्यावलात्परस्परमाश्लेषं कुर्वन्प
रवोरिति शेषः पद्मा व्यावलात्खलानां कुर्वन् असंवदं प्रलपन् प्रचलन् गच्छन् सवलन् सब
लनां प्राप्यः सन् परिपन्नमुत्पन्नमोहं प्राप्यः सन् विद्युर्गो नर्धर्गनां कुर्वन् प्रविशन् चौरः
अहह ध्वनिपवातेषामुक्तकुसमं अतिकं ववशात् मुक्ते प्रतितं मौलैः शिरसः कुसमं प
स्यां क्रिपापापथा भवति तथा स्वर्वेषपास्वर्ग रमणपाहस्पते वोरं दृष्ट्वा हासः क्रिपते

रामः
९०३

चोर्पेकर्तेप्रहृतस्पचौरस्पकनकवीतभरुणतन्यवैकल्पेदृष्टाःतिहसितपरनिष्ठमिति
मावःअत्रहास्यसम्पशद्वाच्यतादोषस्तनोपन्यसनीयःनापस्वर्गरमणीनिष्ठोहस्य
तरतिपरप्रतिपाद्योहास्यसःपेनशब्दाच्यतोदोषःस्यात्किनुस्वर्गरमणीतिष्ठोहः
स्पसमुद्धाधिततत्सहस्यितान्यस्वर्गरमणीनिष्ठातिहास्यएवसःसतुनवाच्यःनत्ये
काकीहसनीतिपोग्यतावललभ्यस्वर्गरमणीसमाजनिष्ठत्वेमापःपद्माविभादीना
मसम्पकप्रतीत्यानशब्दाच्यतादोषइत्यवधेयंकरुणारसलक्षणमाहशोकस्येति
दुःखस्येत्यर्थःपरिपोषःपूरुगत्वंपूरीशोकःकरुणारसइत्यर्थःसस्यावस्थापत्रस्पशो
कस्याप्रतीतिपराहतत्वेनस्यापीभावत्वाभावमतेनलक्षणान्तरमाहआशाविच्छेदेसती
तिदंपत्योःपरस्परमिलनाशाविच्छेदेसतीत्यर्थःकमइतिग्लानिरित्यर्थःपीडेतिवातत्र
विप्रलम्भे तद्विच्छेदेआशाविच्छेदेशोकपदंआख्यातिशोकरतिदुःखमितिप्रतिकूलवे

१.१८.

१०४

हनीपत्वलक्षणाभित्यर्थः अस्पकरुणारसस्यवर्गः रूपंकपोतवित्रितइतिकपोलश्चित्रितइति
चित्रितकपोतइत्यर्थः स्वानिष्टंकरुणारसंतिरूपपति पथेति तवनाथेतिरस्याः कामंप्रतिवि
लापहेनाद्यनवशाएवाराः शरासनंधनुः देहेनसहैवभस्मसातभस्माभवत्तत्रहंतुजीवसस्मि
ततस्तस्माद्धेतोरितिप्रतीयतेइतितापते अहतवनत्वदीपानास्मातिनोचेत्वपासहाहसपिवा
णाहिरिवभस्मसात्स्योरतः किंइतोधिकंकिंवक्तव्यं अत्ररत्याः स्वनिष्टकरुणारसशतभावः प
रनिष्टमुदाहरतिसखासस्वीप्रतिधरति अनुवनेअनुपातंवनेप्रतिगच्छते वाष्पवार्षकृतलं
त्यतंतंमृदितानिमलिनितानिकमत्तानितद्वान्नाशामंपद्ममृदितानिकमत्तानितेषांराम
पस्यासाविनिमृदितकमलदामासात्वासौश्यामश्चेतिमृदितकमलदामस्यामः तदुर्वलए
ममालोक्यारिनमपिरवेरोविषस्तापमंतः मानसेप्रसूतेजनपति रजनिरपिनारकाएववा
ष्पविहंतश्चकराणधत्ते अत्रपस्यविपोगदुःखंतनिष्टत्वेकरुणास्पस्वनिष्टत्वं पथारामविपु।

रामः

१०४

क्तापाः रतेः विपोगदुःस्विनंदष्टुः अनिष्टसेकरूपपुपरनिष्टत्वाप्यथा समंदष्टुः हिना हेरि
तिभावः रोदोहाहराण्यथेति भीमसेनवाक्यस्वभावात् अतिवदंशुः सूर्यकिं वक्रं न अपि
तुवक्रं असौ भुजगपतिः वासुकिः पाशो न किं अपि नुपाशः हेति नाहं रताः कुंताः श
क्तपो न अपि तु शक्तपः गिरिः किं अशानिर्वज्रं न अपि तु वज्रमेव तथा चैतेषु शास्त्रेषु
विद्यमानेष्वन्यैः शास्त्रैः किं एतदतिरिक्तप्रास्त्राणां हि कैमर्ष्यमिति भावः इष्टश्चासौ दु
र्धनश्च तस्य निधने समुद्भूतः प्रवदो दुर्वहो वाङ्मयप्रकाशो वाङ्मयविरोधोपस्य प्रवदो दुर्व
हश्चेन कावारे प्रतापिनि प्रकाशो विरोधे शस्त्रमूलस्कंधातरेतोरिति हेमः स चासौ प्रता
पश्चो हृदये वा एव त्वलितो प्रः प्रकोपः स एव प्रलयस्य द्रुतवहो धिर्घस्यः सः भीम
भीमसेनो हं कम्पापिवर्णो नास्मि शत्रुतथे मम निरापुधो वाङ्मयप्रकाशो एव शास्त्रः अ
तएव प्रमापुधविशेषाः सूर्योऽप्येते स्थानस्थिता एव प्रकाशानुरक्षामि चेदेतानेचापु

१.५८

१०५

धीकृत्यपुद्गं करोमि महन्दिः सहसं ग्रामे दुर्धनस्य वराकस्य तु ह न ते मम तापुधापे
 सिति क्रोधातिशयोक्त्युत्पत्तेः स एव स्यापीभावः परिपूर्णवस्याप्राप्तौ रोदरसंशितनरस
 स्याच्च तादोषस्तव धेयं अस्याकोपप्रतिपादिते रोदे वाच्यतापे यो दुर्द्वरः उदाहरणं
 तं पथावेति सामान्या तावो वाक्यं क्रीडावन्तो वे उच्चस्तरंग अश्वास्तेषां टापाः गति
 विशेषाः पदशब्दावतेषां पाटलीपकिंकिः टोप इति पाटे टोपा आटोपाः सर्वे कीभूय
 कृतविलागतपः तदा स्वर्वाकृता उर्वो धरश्रेण पस्ताभिस्फूर्तिता उस्थापिता पाधलि
 धीरणि धलिमहः तेन पतमस्तोमः गारुध्वातः तेन अवलीटं पजागद्विभ्रंतत कर्मव
 द्वाः स्पृष्टा अश्वेः सह धावनेष्वप्येस्तेव ते करोद्दीप्स्यतेषां वंदा अरुहस्तस्य चरणेन तस्या
 भुग्नः सर्वांगभंगता प्राप्तः भुग्न इति पाटे सर्वांगनिम्नता प्राप्तोपः भोगीश्वरः शेषः तस्य
 व्यंग्य उदयं उच्चपत्करांग्यं तं त्रिष्टानि रत्नानि तत्र स्थितानि मारिाकानि तेषां विभिः का

 रामः
१०५

तिमिः करणभूतामिर्वेपकत्रैभूताः विद्योतपामः प्रकाशपापः अत्रागतितुरंगवृं
गमनोपरिकरीइहंरप्रेरणपातदावनानुकूलचरणप्रहारतिखित्रभुतगाधिपति
मप्रफणानपत्रव्याकीर्णरत्नधुतिधास्तधांतस्तोमारिविलतगव्यकाशकर्तृत्वव
रीतामिभक्तक्रोधातिशयद्वाराहोइसोमिभक्त्यतरतिवेतिभावः अध्ववसापोः
भितिवेशाख्यगर्वविशेषरतिधेयं आदिपरेनपूर्वोक्ताविभावातविस्मरणीयाः
पुद्गवीरोराहरांपर्यति सातांप्रतित्रितयापाउक्तिः दशमुखं एवरोसंग्रामांगरां
संग्रामं संसृज्जगते प्राप्ते आगतेति वासो मित्रिणालक्ष्मणानविस्मितं आश्व
पवन्नपास्थितं सुखीवेण विचिंतितं विचारवन्नपास्थितं विचारस्तु अतः परं कोचाउ
पापः कथं न पः प्राप्तव्यस्याकारः हनुमता व्यालोलविशेषण आसमंतातचंचलं प
यातथा अलौकिनं रष्टं विजानीयसंमर्द्धे वातराश्वं चलतपापश्यतातितातिस्वाभा

१.१८.

१०६

वः मग्रातपास्थितमिति वा एवं वा नरसेनापांतापकादिस्वभावेतातेपिरामेरापीतः प्रो
रः पः पुनकः हर्षततिनरोमाद्रुमः तेन स्फूर्तनी प्रकटीभवन्तीपाकपोलश्रीः तपापः
सांद्रानंदरसः वृत्तानंदरसः तेनालसाः गंधीरादृष्टपः कदाज्ञाः वाणासनेतिरधिरे स्यापि
ताः अत्र एमाचालेवितासमरभूमिसमपोद्दीपितवाणासनगतकहाघतुभावितवि
स्मयादिरूपव्यभिचारिभावप्राप्तः शत्रुदर्शनसमन्तं नरसमुद्भूतहर्षस्यापीवीरसोभि
मत्पते नरसपदवाच्यः प्रतीयते वस्तुनस्तु भगवद्रामावलंबतापांकविरनोसोगुणा
भूतशतिनरसध्वनिव्यपदेशहेतुरितिविभावनीयं उक्ताह्वयं न कसंप्रामादिरपदेः प्रथमतो
रामविषयकविरत्यभिष्यंतकतापांसामर्थ्यभावोस्तीतिरुगिति वसत्कृत्वाधापकनाया
प्रतीपमानोरसोनगुणीभूतशतिकेचित् तथा च कुरुणारसप्रधानं रामापरणकायमिति
संगतं नरं नरप्यारामविषयकवाल्मीकरनौकुरुणापागुणीभूतत्वापत्त्यातत्कुरुणारस

रामः
१०६

प्रधानं तस्यात् दानवीरो राहराणं पथेति कवेप्रणतिरिपं द्विजकुलं विप्रसमहेमं दिगं हं
भ्यागच्छति समागच्छति स्वरो रापवंतं शर्कं एस्वंतं भोक्तुं खं रावुधि शर्कं रावुधि रसो रसा
मानं जलधिं साराविलवणसागरलं वरां भोक्तुं गंधतलधिं सारतलधिं गुग्गापदुधं भो
क्तुं चैद्विजकुलापरास्पतिनर्हि विरहो वियोगः दुर्वोरो रवेनापि दूरीकर्तुं मशको भवेत्
स्यात् इति भियाभयेन दीनाश्वदुःखितारवपस्याधिचरणं दिव्यापगा दिव्यनदी गंगान
जहाति न तप्तति न स्मै विप्रवमुषे द्वितरूपा परमापनमः अत्र सत्यात्रातिदर्शनसमुंभु
तीत्साहाभियं जके सुरसो राहितलधिदतिनवी रसो भिव्यत्पते नेह सुराहराणं पाण्यं भ
गवत्पराशुरामावलं वनापाकविरतो वीरसस्पगुणी भूतत्वात् नैव वाच्यानमनेनास्ति
सापारतेरप्रधानत्वेन प्रतीयमानत्वात् न च नमास्त्रपपाः भिव्यक्रोपः सर्वोत्कर्षस्तत्र
चरसस्पगुणीभाव इति वाच्यं अभिव्यक्तेन वीरसे नैव सर्वोत्कृष्टताया अभिव्यक्तत्वात्

र.टि.
१०७

दपावीरोराहराणोपथेति संखीप्रतिसखीवचनं दपादयेवकीतंपत्रातादृशं हरेर्विस्मोने
त्ररक्षितानपनंनत्रवीतेभास्करोरविंकरः अंकरत्वेनप्रनीयमानः ततोरेः रविकुलात्स
मुत्थितोउदितोरामलसरोपोपध्रवो नवपध्रवतपानिस्त्रिपितोअत्रदपपाएमलस्मरण
वतांगृहीतेतिदपावीरोः भिद्यते दपावतः समर्थस्यैवावतारग्रहणानुकूलोत्सा
हवत्वेनवीरत्वात् स्वनिष्ठमयोराहराणोपथेति सखीसखीप्रतिवदति गोपानां शारवटी
तांदुग्धपात्राणांविशेषेशा लुटनविधेर्मापारस्पवात्ताविरोः वृत्तानतानतोः पित्रोः मा
तृपित्रोः पशोदानंदपोः ताडनशकपातत्कर्तृकमपेनशिशुवपुः बालवपुर्देवोहरिः क
र्त्तात्वाप्रकाशपत्वरप्रिषेणारोमाचरोमहर्षश्चपनविरचपनदृष्टोनेत्रेमुकलपनमुद्
पनप्रसंगंसेवीगंडकंपपनकंपिनकुर्वतसीकुर्वतसोत्कारकुर्वन्सापंतमसिप्रसस
पीतिसतिधीतेप्रसरतिसतिगृहंकर्मसमागच्छति अत्रगोपीश्रीघटीविलुटं नापराध

रामः
१०७

स्वनिष्ठत्वेन हरेः स्वानेषो भयानकरस इति भावः वस्तुनस्तस्वनिष्ठत्वेन परनिष्ठत्वेन भयानका
तः करणद्वित्रैव वर्गीया ननु भयानकरसः तस्य शब्दवत्त्वेन सदृशसमातनिष्ठत्वेनैवानु
भयमानत्वात् अतएव तस्यारेः स्यापि नो लोकेनानि चैत्राद्यकाद्यपौरित्युक्तमिति दिक् पर
निष्ठभयानकरो सोऽहं हरणं पथेति संखी प्रतिसखो वचनं बालः नुषारपुनिः बालचंद्रः राहो
एषं मुखं देहीत्येकं न कुरुते अपितु भयेन सर्वं कुरुते तदेवाह पथमंगगायाः भागीरथा
संलिलेज्जले निमज्जति निमग्नो भवति जरातरे परिभाम्पति भ्रमति अश्रुताशनेनेत्राग्रो
भ्रमति पातति फणिनः वासुकेः फणाभोगे क्वचिन्नगत्वालोपतेलीनो भवति कुलीभयस
कुच्यहरस्य करी सुषिरं श्रवणाच्चिरंति विश्वनिर्गंतुमुत्कंठते गंतुमिच्छतीति अत्रैराहोऽपरा
धश्च इति षष्ठ्यंद्रेणैवामृतपानसमये हरिं प्रति राहोः सच नानु तथा चंद्रः स्वापराधस्मरणेन स्व
पंविभंतीति स्वनिष्ठ एव भयानकरसः प्रतिभाति तथा चान्नपरनिष्ठो राहोऽप्येकं नैर्भंतीति

र.टि.

१०८

निमावहति वस्तुतस्तु चंद्रनिष्ठं भूपमेवानः करणहृत्पात्यं निरूपितं नरभिव्यक्तो भपातकारसः
सहृदयसमाजनिष्ठ एवेति ध्येयं विकृतिनिनदादिति विकृततादृशवरागादिस्थः परनिष्ठत्वं श्रो
तनिष्ठत्वं पथेति साध्यदेवानां परस्परवचनं दशमुखेवं गवगोदशाभिर्मुखैर्नोदंधति कुर्वीरो
सतिनं कंश्रुत्वा सुरैरेवैः कं पितं संजातकपेः स्थितं दृशगैश्च किंतु विस्मितं संजातविस्मयादि
द्वागा इति भावरः खेः सर्पस्यापि हयैरुत्पुष्टं ऊर्ध्वं पुष्टं पत्रपस्यां क्रियायां पथा तथाः धावितं शा
ग्रं पत्तापितं सुग्रीवस्तु सम्पक उच्चलनं चासौ तलनिधिश्च तस्य व्यालोलो लाश्च ते वा चंपश्च तरं
गाश्च ते वा भ्रमिं भ्रमरां ते न भ्रंशत चासौ सेतुश्च तस्य कपाहनुमतः वक्त्रे मुखे दृशो संदधे धनो
दधाविति पाठेऽप्यप्यमावार्थः दधाने स्तुभपपदित्वात् अत्र परेषां दशमुखं नितरं श्रोतृणां दे
वारीनां भयोत्पन्ने भयातकारस्य परनिष्ठत्वं स्फुरमेवावधेयं स्वनिष्ठवो भक्तो दाहराणं पथेति
कीर्त्तनी च कुंजलिनी चाम्पा मातृभ्यां कुत हलेतमिथः परस्परं आर्ध्याथ यत्कृतिर्पस्मिन्कर्मणि

रामः
१०८

पथानितरमंचं त्योचलं त्योवीचपः तरंगारेते श्रुतं चिहापसपस्मित्वलं त्यं चिह्नपतिः
एषः तासां तिपातः पतनं तेन स्पर्शोपस्मितं तादृशं अथवा कालीकुंडलिनीभ्यां कुतहले
न प्रारधाद्यधत्तकतिजलकोडापोशराज्जकारणं न पानितरं अंचं गोम्योवीचपः तामिच्छुत
हा न चंचलं विलोपस आकाशं पस्मितं अथवा चलदंतं क्रियाविशेषणं विहापमिचलं त्या
चित्पः तत्रिपातस्मृतिपम्याथावद्वास्पद्वापैस्तेवद्वास्पद्वास्तेवतेविपक्षपशाश्रुशत्रव
स्तेषां रुधिराणां स्नानं स्वती नदी तस्याः स्नानं सिप्रवाहेण क्रोधेन आकुलो व्याकुलो भा
गीवः भ्रष्टपतिपतति उभ्रमति अत्रयत्कतिवीचीति पातिपात रुधिरपदेरभिव्यक्तपरा
नुगुणात्वात् वीभत्सरसः पतीयते अत्र चरस्य स्वनिष्ठत्वे नुगुणापाः स्वनिष्ठत्वेनोपवा
चात् वीभत्सरस्य परतिष्ठत्वेन सदा हरति पथेति परस्परं मित्राणां वचनं कंभोदाराणां करो
ः प्रवरोः अत्र चपः कुरु वानिना पुच्छेः अश्वपुच्छेः वामरंतनुतो कुरुतो प्रचंडेः दीर्घमुने

१. १८.
१०६

मौलां सत गत तव नैः गलेर्जघनेर्वा मंडपं योजयस्व गृहं कुरुष्व अत्रैः आनास्थलनाडीभिर्नो
राजनायाः आगन्तिकायाः विधिं प्रकारं कलपरचपकलेः सर्वाप्येकत्वात् इति एतत्प्रकार
कः प्रेतहृद्गंगानामालापः परस्परं कथनं कुं उतिलिन्माशः ननपस्पसुतस्पपरिण
यो विवाहः तस्यांभः अत्यवहित प्राक्कालैः तस्मिन् नमस्तस्मिन् निर्वस्येत्यालापविशेषणं
तथा वकुंडलिनीसुतविवाहार्थं रंभसमये प्रेतहृद्गंगानां ईदृश आलापो जात इति भावः अ
त्रापि परनिष्ठत्वं पूर्ववद्बोधं विस्मयस्प आश्चर्ये स्प समद्विः परांतपरां विस्मयोः भुत इत्य
र्थः स्वनिष्ठोदाहरणं पथेति परस्परं वचनं लीलानिवद्धपाथ्याधिअनायासेन कौतु
केन वा वदसेतु समुद्रं हेलपानिः प्रपत्तेन हतोदृष्टान्तोपेन तादृशं आत्मानं सरामः सीतपां
आश्लिष्टं आलिङ्गितं वदमम्यत कृतार्थं प्रमत्त अत्र रामस्येव स्वपराक्रमेण विस्मयत्वमि
त्युत स्वनिष्ठत्वमिति हेयं परनिष्ठोदाहरणं पथेति हनुमतो वचनं भरतं प्रति एवमुच्यते

१५
२६

रामः
१०६